

Halki Cevizoglu

Attilâ İlhan'la Birkaç Saat

**BÜTÜN KALELER.
ZAPTEDİLMEDİ**

Ceviz
Kabugu

BASKI
2.

BÜTÜN KALELER ZAPTEDİLMEDİ ATILLA İLHAN - HULKİ CEVİZOĞLU

İÇİNDEKİLER

Önsöz	xi
Halkın Görüşleri	xii
Sunuş	1
Böyle Olacaksa, Kurtuluş Savaşı'nı Niçin Yaptık?	1
Yıllar Önceki Uyarılar Etkili Olmadı	4
50 Yıl Önce de Aynı Şeyler Oldu	5
Tagaris: "Amacımız, Türkiye'yi Taksim Etmek Olmalıdır"	6
"Bu, Sevr'den de İleridir"	6
Ağır İddia: "Türkiye Bir Ulus Değildir!"	8
Yeni Dünya Düzeni'nin Saldırganlık Anlaşması!	10
Demokrasi ve Pembe Dizilerle Yıkıyorlar!	12
Attilâ İlhan'ın "Açık İstihbaratı"	13
"AB, Roma-Cermen İmparatorluğu'dur. Vatikan'dan Emir Alır"	15
Vatikan'dan İzin Almak Zorunluluğu!	16
Atatürk'ün Reddettiği "Mandacılık", Bugün "Moda" Oldu	19
Batılılaşmak ve Tanzimat, İslâmi Hareketi mi Doğurdu?	20
Attilâ İlhan'ın Reddettiklerinin Listesi	22
Kültürsüzleştirme Politikası	23
"Üç Şey Mutlaka Millî Olmalı"	25
"Büyük Sermayenin Ehlileştirilmesi-Ulusallaştırılması Gerekir"	25
Türk Aydınlarının Dramı - Entelektüel Sefalet!	30.
Attilâ İlhan: "Türk Aydını, Batı'nın Manevî Ajanı"	31
"Salman Rüşdî, Teslime Nesrin Gibilerini Yetiştiriyoruz"	33
IX	
ABD'li Prof.: "ABD 2.Sınıf Ülke Olma Tehlikesiyle Karşı Karşıya" .	39
Oktay Sinanoğlu: "Avrasya'ya Yönelmemiz Gerekıyor"	41
Oktay Sinanoğlu: "Türkiye Tehlikede"	43
Misyonerlik ve Türkler'i Hıristiyanlaştırma	46
"Beklemediğimiz Şekilde 'Dikkat Dikkat' Sesi Duyulacak. Uyanık Subaylar Var"	52
"Cuntacılık 27 Mayıs'ta Başladı"	53
"Türkiye'de Demokrasi Hiç Olmadı ki"	54
"Dip Dalgası Gittikçe Yükseliyor"	54
"Müdafa-İ Hukuk Oluşuyor"	55
Attilâ İlhan: "Türkiye'de Basın Türk Değil"	56
Ulusal Refleks Oluşuyor	60
Attilâ İlhan, Ülkücüler Hakkında Ne Düşünüyor?	63
Halkın Merak Ettikleri	64

Teslimiyetçilik ve ihtilâl	67
"Karamsarlık Yok"	70
Laiklik ve Fransa	71
Laiklik ile Misyonerlik Bağdaşmıyor mu?	74
"Batı'nın Deli Gömleği"	76
Attilâ İlhan: "Edebiyat Hocam Nihal Atsız'dı"	81
Attilâ İlhan:	
"Ufukta, Türkiye'nin Parçalanma Tehlikesi Görünüyor"	82
Ruhban Okulu Sıkıntısı	82
'Tanzimat'ta Kaderimizi Teslim Ettik"	84
"Türkler'den Ümit Kesilmez"	86
Attilâ İlhan: "Türkiye'nin Yüzde 10'luk Hain Kontenjanı Var"	87
"Kıbrıs'ta Toprak Veremeyiz"	88
"Batı Diye Birşey Yok"	91

ÖNSÖZ

Genellikle "aşk şairi" olarak bilinen Attilâ İlhan, Ceviz Kabuğu programında* "toplumcu bir yazar ve düşünür" kimliğiyle Türkiye'nin içinde bulunduğu sorunları anlatınca, ülke çapında çok büyük dalgalanmaya neden oldu, büyük ilgi ve heyecan yarattı.

Şiirleriyle milyonlarca insanın kalbine taht kuran, romanlarıyla toplumsal ve insanî duyarlılığın en derin örneklerini veren Attilâ İlhan, aynı zamanda Müdafâ-i Hukuk ve Kuvâ-yı Milliye nin bir neferi. İlhan'ın küreselleşme ışığında Türkiye'nin güncel sorunları, Avrupa Birliği ittifakı, Kıbrıs'ta toprak verme tartışmaları, yıkıcı misyonerlik faaliyetleri, Mustafa Kemal Atatürk'ün ülkesi ve Kemalizm ideolojisi, Türk aydınlarının içinde bulunduğu durum ve henüz 100 yılına ulaşmamış Türkiye Cumhuriyeti üzerinde oynanan oyunlar hakkında sorularıma verdiği yanıtlar çok çarpıcı idi.

- "Türkiye'nin bir hain kontenjanı var, bu nüfusun yüzde 10'udur",
- "Türk aydını dediğimiz kişi, Batı'nın manevi ajanıdır",
- "Eğitim, savunma ve ekonomi milli olmalıdır, olmazsa Sevr gelir",
- "Batı diye bir şey yoktur. Bu hayâli bir kavramdır. Almanya Almanya'dır, Fransa Fransa'dır. Birleşik, bütünleşmiş Batı diye bir şey yoktur",
- "Türkiye'de basın Türk değildir" şeklinde özetlenebilecek açıklamaların her biri bir ders ve "belge" niteliğinde idi.

Türkiye'de bir grup "toplu uyku hâli" içinde kendisini "pop kültüre" kaptırmış, esnemeye ve bunu etrafındakilere de bulaştırmaya devam ediyor.

"Türkiye'de dipten bir dalga yükseliyor. Bir çeşit Müdafa-i Hukuk oluşuyor" diyen Attilâ İlhan'ın sözünü ettiği "dipten gelen dalga" yakın bir zamanda bu durumdakileri altına alacak ve savuracak gibi görünüyor.

Bu programı kitaplaştırırken; üç kez yayınlanan programın birkaç kez daha tekrarını isteyen izleyicilerimizin, çocuklarına ilerde bir ders kitabı gibi okutmak için metnini talep eden anne-babaların ve üyelerine toplu gösterim için görüntülerini isteyen sivil toplum kuruluşlarının yoğun isteklerini de karşılamış oluyorum.

Hulki Cevizoğlu Ankara, 24 Şubat 2004

* Ceviz Kabuğu Programı, Star Televizyonu, 06 Şubat 2004, Cuma, saat 23.30.

XI

HALKIN GÖRÜŞLERİ

En son yaptığınız, Sayın Atillâ İlhan'lı programınızı hem olduğu gün hem de sonradan yayınlanan iki tekrarını severek baştan sona izledim. (...) Bana göre bu söyleşide geçen her bir kelimeyi, sunulan her bir belgeyi ve anlatılan her şeyi ezberimize kaydetmemiz gerekiyor. Bütün bunları toplarsak Hulki Bey lütfen bu programı yayınlatabildiğiniz kadar tekrarını yayınlamanız. Çünkü bu ülkenin buna ihtiyacı var.

Bu ülkede bu kadar kalemini satan gazetecilik mesleğinin hiçbir etiğini koymamış çiğnemiş, kendi kariyeri, çıkarları için her bir şerefsizliği yapan meslektaşlarınızın olduğu bir ülkede sizin tutum ve tavır yaklaşımınız ve kişiliğiniz karşısında saygıyla eğilmek ve size de kat ve kat daha fazla çalışmanız, bizim de sizin gibi kişiliklere elimizden gelen yardımı yapmamız gerektiğini düşünüyorum.

Emre B.

Bu program tekrar yayınlanmalı hem de birkez değil, birçok defa yayınlanmalı, yenileri yapılmalı. Sayın İlhan'ı yaklaşık 3 yıldır TRT'de izlemeye çalışıyordum, her defasında kendimce dersler çıkartmaya çalışırdım ama sizinle yaptığı program (sizin donanımınız sayesinde) en güzel en keyiflisi oldu (o muzip bıyık altı gülüşleriniz de amacına ulaştı). Lütfen Sayın Cevizoğlu bu programı tekrar yayınlayın. Ben maalesef son anda haberdar olduğumdan kayıt yapmak üzere bir hazırlık yapamadım, ancak bu söyleşi sadece bugün benim için değil, büyümekte olan çocuğum içinde bir ders niteliği taşıyor (en çok da onun içini istiyorum).

A. Gökçe G.

47 yaşında, (...) Meslek Lisesi bilgisayar öğretmeniyim. Yüksek tansiyon problemim var. Uykuma dikkat ediyorum. Yıllardır ilk kez 04:30'a kadar uyumadım. Sayın Attilâ İlhan ile sizi bırakamadım. Önce sizi saygıyla, hayranlıkla ve başarılarınızın devamını dileyerek kutluyorum. Hem kendiniz, hem sayın Attilâ İlhan açısından özlediğiniz namusla, yurt sever aydın sesini duymamızı sağladınız. (...)

Biröl Ç.

Yapmakta olduğunuz programınızın formatı, olaylara akıl dolu yaklaşımınız ve mantıklı çözümlerinizin değişen ivme ile bir milletin yeniden yapılanmasına doğru yol aldığını sanırım siz de anlamışsınızdır.

XII

Programlarınızda, olayların ve planların stratejik analizlerini yapmak, bu analizlerle bağlantılı olarak, TÜRK DEVLETİ'NİN VE MİLLETİ'NİN bekasına ışık tutmayı kendinize vazife edinmişliğiniz, takdire şayandır.

(...)

Düşman, yapacaklarını silah ve askersiz yapmaktadır. Bizi, bize esir ettirecek kadar beyin ve düşünce merkezlerimizin içine girmenin yolunu bulmuş, esaretini, şahsiyetsizleştirme yöntemi ile gerçekleştirmektedir.

(...)

TÜRK MİLLETİ VAR OLDUĞUNDAN BERİ İLK DEFA, AKLI, DÜŞÜNCESİ, KİŞİLİĞİ-KİMLİĞİ İŞGAL EDİLMİŞ, KENDİSİNDEN UZAKLAŞTIRILMIŞ, KİMLİKSİZ OLARAK YOK EDİLME TEHLİKESİ İLE KARŞI KARŞIYA BIRAKILMIŞTIR. Bunu fark ediyorsunuz fevkalade

önemlidir.

Bu konuda,, gerek EROL MANİSALI, ATTİLÂ İLHAN gerekse OSMAN PAMUKOĞLU ile yaptığınız programlar hedefine ulaşmıştır. Ancak, aynı UYKUYA DEVAM EDECEKTİR. İçimizde, kendisini vazgeçilmez Türk Milliyetçisi olarak gören ve öyle tanınan hainler gezmektedir.

Vural K.

(...) Bu düşünceler içinde Attilâ İlhan'da uzaktan izlediğim düşünürler arasında hep kalmıştı. Onlarca programını izlemiş olmama rağmen hep bir kuşkuyla kalmıştım. Artık uyandığım için kendimi şanslı kabul ederken aynı zamanda da geçen zamandan ötürü utanıyorum. Sizi izlerken bildiğim birkaç doğrunun sadece benim doğrularım olduğunu düşünürken bunları Attilâ Bey'den duymak beni bir o kadar mutlu etti. Artık bir kutupta yer almamanın gerektiği düşüncemi onun gibi insanların ağızından duymaktan büyük haz aldım. Sanıyorum yakın zamanda BÜYÜK TÜRKİYE hayali gerçek olacak. Bu ülke için birşeyler yapmak için can atan birçok insan, artık kutuplarda düşünme tuzağının farkına varıp ULUSALCILIK zincirine bir halka olmaya çalışıyor.

İlker A.

Ben lise son sınıftayım ve dünkü program sayesinde bilmediğim pek çok şey öğrendim ve kendi kendime söz verdim Atatürk devrim ve ilkelerine sahip çıkacağıma ve Sn. Attilâ İlhan'ın dediği gibi gerçek bir Kemalist olmaya çalışacağım. Başarılarınızın devamını dileğiyle çok teşekkürler.

Alper T.

XIII

Sizin programınızı her zaman ilgi ve beğeni ile izliyorum. Son olarak Sayın Attilâ İlhan Bey ile yaptığınız konuşmayı uzun zamandır bekliyordum ve hakikaten size ve Attilâ Bey'e müteşekkirim.

İşlemiş olduğunuz temalar fevkalade şu an Türk Halkı için çok önemli ve aydınlatıcı. Ben ve birkaç arkadaşım sizi İngiltere'de Cambridge'den seyrediyoruz. Ben şahsım 25 + sene burada bilgisayar mühendisi olarak okudum ve çalışıyorum.

(...)

Siz ve Attilâ Bey gibi çok değerli büyüklerimizin bizleri, halkımızı aydınlatması ve kendi benliğimizi ve güvenimizi kazanmamıza yardım etme zamanı çoktan geldi geçiyor bile.

Yasemin C.

Bu isim bana ülkemde halen daha ve herşeye rağmen dürüst, ülkesini seven, satın alınamayacak insanlar olabildiğini gösteriyor.

Ve bunu bilmek geleceğe dair ümit veriyor. Sizin gibi sayıları azda olsa insanların olması, herşeye karşın olabilmesi bana gurur veriyor.

Siz madalyası halk tarafından verilen kahramanlardansınız.

Allah yardımcınız olsun.

Soner S.

Sizlere gerçekleri birkez daha halkın huzuruna döktüğünüz için çok teşekkür ederim.

Anlattıklarınızın çoğu birçok insan tarafından biliniyor ve destek görüyor.

(...)

Yugoslavya ve Irak'ın başına gelenlerin önümüzdeki 10 yıl içinde bizimde başımıza geleceği

açık. Bunun önündeki en büyük ve gerçek engel ordumuzdur. O'nunda altının yavaş yavaş (yine oya gibi işlenerek) oyulmaya çalışıldığını maalesef görmekteyim. Zaten ekonomik olarak biz esir bir ülkeyiz diye düşünüyorum. Silkinmemiz ve kendimize gelmemiz gerekiyor. Ama en önemli problemimiz bizi silkeleyecek birilerine nedense hep ihtiyaç duymuş olmamızdır. Türkiyemiz'in altı oyulmakta ve maalesef bunu elimiz kolumuz bağlı seyretmekteyiz. Neler yapılabilir? Lütfen bu konularda ışık yakınız...

Selami Ö.

XIV

Sunuş (Hulki Cevizoğlu)- iyi geceler efendim.

Bu gece Ceviz Kabuğu'nda çok önemli bir konuğumuz var. Kendisini pek çoğunuz çok yakından tanıyorsunuz; ama kimileriniz, özellikle gençler kendisini "aşk şairi" olarak tanıyor. Biz bu gece kendisinden aşk şiirleri dinlemeyeceğiz. Belki Türkiye için ağıt yakar, belki de yakmaz, bilemiyorum. Ama şiirleriyle bugüne kadar milyonlarca insanın kalbinde taht kuran, romanlarıyla toplumsal ve insanî duyarlılığın en büyük ve derin örneklerini veren Sayın Attilâ İlhan bu gece Ceviz Kabuğu'nda Türkiye'nin, ülkemizin sorunlarını bizimle birlikte ele alacak. Daha doğrusu biz soracağız, o görüşlerini ve değerlendirmelerini sizlere aktaracak. Küreselleşme ışığında Türkiye'nin sorunları, bugün özellikle 6 Şubat 2004 tarihi itibarıyla Kıbrıs sorununun geldiği nokta, Avrupa Birliği ittifakı, Kıbrıs'ta toprak verilip verilmemesi tartışmaları, Annan Planı Türkiye'ye ne veriyor, ne götürüyor, ne alıyor, "ver kurtul" politikalarında hangi noktaya geldik ya da verip de kurtulmak mümkün değil mi ya da bazılarının dediği gibi verip kurtulmak istenmiyor da gerçekten bir çözüm mü öneriliyor Kıbrıs'ta, onları da bu gece ayrıntılarıyla tartışacağız.

Ama, tabii ki Attilâ İlhan deyince Mustafa Kemal'siz olmaz. Mustafa Kemal'in ideolojisi bugün, özellikle Türk aydınlarının içinde bulunduğu sessiz bir ölüm örtüsü, ölü toprağı; bunları tartışacağız.

Hoş geldiniz Sayın İlhan.

Attilâ İlhan- Hoş bulduk.

BÖYLE OLCAKSA, KURTULUŞ SAVAŞI'NI NİÇİN YAPTIK?

Hulki Cevizoğlu- Bugünkü yazınızda, Cumhuriyet Gazetesi'ndeki bugünkü yazınızla başlamak istiyorum, yazınızın sonunda şu soruyu soruyorsunuz: "Biz o savaşı, yani Kurtuluş Savaşı'nı niye yapmıştık, yeniden düveli muazzama'nın kulu olmak için mi" diyorsunuz. Yanıtını sizden alabilir miyiz?

Attilâ İlhan- Herhalde onun için yapmamıştık o savaşı. Çünkü inceledikçe, üstünde durdukça, düşündükçe olayları biraz yukardan izledikçe korkunç bir şey meydana çıkıyor. Türkler'i Avrupa'dan ve Ön Asya'dan silmek için yüzyıllarca uğraşmışlar, tam bu işi başarıyoruz diye rahatladıkları sırada, 1919, 1920'li yıllarda birdenbire Türkler hesapta olmayan bir tepkiyle vaziyete yeniden hâkim olmuşlar ve Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuşlar; kurmakla kalmıyorlar, aynı zamanda bir de devrim yapıyorlar.

Bunu son zamanlarda ısrarla söyleyip üstüne basıyorum, Türk aydınlarında o perspektif yok; halbuki o perspektifin olması lâzım.

Bizim Kurtuluş Savaşımızı, münhasıran Kurtuluş Savaşı diye mütalâa etmek yanlıştır.

Hulki Cevizoğlu- Nasıl demek doğru?

Attilâ İlhan- "Anadolu ihtilâli" demek lâzımdır. Çünkü Anadolu'da bir ihtilâl yapılıyor o zaman. Kurtuluş Savaşı o ihtilâlin içindedir, ikisi beraberdır. Türkiye bir taraftan onu yok etmek isteyen Batı'ya karşı çok ciddî bir savunma gösteriyor, ama öbür taraftan da o kendisini yıkmakta ortak olan Saltanata karşı aynı şeyi gösteriyor ve Türkiye'de rejim değişiyor. Türkiye'de rejimin değişmesi, emperyalizme karşı bir tarafta Padişah ve onun Hükümeti, öbür tarafta İngiltere başta olmak üzere Batılılar var.

Bence asıl önemli nokta şuradan kaynaklanıyor. Çünkü biz bu işi yaparken, bizden çok az önce, bir iki sene önce aynı işi Ruslar yapmışlar yukarıda; Ruslar da Batı'ya karşı tavır takınmışlar, orada bir ihtilâl yapmışlar.

Hulki Cevizoğlu-1917 ihtilâli.

Attilâ İlhan- 1917 ihtilâlini yapmışlar. Yani yukarıda bir sosyalist ihtilâl var, aşağıda bir demokratik ihtilâl var. Bu iki ihtilâl birbiriyle sınırdaş ve onunla da kalmıyorlar, beraber; en kısa zamanda ikisi birbiriyle anlaşmaya giriyorlar. Bu anlaşma doğrudan doğruya Batı'ya karşı bir anlaşma ve bu İngiltere'nin ondan sonrası için olan hesaplarını en az İkinci Cihan Harbi'nin sonrasına kadar perişan ediyor. İngiltere bu yüzden çok zor duruma düşmüştür. Düşünün, Sovyet İhtilâli'nden sonra bu ihtilâli bastırmak için Beyaz Ordular örgütler, bu Beyaz Orduları onların üzerine sürer. Öbür taraftan Türkiye'yi zaten hallettim sanıyor; çünkü Türkiye Sevr Muahedesiyle dağılacaktır, hiç hesapta olmayan bir mukavemet başlar. Bu mukavemet başlamakla kalmaz, Türkiye ile Rusya'nın arasını bölen Kafkas şeddini yıkarlar ikisi beraber. Beyaz Ordular yenilir, Yunanlılar sallanmaya başlar. O arada İngiltere şöyle bir hesap yapar: Acaba Türkiye kurtulursa Ruslar'a karşı kullanabilir miyim? Bunu çok ciddî olarak hesaplamışlardır ve Gazi'nin ölümünden sonra da bir güzel kullanmışlardır.

Fakat o zamana kadar, dünyanın tarihinde ilk defa olarak şöyle bir şey oluyor:

Dünyanın tarihinde ilk defa olarak Avrasya bölgesinde iki büyük devlet emperyalizme karşı çok net tavır alıyorlar ve çok net olarak halkları ayaklandırıyorlar.

Şimdi bizim Anadolu hareketine bu istikametten baktığınız zaman Gazi çok daha büyüyor. Çünkü, öyle bir yere doğru getirildi ki sonunda, Mustafa Kemal Paşa, "işte canım Yunanlıları yendi, o Yunanlıları yenmek de bir at bir deve değildi" gibi...

Hulki Cevizoğlu- Yani düveli muazzama değil, Türk-Yunan savaşı diyenler çıktı.

Attilâ İlhan- Oraya getirildi. Çünkü Mustafa Kemal Paşa aslında İngiltere'yle savaşıyor, Fransa'yla savaşıyor ve hepsini birbirine karşı kullanıyor.

Hulki Cevizoğlu- Yani, tabii o doğru değil ama, onu söyleyenler bugün Türkiye'nin Yunanistan karşısında zayıf duruma düşmesine de göz yumuyorlar galiba?

Attilâ İlhan- Ne demek; Yunanlılar neredeyse bizi yönetecekler, iş o hâle geldi.

Hulki Cevizoğlu- Kurtuluş Savaşı sadece Türk-Yunan savaşı bile olsa, bugün Yunanlıların karşısında ezik durumda olan bazı kesimler var ya da Rumlar karşısında Kıbrıs olayında.

Attilâ İlhan- Şimdi bu çok genel. Ben perspektifi biraz daha geniş alıyorum zannederim.

Çünkü benim düşünceme göre Batılıların, yani

Batı Avrupa'nın, tabii sonradan buna Amerika da dahil oldu, Türkler'e bakışı başından itibaren onları Asya'ya def etmek üzerinedir ve bu plan her zaman için geçerlidir onların gözünde.

Hulki Cevizoğlu- Bugün de mi?

Attilâ İlhan- Bugün de tabii, birinci derecede.

Hulki Cevizoğlu- Ama "sizi Avrupa Birliği'ne alacağız" diyorlar, "Asya'ya def edeceğiz" demiyorlar.

Attilâ İlhan- Avrupa Birliği'ne almazlar tabii de, yani almaları için sebep yok. Şimdi bakın, biz bunu şüphesine -belgeler nasıl olsa işe yarayacak diye düşünmüştüm- şimdi biz bunun şüphesine nasıl düşüyoruz? Çok geç düştük. Yani Mustafa Kemal Paşa başından beri şüphelenir de, fakat sonrası İsmet Paşa'dan itibaren değişmiştir.

Şimdi benim elimde 1977 yılı Aralık'ında yapılmış bir konuşma var, bu konuşma Meclis'te yapılmıştır.

Hulki Cevizoğlu-Kim yapıyor?

YILLAR ÖNCEKİ UYARILAR ETKİLİ OLMADI

Attilâ İlhan- Başbakanı yapıyor o zamanın, Süleyman Demirel yapıyor. Bakın ne diyor Süleyman Demirel? O zaman kimsenin dikkatini çekmedi, ben bunu bir yazımda kullanmışım.

Türkiye 1977'de 2,5 milyar dolarlık ihracat yapacaktı. Bu uydurma bir rakam değildi; çünkü 1976'da 2 milyar dolara yakın bir ihracat yapabilmişti. Bundan daha aşağı bir tahminde bulunmak doğru olmazdı ki. Oysa 1977'nin sonuna geliyoruz, 2,5 milyar dolar tahmin edilen ihracat 1 milyar 700 milyon civarında gerçekleşecektir. Yani, Türkiye 750 milyon dolar civarında bir ihracat düşüklüğüyle karşı karşıya kalmıştır. Çünkü, Türkiye'ye yönelmiş birtakım kredi kaynakları seçim sonrasında kurumuştur. Bakın neyi söylüyor, daha o zaman: "Binaenaleyh, bir taraftan kredi kaynaklarınız şu veya bu sebeple kuruyacak, yine de Türkiye'yi petROLSÜZ ve gübresiz bırakmayacaksınız. Batı dünyasının ülkemize ekonomik ambargo uygulayıp uygulamadığı tartışılıyor. Bizim münasebette bulunduğumuz büyük ticarî bankalar, bilhassa Amerika Birleşik Devletleri'nde Döviz Çevrilebilir Mevduat meselesinde, bir de Türkiye'ye yeniden kredi verilmesinde fevkalâde ağır davranıyorlar. Bunun ardında siyasî sebeplerin bulunup bulunmadığını zaman gösterecek."

Bakın...

Hulki Cevizoğlu- Zaman gösterdi.

Attilâ İlhan- Evet. Yani, henüz ben böyle bir iddiada bulunamam, vakit çok erken, ama bir sıkıntı içinde bulunduğumuz, zaman zaman bu sıkıntıyı izah edemediğimizi itiraf etmeliyim. Bu, Amerika'nın iktidara getirdiği bir Başbakandır.

Hulki Cevizoğlu- "Ama bunu itiraf edemiyorum" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Evet.

Kıbrıs konusunda ABD işe karışmıştır, ABD Kongresi'nin bilhassa silâh ambargosuyla başlayan tutumunu Türkiye'ye karşı dostane bir münasebet saymak mümkün değildir. Bütün bunların ne derece tesir icra ettiğini şu anda değerlendirebilecek durumda değilim ama, sıkıntıya girmememiz gereken bir yerde sıkıntıya girdik. Türkiye gibi fevkalâde geniş imkânlarla sahip bir ülkenin bulabildiği imkânlar diğer ülkelerle mukayese edildiği zaman fevkalâde cüzîdir. Bunu sadece

ekonomik kıstaslarla mütalâa edildiği sanmanın doğru olmadığı kanaatindeyim.

Hulki Cevizoğlu- Bugünü mü anlatıyor yaklaşık 30 yıl önce?

50 YIL ÖNCE DE AYNI ŞEYLER OLDU

Attilâ İlhan- işte bütün mesele burada. Yani, ben daha başka vesikalar okuyup 50 yıl önce de aynı şeylerin olduğunu göstereceğim.

Hulki Cevizoğlu- Ama, siz bunu gösterdiğiniz zaman başka bir şey ortaya çıkacak, bizim görmediğimiz.

Attilâ İlhan- Ha, kesin, görmek istemiyor.

Hulki Cevizoğlu- Siz "belgelerden göstereceğim" diyorsunuz ama, görmeyen bazı politikacılar, görmeyen bazı aydınlar, gazeteciler...

Attilâ İlhan- Tabii her zaman var, her zaman var. Çünkü bakın, bu bir tanesi. Şimdi ikinci belge. Bu belgeyi de ben yayınladım 1970'li yıllarda. Tarihini bile söyleyebilirim, 19 Şubat 1978, Dünya'da yayınlamışım.

Amerika'da bir kitap dağıtılıyor. Şimdi lütfen şunları dinler misiniz?

Hulki Cevizoğlu-1978'de.

Attilâ İlhan-1978'de.

Kitabın yazarı Yunanistan Stratejik Araştırmaları Enstitüsü eski Başkanı Korgeneral Tagaris. İngilizce çevirisini Georgios Burnas adında başka bir Yunanlı yapmış. Chicago'da Armageddon Yayınevi'nde bastırılmış. Amerika Birleşik Devletleri'nde fisebilullah dağıtılıyor.

Hulki Cevizoğlu- Ücretsiz.

Attilâ İlhan- Evet.

Yunanlılar'ın Türkler'e handiyse kan içici bir düşmanlık besledikleri malûm; kitapta önce bu sergilenmiş. Meğer biz neymişiz? Hayvan derecesinde barbar bir ırk. Meğer neler yapmışız? Çeşitli uluslarda milyonlarca insanı imha, üstelik kendine ait olmayan topraklar üzerinde oturuyormuşuz. Ayrıca, öyle iddia ettiğimiz gibi 40 milyon filân da değilmişiz; 20 milyon kadar ancak varmışız, çoğu da başka ırk ve uluslardan olmak şartıyla.

Bakın kaçta yapıyorlar bunları. Ama bütün bunlar işin çerezi; asıl söylenecek söz arkadan geliyor.

Hulki Cevizoğlu- Yani bu hakaretler "çerez" diyorsunuz.

TAGARİS: "AMACIMIZ, TÜRKİYE'Yİ TAKSİM ETMEK OLMALIDIR"

Attilâ İlhan- Çerez.

Bakın arkadan ne geliyor, o da şu: "Yunanlılar'ın, Ermenilerin ve Kürtler'in meşhur Şark meselesini uluslar alanda yeniden yoğun bir şekilde ortaya atmaları kaçınılmaz bir görevdir. Amaç, uzun sürede gerçekleşse dahi Türkiye'yi taksim etmek olmalıdır. Bu, Yunanlılar'ın, Ermenilerin ve Kürtler'in hakkıdır. Tarihî adalet ve Türk vahşetinin milyonlarca kurbanının kanı bu hakkın elde edilmesini gerektirmektedir..."

Yo hayır, bu kadarla yetinmiyor kitap, ayrıntıya da giriyor, buyurun: "Türkler'in yabancılardan zorla aldıkları topraklar üzerinde söz konusu hakka dayanarak bir Ermenistan, bir Kürdistan ve Doğu Trakya'yı da içine alacak bir küçük Asya kurulmalıdır." Korgeneral Tagaris, taksimatin haritasını da yapıvermiş. Kitabın kapağında yayınlanan bu haritada Türkiye 5 bölge hâlinde bölünmüş bir durumda görülmekteydi. Bunlar İonya, Pontus, Ermenistan, Kürdistan ve Anadolu yarım adasının orta kısmını kaplayan ufak bir Türkiye imiş. İonya Trakya'yı, Boğazları ve bütün Ege'yi, Pontus hemen bütün Karadeniz kıyılarını, Ermenistan Kuzeydoğu, Kürdistan ise Güneydoğu Anadolu'yu kaplıyor.

Hulki Cevizoğlu- Ben size muhalefet yapayım.

1977'de, 1978'de Yunanlı emekli Korgeneral Tagaris'in yazdığı bu kitap bugün bizi niye bağlasın? "Adamcağız hayal görmüştür" ya da "fanatiktir" deyip geçemez miyiz bunun üzerinden?

"BU, SEVR'DEN DE İLERİDİR"

Attilâ İlhan- Diyemeyiz; çünkü bunu yaşıyoruz. Ortalıklar, etnik özgürlük diye bir lâf ortaya çıkarıldı; bırakın bunları, Çerkezleri bile tahrik ediyorlar, Alevileri tahrik ediyorlar, bölmek için Türkiye'yi gerekli ne lazımsa yapıyorlar.

Ama beni tahrik eden, kızdıran şu: 1970'li yıllarda Amerika'dan elime geldi bu belge, ben bu belgeyi yazdım, gazetede yayınladım.

Hulki Cevizoğlu- Oysa bu kitap alenen, açık açık, "alın, görün, okuyun, tedbir alın" diye bağıra bağıra ortalıkta satılan bir kitap.

Attilâ İlhan- Tabîî tabîî, evet evet.

Hulki Cevizoğlu-Siz de yazıyorsunuz...

Attilâ İlhan- Ben de bunu yazıyorum ve...

Hulki Cevizoğlu- Bağıriyorsunuz 30 yıldır...

Attilâ İlhan- Ve tık çıkmadı efendim, tık çıkmadı.

Şimdi durum nasıl vahimleşiyor? 1990'larda, o Başbakan Başbakan değilken birdenbire basında kendi sesini yükseltiyor, Süleyman Bey bakın ne diyor; 1996: "Hiç kimse kendi ülkesini masanın üzerine koyup bunu pazarlık konusu yapamaz. Türkiye'nin içinde-dışında herkes bunu iyi bilmelidir. Şimdi bunlar ne yapmak istiyor? Bunlar ne iş istiyorlar ne aş. Bunlar bir devlet kurmak istiyorlar. Bunların ne olduğu, ne istediği iyi bilinmelidir. Türkiye'nin Batılı dostları bunların ne olduğunu, ne istediğini iyi bilmelidir. Türkiye, topraklarını, onun üzerindeki insanları koruma kavgası yapıyor. Oysa sanki Türkiye buna yapmıyor da insan haklarını ihlal ediyor diye hüküm veriliyor. Şimdi beyler, ben size bir şey söyleyeyim; bu Sevr'den de ileridir." 1996 ve bunu söyleyen Demirel.

Hulki Cevizoğlu-"Bu Sevr'den de ileridir" diyen....

Attilâ İlhan- Sevr tartışması budur. "Azınlık hakları tanıyın ve kültürel otonomi" dediniz mi bu Sevr'dir. Neden? Çünkü azınlık hakları dediğiniz zaman Türkiye'nin çivisini oynatıyorsunuz. Buna tamamen katılmamak mümkün değil. Avrupa Konseyi'nin 26 Nisan tarihli Tavsiye Kararı'nın 6 ve 12. maddeleri ne diyor? Buna "siyasî çözüm" diyor. Siyasî çözüm dediğiniz vakit bakın ne diyor?

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri 24 Ocak 1995 günü bana bu odada şunları diyor: Türkiye'nin üniter devlet yapısının terörün kaynağı olabileceğini, sorunun bütünüyle çözümü için askerî önlemleri yeterli görmediğini, Kürtler'e Avrupa Konseyi'nin geliştirdiği azınlık haklarının tanınmasının bu huzursuzluğu kaldırabileceğini söylüyor ve diyor ki, "Kürtler'e azınlık hakları tanınması konusunda kamuoyunda tartışma başlatılmasını yararlı görüyorum."

Nasıl bir planla, nasıl ağır ağır, nasıl üstümüze üstümüze geliyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Fal bakmamış, fal çıkmış.

Attilâ İlhan- Evet, gördüğümüz hep budur. Buna kim ilk kez geliyor, bakın. 1990'larda Graham Fuller diye bir zat geliyor Türkiye'ye.

Hulki Cevizoğlu- Eski CIA Türkiye masa şefi.

Attilâ İlhan- Masa şefi... Sorarsan, araştırmacı olarak. Malûm.

AĞIR İDDİA: "TÜRKİYE BİR ULUS DEĞİLDİR!"

Ve şimdi bakın ne diyor?

"Atatürk'ün düşünceleri çağı için son derece güçlü düşüncelerdi; ama onun sayesinde

yaratılmış bugünün kendisine güven duyan güçlü Türkiye'si artık ulusal kimliğini, yörüngesini, dünyadaki rolünü, hatta İslâm'ın günlük hayattaki yerini yeniden düşünülmalıdır. İslâm'a bakmanın çeşitli yolları var. Bence otomatik bir tehdit olarak kabul edilmesi yanlıştır. Son 50 yılda yapay olarak bastırılmasının bazı meşru nedenleri olabilir ama, artık Türkiye bu bakımdan kendisiyle barışmalıdır. Geçmişteki radikal lâiklik politikaları döneminde İslâm'ın hayatınızdan nasıl dışlanacağı âdeta bir saplantı haline gelmişti. Bence bugün bu daha az lâzım olan bir reaksiyon. Geçmişte Türkiye Orta Doğu için bir modeldi, bugün de olmaya devam ediyor. Hele demokrasiyle İslâm'ı bir arada yaşatacak bir formül bulunursa İran ve Arap dünyasına büyük bir öncülük yapmış olacaktır."

Fal devam ediyor, 26 Şubat 1999.

Hulki Cevizoğlu- Fal devam ediyor, biz bugün, 2004-6 Şubat'ında da fincanı kapamaya devam ediyoruz, yani fal devam...

Attilâ İlhan- Aynen, aynen.

Hulki Cevizoğlu- Şimdi sizin elinizde o kadar not var ki Sayın Attilâ İlhan, ben programa gelmeden evvel, önümde gözücüyor, 10 sayfalık soru hazırladım sizin için.

Attilâ İlhan- Sor.

Hulki Cevizoğlu- Soracağım. 10 sayfalık soru hazırladım sadece size, kitaplarındaki işaretlediğim bölümler hariç. Televizyon, siz de bir yerde televizyoncu olduğunuz için biliyorsunuz ama, izleyicilerimiz için bu söz. Bazı konuklar vardır ki, sadece onları ağzınız açık dinlersiniz, bazılarını konuşturmak için çok çabalarsınız, istediğiniz kadar soru sorarsınız zor açılırlar. Bazı konuklar çok doludur; siz onlardan biri ve onların en önde gelenlerinden birisiniz.

Yani, bu gece ben ve izleyicilerimiz aslında koltuklarına yaslanıp sizi tek başına dinleseler yetecek, doycaklar.

Attilâ İlhan- Estağfurullah, rica ederim.

Hulki Cevizoğlu- Şimdi ben de gerçekten bu gece, neredeyse programda misafir gibi sizi de dinleyecek kadar sizin dolu geldiğinizi, zaten dolu olduğunuzu, ama hazırlıklı geldiğinizi de görüyorum, çok da mutlu oluyorum. Demek ki bu gece uzun olacak, Ceviz Kabukları çoğu zaman uzun oluyor ama, bu gece uzun olacak.

Bizim sorularımızdan bir kısmını eleyerekten size sormaya çalışacağım, programın başında izleyicilerimize söyleyelim. Çünkü pek çok izleyicinin program öncesi, geçen hafta anons ettiğim için sizi videolarını hazırladıklarını ve sizin açıklamalarınızı kayıtlara aldıklarını, birbirleriyle haberleştiklerini, yani hani Kuvayı Milliye, Müdafaa-i Hukuk hareketi diyorsunuz ya, sanki halk arasında sizin bu açıklamalarınızı altını çizerek okuyacak, ezberleyecek, tekrar edecek büyük bir kitle var, şimdi onların hepsi ekran başında.

Ve açıklamalarınıza da çok teşekkür ediyorum, o kadar önemli şeyler söylediniz ki, Prof. Erol Manisah'nın "Attilâ İlhan'la 1000 Saat" isimli kitabında da belirttiği gibi siz televizyon programınızda da, gazete yazılarınızda da şöyle bir üslup sergiliyorsunuz: Çok büyük ve önemli gerçekleri çok sakın, yumuşak, kadife bir eldiven içinde sunuyorsunuz. Ama izleyicilerimizi bir kere daha uyarmak gerekiyor, sizi tanıyanlar biliyor, sizin açıklamalarınız, gülümseyerek, yumuşak ses tonuyla verdiğiniz, yaptığınız açıklamalar, verdiğiniz bilgiler Türkiye için, bugün için, geleceği için çok önemli, dehşetengiz bilgileri ve gerçekleri içeriyor. Şimdi ben size olabildiğince muhalefet etmeye çalışacağım bu gece, ki siz söylediğiniz

sözlerin arkasında ne kadar duruyorsunuz, belgeleriyle izleyicilerimiz daha iyi görsünler. Yani bunlar bir solcu aydınının, Kemalist aydınının, Mustafa Kemal'ci bir aydınının sloganvari sözleri değil. Öyle mi değil mi, onu görsünler istiyorum; evet.

Bir soru sordum, bakın neredeyse yarım saat olacak, çok önemli bilgiler veriyorsunuz, ben onlara devam etmenizi de rica edeceğim sizden. Ama insan dehşete de kapılıyor bir yerde. Umut var mı bugünün Türkiye'sinde yok mu, bunu programın ilerleyen dakikalarında ele alacağız. Ama 1977, 1978, 1996 yıllarında Demirel'in, Graham Fuller'in ve diğerlerinin açıklamalarını görünce

Türkiye'ye çizilen şablonun, Türkiye'ye çizilen kostümün, elbisenin tam üzerine oturduğunu görüyoruz. Yani bir plan

ancak bu kadar yapılabilir. Fire vermeksizin, savaşta bile bir askerî zayıf vardır, burada neredeyse zayıfsız bir şablon oturuyor, yani kenarından taşmalar bile yok.

Buyurun devam edin siz; ben o soruyu takip ediyorum, sorduğum soruyu.

Attilâ İlhan- Evet.

Şimdi, meselâ daha sonra bunun arkasından Graham Fuller'in bir konuşması daha var. Bu da daha artık açıklıyor, her şeyi ortaya koyuyor. Onda şöyle diyor:

"Türk nüfusunun iç yapısı, geçmişte genel olarak açıkça kabul edilmeyen bir şekilde çok etnik görünüyor. Türkiye çok etnik unsurlu, çok dilli bir toplumun sorunlarını nasıl halledeceği sorusuyla uğraşılıyor. Türkiye çok etnik bir ülkedir ve bu gerçeği kabul etmelidir.

Yani Türkiye bir ulus değildir, bunu kabul etmek zorundadır. Bu gerçeğin kabulü daha gülbüz, çekici ve başarılı bir Türk devletinin başlangıcı olabilir. Yani mevcut Türk Devleti başarılı değildir. Eğer Alevî kimliği tanınmazsa, Kürtler'e ifade özgürlüğü verilmezse çok ciddi bir kriz olabilir."

Bunları açıkça söyledi ve bunlar bizim gazetelerimizde çıktı, ben oralardan bunları buldum.

Fakat, bunlar bir kenara, aslında sistemin kendisi ne istiyor, nedene bu mesele üzerinde duruyor ve neden onları bu meseleler rahatsız ediyor?

Bakın, General Aleksî Karnikof, İsvestiya Zivezde Askerî İstihbarat Okulu eski bölüm başkanı, eski ataşemiliter, Avrasya ekibinde Orta Doğu ve Kafkaslar uzmanı, bakın ne diyor?

Hulki Cevizoğlu- Kaç yılında söylüyor bunu, belli mi o?

Attilâ İlhan- Bunun bizim Türkiye'de duyulduğu 10 Şubat 2002.

Hulki Cevizoğlu- Yeni yani.

Attilâ İlhan- CIA ve MI5, yani...

Hulki Cevizoğlu- Yani İngiliz İstihbaratı.

YENİ DÜNYA DÜZENİ'NİN SALDIRGANLIK ANLAŞMASI!

Attilâ İlhan- İngiliz ve Amerikan istihbaratı 1987 yılında Londra'da Yeni Dünya Düzeni'nin saldırganlık anlaşmasını imzaladılar; Times Anlaşması. Buna göre beliren iki odak var. Biri, Doğu Avrupa'nın merkezi görünümündeki Yugoslavya, öteki Mezopotamya ya da Irak ve Türkiye. Önce Yugoslavya ve Mezopotamya'daki etnik kurumlar harekete geçirildi, Yugoslavya bölündü, sonra sıra Irak ve Türkiye'ye geldi.

Hulki Cevizoğlu- Açık açık böyle mi diyor?

Attilâ İlhan- Aynen. Amerika Birleşik Devletleri tabii, "Irak'ın toprak bütünlüğüne saygılıyız"

diyor, ama Yugoslavya için de aynı şeyi söylüyordu. Times Anlaşması uyarınca Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere Irak'a istediklerini yapana kadar savaşıacak. Daha o zaman savaş lâfı yok. Amerika Birleşik Devletleri 11 Eylül'ü bahane ederek NATO'yu da işin içine sokmak istiyor. Bunun da bugünlerde tartışmalarını duyuyoruz.

Peki, bu neden böyle oluyor, yani Batı niye böyle bir harekete lüzum görüyor.

Hulki Cevizoğlu- Bunu az sonra tartışalım mı?

Attilâ İlhan- Olur.

Hulki Cevizoğlu- Şimdi Batılılar niye bu kadar açık? Pek çok programda, Türkiye'nin başına örölmek istenen çorap konusunda Batılılar'ın çok açık sözlü olduğunu söylüyorum ben. Burada bakın çok açık seçik, batılısı da, doğulusu da, kuzeylisi de açık açık yazıyor, söylüyor. Türkiye'de yaşayanları, bazı politikacıları, bazı aydınları, halkın büyük bir kısmını -affedersiniz- enayi yerine mi koyuyor bunlar? Yani, "Biz ne kadar bütün gerçekleri, bu insanların başına ileride gelecekleri ve bizim getireceklerimizi ne kadar açık söylersek söyleyeyim korkmamıza gerek yok; çünkü bunlar anlamaz, bunlar önlem alamaz" mı diyorlar, yoksa "bunların içinde uyanıkları da vardır, biz onları keser biçeriz, yok ederiz ve bazılarını da ilâç yuttururuz" mu diyorlar, ne yapıyorlar? Yani bu cesareti nereden alıyor bunlar? Bu kadar açık söylüyorlar, yapıyorlar ve gizli gizli de yapmıyorlar bunu. Bu cesaret nereden?..

Attilâ İlhan- Hep böyle yapmışlardır, yani gizlemezler genellikle niyetlerini, şeylerini. Çünkü, meselâ bunların Sovyet Birliği'ni dağıtmak istedikleri de ortadaydı, herkes biliyordu; gene de yapıyorlar, hep söylüyorlar hem yapıyorlardı.

Şimdi zannediyorum ki meseleyi şöyle görmekte yarar var: 20. yüzyıl Batılılar için çok kötü bir yüzyıl oldu. Biz bunu böyle gibi görmüyoruz. Halbuki düşünürsek, 19. yüzyılın sonunda Batı dünyaya hâkimdi, dünyanın her tarafı onun sömürgesiydi ve o sömürgelerden para geliyordu, mal geliyordu, müthiş refah içindeydiler. Ne Afrika vardı devletler olarak, ne Asya'nın güneyi vardı, ne Güney Amerika vardı; tamamen hâkimdiler. O iki ihtilâl,

11

Anadolu ihtilaliyle Sovyet ihtilâli sistemi bozdu. Birdenbire bir taraftan sosyalist hareket gelişmeye başladı, bir taraftan demokratik hareket; antiemperyalist bir tavır takınıldı, Hindistan ayağa kalktı, Çin ayağa kalktı derken, Batılılar sıkışık bir durumda kaldılar. Bu sıkışık durum o mertebeye kadar gelmiştir ki, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bir ara "Batı Batı" dediğimiz o büyük devletler, Batı Avrupa'nın kısa bir parçasıyla Kuzey Amerika'dan ibaret kalmıştır. Üçüncü Dünya hareketiyle sosyalist grup onu böyle çepçevre çevirmişlerdir. Hulki Cevizoğlu- Yani Batı kısıtılmış vaziyete geldi.

Attilâ İlhan- Çok kötü kısıtılmıştı. İşte bu yaşadığımız tepki onun tepkisi; harekete geçtiler ve bunu nasıl dağıtabiliriz çarelerine bakıyorlar..

Hulki Cevizoğlu- Yani sıkıştırılan kedinin tırmalaması gibi...

Attilâ İlhan- Kendisini kurtarmak için harekete geçti ve birinci hedef olarak Sovyetleri dağıtmaya aldılar ve başardılar. Bu işi çok kolay yapıyorlar, hâlâ, her yerde böyle yapıyorlar.

Hulki Cevizoğlu- İşte nasıl bu kadar kolay oluyor, onu merak ediyorum.

DEMOKRASİ VE PEMBE DİZİLERLE YIKIYORLAR!

Attilâ İlhan- Bakın kolay nasıl oluyor, çok güzel oluyor. Birleşik Amerika, Sovyetlerin

komünizmle yaptığını demokrasiyle yapıyor. Şöyle söyleyeyim: Ruslar Bolşeviklikle Marksizm'i kullanmışlardır, Amerikalılar demokrasiyle büyük demokratları kullanıyorlar. Çünkü şunu keşfettiler: Eğer çok güçlü medyalara sahipseniz, elinizde çok büyük para varsa satın alamayacağınız adam yoktur, satın alamayacağınız parti yoktur, satın alamayacağınız sivil toplum kuruluşu yoktur.

Hulki Cevizoğlu- Estağfurullah yani.

Attilâ İlhan- Böyle görünüyor.

Hulki Cevizoğlu- O Türkiye'den uzak bir durum herhalde.

Attilâ İlhan- Diyelim.

Şimdi ne oluyor? Ben Yugoslavya meselesinin asıl üzerine gittim, çok ciddî inceledim.

Çünkü, Allah razı olsun Fransızlar da gittiler, Fransızlar çok ciddî incelediler ve neticede ortaya şöyle bir şey çıktı: Fransa'da sivil toplum kuruluşları birdenbire pıtrak gibi her tarafta bitmeye başlıyorlar ve bunlar, şimdi meselâ Gürcistan'da yapılan hareket gibi bir hareket, Kıbrıs'ta yapılan hareket gibi bir hareket

yapıyorlar. Yani "demokrasi lâzım, herkes serbest olmalı, etnisite olmalı", bunları söylüyorlar. Bunlar patırtı hâlinde söyleniyor, fakat Yugoslavya'da çok rahatsızlar. Niye? Halkın büyük ekseriyeti Miloşeviç'i tutuyor ve onları dinlemiyor. Bunun için ne lâzım? Televizyonları özelleştirttiriyorlar, televizyonlar özelleşiyor, fakat halk televizyon izlemiyor.

Televizyon izletebilmek için bunlara...

Hulki Cevizoğlu- Magazine mi gidiyorlar?

Attilâ İlhan- Güney Amerika'dan pembe dizi satın alınıyor, Yugoslavya'da bunlar gösterilmeye başlanıyor ve önce köylülerin televizyon izlemesi sağlanıyor Yugoslavya'nın dağıtılabilmesi için. Yavaş yavaş sonunda işi oraya getiriyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Yani o uyuşturma hapi televizyon oluyor.

Attilâ İlhan- Oluyor, her yerde bu, Rusya'da da bu oldu.

Televizyonu kullanıyorlar; televizyon öyle bir yere doğru götürülüyor ki, neticede insanlar televizyondan başka bir şey düşünemez hâle geliyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Televizyonda da düşündürten bir şey olmadığına göre.

Attilâ İlhan- Olmadığı için her şey çok kolay yapılabiliyor. İrtibatları koparıyorlar; demin "niye anlamıyoruz" lâfı.

Hulki Cevizoğlu- Evet, bu kadar açık söylüyorlar, başınıza bu gelecek diyor...

ATTİLÂ İLHAN'IN "AÇIK İSTİHBARATI"

Attilâ İlhan- Ama irtibatlar kopuk. Ben bunları bir araya getirmesem, bunları tek tek okusalar belki etki yapmayacak. Ha, bunun adı "açık istihbarattır gazetecilikte, biliyorsun. Bu açık istihbarat, bunlar gazetelerde çıkıyor. Bütün bunları bulup, bir araya getirip asıl anlamını görmek lâzım.

Şimdi adamlar bunu açık açık söylüyorlar. Önce Rusya'yı dağıttılar, sonra Yugoslavya'yı dağıttılar. Bunun planı yapılmış, anlaşması yapılmış. Ondan sonra Irak diye düşünülmüş, Irak dağıtılıyor ve sonra sıra Türkiye'de sonra. Bunlar çok açık ve Türkiye'de de bunun hazırlıklarını elle tutar hâle görüyoruz.

Ama ne oldu? Türkiye'de de önce televizyon ele geçirildi çok güzel bir şekilde, hatta yanlış hatırlamıyorsam gayrikanunî olarak

yapılmıştır. Türkiye'de çünkü bir televizyon şeyi, özerklik kanunu vardı, bu gayrikanunî... Hulki Cevizoğlu- Bugün bile hiçbir televizyonun frekansı yok, Türkiye'deki hiçbir özel televizyonun bugün Türkiye'de frekansı yok. RTÜK'ün görevidir bu, RTÜK, Radyo Televizyon Üst Kurulu bunu yapmalıdır, ama yarasının olmasına rağmen yıllardır çeşitli nedenlerle gerçekleşemedi bu.

Attilâ İlhan- Evet.

Öyle bir yere doğru getiriliyor ki, neticede insanların hayatı televizyondan ibaret oluyor ve televizyon da saçmalıklardan ibaret oluyor.

Hulki Cevizoğlu- Allah'tan bazı programlar ve bazı kanallar var, kendi çapında bir şeyler yapmaya ve toplumu uyandırmaya devam ediyorlar.

Attilâ İlhan- Eh işte en azından. Yani, bu da sanıyorum, bizim Türkler'in diğer kavimlerden biraz farklı olduğunun işareti. Çünkü, ben şu soruyu son zamanlarda önüme gelen arkadaşına soruyorum: Bizim milletimiz dindar bir millettir, Müslümanlık için Avrupa'nın içlerine kadar savaşmıştır, her şeyi de yapmıştır. Halifesi başındaydı, bu halifeye aşağı yukarı asırlarca inanmıştır. Peki nasıl olmuştur da...

Hulki Cevizoğlu- Yeniçeriler...

Attilâ İlhan- Hayır, bu halifeye bu kadar inanmış olan bu halk 1920 yılında bir Sarı Paşa çıkmış, Sarı Paşa'ya dönmüş, onun arkasına gelmiştir.

Hulki Cevizoğlu- Atatürk'ün peşine.

Attilâ İlhan- Evet. Çünkü Mustafa Kemal Paşa'nın doğru söylediğine inanıyordu. Sağduyusu olan bir halk, bu halkın sağduyusu var, sağduyusuyla doğrunun yanlışın nerede olduğunu seziyor.

Son zamanlarda hem yazıyorum hem söylüyorum, bir gerçek.

Son iki seçimin önemi kazananlarda değil kaybedenlerdedir.

Neden? Çok basit. Kaybedenlere dikkat ettiğiniz zaman, barajın altına süpürülenlere dikkat ettiğiniz zaman göreceğiniz gerçek şudur: Onlar son 50 senenin dış politikasını yöneten partilerdir. Türk halkı onları süpürüyor, başka bir dış politika istiyor ve bunun için de tanımadığı insanları getiriyor. Ve orada bir de tahminde bulunuyorum, geçerli veya geçersiz; diyorum ki, eğer Mehmet Ali Aybar'ın TİP isimli partisi sağ olsaydı Türkiye'de iktidar olurdu ve

kurtulurduk. Çünkü, o hiç olmazsa bu yanlışlara düşmezdi, hiç değilse bunun işaretlerini veriyordu. Ne kadar yapardı, o ayrı bahis.

Şimdi bütün bunlar şöyle bir şeye doğru getiriyor bizi: Batı'nın bir ciddî sorunu var. Batı'nın ciddî sorunu dünya hâkimiyetini elinde tutmak. Çünkü onlar 19., 18. yüzyılları unutamıyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Güzel günlerini, altın çağlarını tekrar yaşamak istiyorlar.

"AB, ROMA-CERMEN İMPARATORLUĞU'DUR. VATİKAN'DAN EMİR ALIR"

Attilâ İlhan- Bunları tekrar yaşamak istiyorlar.

Şimdi Avrupa Birliği dedikleri olay, gülmek lâzım, Avrupa Birliği aslında Roma Cermen İmparatorluğu, onu hazırlamaya çalışıyorlar tekrar. Çünkü bu başlangıcında, hasbelkader ben Fransa'da idim bu kurulduğu sıralarda; bu Demir-Çelik Anlaşması'yla yapıldı. Yapanlar iki kişidir. Biri Konrad Adenauer'dir, öteki de Robert Schuman'dır. Biri Fransız Başbakanıydı, öteki Alman Başbakanıydı. Hiç kimse şimdi kalkıp da bu iki başbakanın hangi partiye mensup olduğunu sormuyor. Bunların ikisi de Hıristiyan demokratlar ve ikisi de

Vatikan'dan emir alırlardı.

Hulki Cevizoğlu- Ve onun için mi 12 yıldızı var Avrupa Birliği bayrağında?

Attilâ İlhan- Elbette. Çünkü daha başında bir Hıristiyan demokrat organizasyonudur ve komünizme karşı yapılmıştır.

Hulki Cevizoğlu- Ama şimdi Türkiye'yi de alacaklar büyük bir istekle. O zaman 12 Hıristiyan ülkenin arasına bir de Müslüman büyük, dev bir ülke girecek.

Attilâ İlhan- Tabii, onun alacakları artık belli, çok alacaklar, şiddetle arzu ediyorlar. Bizi almaları mümkün değil, bizi almazlar. Bunu en güzel, geçenlerde buraya Aleksandır Dugin geldi, Rus, onun yanında da Çernişev vardı. Çemişev Türkiye'de sefirlik yapmış Sovyet şeyiydi. Onun esprileri var, çok tatlı bir adam o.

Hulki Cevizoğlu- Avrasya Birliği konusunda tam yetkili olarak geldiği zaman mı?

Attilâ İlhan- Öyle evet, o sırada geldiğinde onlar bunu söylediler; "Sizi de almaz, bizi de almaz" dedi.

Hulki Cevizoğlu- "Gelin, beraber iş yapalım..."

15

Attilâ İlhan- Yani başka çaresi yoktu. Şunu söylüyor: "Onlara düşman olalım" demiyor, çok akıllı bir lâf; "Biz beraber olursak hem almak zorunda kalırlar, hem iyi iş yaparız" diyor.

Hulki Cevizoğlu- Evet, iyi bir tüccarlık olur.

Şimdi, demin saydığınız bu Graham Fuller'in, Demirel'in bütün o açıklamalarına şunları da eklemek lâzım: Avrupa Birliği'nin genişlemeden sorumlu bir Komiseri var, başına bir Komiser dikmişler, Verheugen dedikleri kişi. O da buna benzer açıklamaları geçen yıl içinde yaptı, sonra kedi pisliğini örter gibi bazı çevreler "bunları örtelim, kimse duymasın" dedi, "aman öyle demek istemedi" diye. Onlar diyor, bizdeki bazıları "onu demek istemedi", yani kralın bilmem nesi derler ya, dalkavuğu gibi öyle dolaşıyorlar ortada.

VATIKAN'DAN İZİN ALMAK ZORUNLULUĞU!

Adam diyor ki, Verheugen, "gidin Vatikan'la anlaşın." Şimdi "Avrupa Birliği Vatikan'dan icazetli, izin almalı" dediniz, "Gidin Vatikan'la anlaşın" diyor. Başka ne diyor? "Kemalizm'den vazgeçin" diyor, açık açık söylüyor bunları. Yani bu Batılılar çok dürüst, hayran olmamak mümkün değil; hakikaten çok dürüst. Yani kurdun kuzuya, ben seni yiyeceğim demesi gibi; suyun başında kurt, ben seni yiyeceğim diyor. Çok dürüst bir kurt var karşımızda, "Ben seni yiyeceğim." E, yemeğe başlıyor, "Hayır bizi yemedi, kolumuzu verdik, vücudumuzu kurtardık..." Sonra diğer uzuvlarımız gidecek parça parça.

Şimdi bütün bunların karşılığında siz bugünkü Cumhuriyet'teki köşe yazınızda, "Biz o savaşı, Kurtuluş Savaşı'nı niye yaptık, yeniden Osmanlı'nın düveli muazzama dediği, yani Batı'nın büyük güçlerinin kulu olmak için mi" diye soruyorsunuz.

Hakikaten biz Kurtuluş Savaşı'nı niye yaptık? Bugün yine pek çok yazınızda, onlarca kitabınız arasında sürekli vurguluyorsunuz, "biz 1919'daki şartlara geri döndük" diyorsunuz.

Bunu 1970'li yıllarda söylüyorsunuz, bugün söylemeye devam ediyorsunuz. E, peki hakikaten o savaşı niye yaptık, biz Kemalizm'den vazgeçmek için mi yaptık?

Ayrıca sizin bir başka dürüstlüğünüz, aydın dürüstlüğünüz var, onu da belirtmek gerekir.

Atatürkçülük konusunda da "Mustafa Kemal'i şablon Atatürkçülerden kurtarmak gerekir" diyorsunuz, "Bir Atatürk heykeli yapmışlar, boş boş onu dolaştırıyorlar" diye de ağır sözleriniz var. Yani siz bir kuru Mustafa Kemalci, slogan Mustafa Kemalci'si, Atatürkçü'sü

değilsiniz. Onun için sizin bu sorduğum sorulara vereceğiniz yanıtlar çok önemli. Biz 1919'un şartlarına size göre niye düştük, o savaşı niye yaptık, geriye mi döndük?

Buyurun bunun, sizin de sorduğunuz sorunun yanıtını alalım.

Attilâ İlhan- Şimdi önce şunu şey yapayım: O savaşa girerken Gazi bakın neler diyor, o savaş sırasında bunları söylüyor. Bu aşağı yukarı bizim hangi espri içinde ve neden dolayı bu savaşa kalkıştığımızı ve neden dolayı da benim o savaşa "aynı zamanda bir ihtilâldi" dediğimi anlatacaktır.

Gazi diyor ki, bunu Şubat 1923'te söylemiş:

"Geçmişte, özellikle Tanzimat döneminden sonra ecnebi sermayesi memlekette müstesna bir yere sahip oldu ve bilimsel anlamda denilebilir ki, devlet ve hükümet ecnebi sermayesinin jandarmalığından başka bir şey yapmamıştır. Artık her medenî devlet gibi yeni Türkiye de bunu kabul edemez, burası esir ülkesi yapılamaz." Net...

22 Mart, "Tanzimat'ın açtığı serbest ticaret devri, Avrupa rekabetine karşı kendisini savunamayan iktisadiyatımızı bir de kapitülasyon zinciriyle bağladı. Teşkilât ve ferdî kıymet bakımından bizden çok kuvvetli olanlar ülkemizde bir de fazladan olarak imtiyazlı mevkide bulunuyorlardı. Temettü vergisi vermiyorlardı, gümrüklerimizi ellerinde tutuyorlardı, istedikleri zaman eşyayı, istedikleri eşyayı istedikleri şartlar altında memleketimize sokuyorlardı. Bütün iktisat şubelerimize bu sayede mutlak surette hâkim olmuşlardı. Efendiler, bize karşı yapılan rekabet hakikaten çok gayri meşru, hakikaten çok kahil idi. Rakiplerimiz bu surette gelişmeye elverişli sanayiimizi de mahvettiler, ziraatımıza da zarar verdiler. İnkişaf ve tekâmül, iktisadî ve maliyemizin önüne geçtiler." Mart 1922'de söyledikleri.

"Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi birtakım zihniyetler ortaya çıktı. Oysa, hangi istiklâl vardır ki, yabancılara nasihatleriyle, yabancılara planlarıyla yükselebilirsin. Tarih böyle bir olay kaydetmemiştir. Tarihte böyle bir olayı yaratmaya kalkışanlar zehirli sonuçlarla karşılaşmışlardır."

Hulki Cevizoğlu- Bunu hangi yazıdan okudunuz, Atatürk'ün sözünü?

17

Attilâ İlhan- Mart 1922.

Hulki Cevizoğlu- Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşma.

Attilâ İlhan- Evet.

Hulki Cevizoğlu- Birjnakaleden mi aldınız, Atatürk'ün....

Attilâ İlhan- Söylev ve Demeçleri.

Hulki Cevizoğlu- Evet, çok ilginç. Bugün Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekili Prof. Haluk Koç'un yaptığı iki sayfalık bir basın açıklamasında aynı bölüm var, şu anda onu buldum. Diyor ki Sayın Haluk Koç, "Siyasî iktidar ve koşulsuz destek aldığı mütareke kalemleri, Atatürk'ün 6 Mart 1922'de TBMM'de yaptığı aşağıda yer alan konuşmanın 7 Şubat 2004 tarihindeki muhatapları konumuna düşmüşlerdir" diyerek bu konuşmayı veriyor, sizin okuduğunuz konuşmayı. Son bölümü bir de ben tekrarlamak istiyorum buradan.

"Hangi istiklâl vardır ki, yabancılara nasihatleriyle, yabancılara planlarıyla yükselebilirsin. Tarih böyle bir hadiseyi kaydetmemiştir" diyor Atatürk.

Attilâ İlhan- Şimdi o zaman, Mustafa Kemal Paşa'nın örgütlediği hareketin içinde,

biliyorsunuz Müdafâ-i Hukuk Cemiyeti'ydi o, Meclis'i de açtılar ve Ankara'da bir de gazete çıkarmaya başladılar. O gazete de Hâkimiyeti Milliye'ydi. Hâkimiyeti Milliye'de o zaman yaptıkları şey de, bakın 20 Temmuz 1336, yani 1920'de çok net olarak neyi açıklıyor Hâkimiyeti Milliye?

"En büyük düşman, düşmanların düşmanı ne falan ne de filan milletler. Bilakis bu, âdeta her tarafı kaplamış bir saltanat hâlinde dünyaya hâkim olan kapitalizm afeti ve onun çocuğu olan emperyalizmdir. Artık bütün^dünyanın anlamış olduğu bu hakikat bizde de tamamen idrak ediliyor."

Bunu Hâkimiyeti Milliye'de yazıyor ve Mustafa Kemal'in o gazetenin bazı baş yazılarını yazdığını da biliyoruz.

Şimdi Türkiye Cumhuriyeti böyle bir hareketin içerisinde ortaya çıkmıştır, gelmiştir. Prensipten olarak Türkiye Cumhuriyeti hareketi antiemperyalist, antikapitalist bir tavır içindeydi. Mustafa Kemal Paşa çok ciddi şekilde Ruslar'la temas etti, Ruslar ona komünist olmasını tavsiye ettiler.

Hulki Cevizoğlu- O da bir parti kurdu, komünist partisi.

Attilâ İlhan- Şimdi komünist partisi de kurdu, üyesi de oldu, fakat komünist olmadılar. Olmamalarının sebebinin kendisi çok güzel anlatıyor. Rusya'daki komünizmi incelemiş, bilahare Halide Edip

Hanımla konuşurlar, Halide Edip Hanım'la konuşması sırasında der ki, "Ben sosyalizme baktım, Türkiye'de onu aynen gerçekleştirmek mümkün değil. Çünkü bu iş için ciddi bir işçi sınıfı lazımdır, bizde sanayi olmadığı için işçi sınıfı da yoktur." Bu bir.

"Bunun için zengin ve haksız bir burjuvazi lazımdır, bizde o da yoktur."

Şimdi burada, "nasıl yoktur" diye bir tereddüt geçiriyor insan. Haklı Mustafa Kemal Paşa, ben bunu çok düşündüm, şuradan dote/ı haklı: Osmanlı'daki burjuvazi komprador burjuvazi, yani yabancıyla iş birliği hâlindeki gayrimüslimler ve savaş sırasında onlar emperyalizmle iş birliği halindedir. Böyle olunca, inkılâbın burjuvazisi yok. Olmayınca, Türkiye o zaman ne yapıyor? Mustafa Kemal Paşa Müdafaa-yı Hukuk Cemiyetinden bir Halk Fırkası oluşturuyor ve Halk Fırkası'nı oluştururken de şunu söylüyor: "Bizim zenginimiz de fakirdir." Çünkü, nereden bakarsanız bakın o zamanki zenginler hakikaten, hele bugünlere bakarsak çok fakirler.

ATATÜRK'ÜN REDDETTİĞİ "MANDACILIK", BUGÜN "MODA" OLDU

Hulki Cevizoğlu- Benim bir mantık zincirim vardı bu gece konuları sıralamak açısından, ama ben sizin açıkladığınız sıraya göre gitmek istiyorum. Şimdi Mustafa Kemal ve ulusalcılıktan gidelim isterseniz.

Bugün Atatürk'ün, 81 yıl önce reddettiği mandacılık moda oldu denilebilir mi?

Attilâ İlhan- Çoktan.

Hulki Cevizoğlu- Yani, sürekli bir moda demek ki, gel geç bir moda da değil.

Attilâ İlhan- Şimdi şöyle: Bir defa prensip olarak ne zaman bu iş değişti, onun ismini koyalım. Mustafa Kemal Paşa'nın vefatından önce başlıyor hareket.

Yani Mustafa Kemal Paşa'yla, bir defa şunun çok net olarak bilinmesi lâzım ve bunun incelenip ortaya çıkarılması lâzım; resmî tarihte bizde hep Mustafa Kemal Paşa ve onun sevgili Başbakanı İsmet Paşa diye anlatılır. Halbuki İsmet Paşa ile Mustafa Kemal Paşa arasındaki ihtilâf Serbest Fırka'dan itibaren çok ciddîdir ve Hatay ihtilâfında zirveye çıkmıştır ve sonunda da İsmet Paşa'yı Mustafa Kemal Paşa görevden azletmiştir. Şimdi bu bir gerçek.

19

Bu bir gerçek olduğu hâlde hiçbir zaman bu benim söylediğim gibi söylenmez. Bu bir gerçek. Mustafa Kemal Paşa'dan önce de Recep Peker'i görevinden almıştır. Bunlar ikisi Cumhuriyet Halk Partisi'nin başındaki adamlardı. Neden alıyor? Çünkü onlar Cumhuriyet Halk Partisi için yeni bir tüzük ve program getirdiler ve bu programın hazırlanması için İsmet Paşa Recep Peker'i nereye göndermişti? İtalya'ya ve Almanya'ya göndermişti. İtalya ve Almanya neresiydi? Birisi Hitler'in memleketiydi, birisi Mussolini'nin. Gelen yeni tüzük ve şey, dehşet verici bir şekilde faşist partilerini andıran bir tüzüktü. Bunu görünce Gazi, "kim bu

zorbalara" demiştir ve ondan sonra ikisiyle de ihtilâf hâline düşmüştür. O ihtilâf uzadı gitti, sonunda ayrıldılar.

Şimdi Mustafa Kemal Paşa'nın düşüncesiyle İsmet Paşa'nın bu meseleye bakışı farklıdır. Mustafa Kemal Paşa prensip olarak bir cumhuriyet kurmak, millî bir devlet olmak ve o millî devletin ümmet kültüründen süzeceği millî kültürüne sahip olmak esası üzerinde hareket etmektedir.

Hulki Cevizoğlu- Tümüyle ümmet kültürünü reddetmek değil, oradan süzerek...

Attilâ İlhan- Hayır öyle bir şey yok. Ondan süzerek yeni bir... Çünkü Batı'da böyle yapıyorlar. Fransızlar'a bakıyorsun, o Fransızlar'ın millî kültürü, dinî kültürlerinin reddi değil ki; dinî kültürleri var.

Hulki Cevizoğlu- Oradan süzüp aldıkları...

Attilâ İlhan- Oradan yeni şeyler çıkartıp getiriyor ve yurttaşı üretiyor. Yani önceki aydınlar inanç aydınları, cumhuriyetle beraber bilinç aydınları geliyor. Aradaki fark bu. Bu farkı sağlayan da rasyonalizm, bizde lâiklik dediğimiz olay; ama aslında o rasyonalizm. Yani naklî ilimler değil...

Hulki Cevizoğlu- Aklî ilimler...

BATILILAŞMAK VE TANZİMAT, İSLÂMÎ HAREKETİ Mİ DOĞURDU?

Attilâ İlhan- Aklî ilimler öne çıkıyor.

Şimdi Gazi'nin prensibi bu. Mustafa Kemal'de "Batılılaşmak" lâfı yok, Batılılaşmak lâfı Tanzimat'ta var.

Hulki Cevizoğlu- Peki, bugün çok tartışılıyor, Avrupa Birliği tartışmaları içinde yer alıyor, Mustafa Kemal'in muasır medeniyet dediğini Türkiye'de kim nasıl anlıyor ve niye öyle anlıyor? Bilmediğinden mi, yoksa onu yönlendirmek istediğinden mi öyle anlamak istiyor?

Attilâ İlhan- Şimdi bu şeyden itibaren değişti, yani Mustafa Kemal Paşa'nın diyalektik bir medeniyet anlayışı var. Yani, çağdaş medeniyet seviyesi dediği zaman çok diyalektik koyuyor meseleyi. Neden dersiniz, çağdaş medeniyet bugün Batı'da olur yarın Doğu'da olur.

Hulki Cevizoğlu- Yani sabit bir nokta Batı değil Atatürk'ün gözünde.

Attilâ İlhan- Öyle bir şey yok. O zaman Batı ileride gibi görünüyordu; işte şimdi bile Batı o çok ileride değil, görüyoruz, biliyoruz. Yavaş yavaş Doğu'ya doğru kayıyor bu mesele: bu da görünüyor. Buna mukabil İsmet Paşa'nın bakışı Batı'dır, çok net bir şekilde Batı'dır. Bu haritada da görünüyor.

Hulki Cevizoğlu- "Medeniyet eşittir Batı" diye almış İsmet Paşa diyorsunuz ama, Atatürk onu söylemiyor; doğuda da olabilir medeniyet, kuzeyde de, güneyde de.

Attilâ İlhan- Öyle bakıyor. Hayır,. Batı'da da olabilir, hangisi olursa olsun biz onun seviyesinde en az olmalıyız, onu geçmeliyiz. Onun tezi bu. Şimdi İsmet Paşa'nın yaptığı nedir? Mustafa Kemal Paşa'dan sonra Cumhurbaşkanı olur. Cumhurbaşkanı olduktan sonra, bakıyorsunuz -daha geçen gün yayınladım, o da bir belge, Glasnik'in kitabında var- Ruslar o zamanki Sovyet Dışişleri Müsteşarı durumundaki bir zatı, Potemkin adında bir zatı Türkiye'ye gönderiyorlar, "yardım da yaparız, her şey de yaparız, dostluğumuz devam etsin" diyorlar. Orada oyalanıyor, doğru dürüst bir cevap alamıyor. Buna mukabil İsmet Paşa çok kısa bir süre sonra gidiyor, Fransa ve İngiltere ile ittifak yapıyor.

Şimdi bakın, Mustafa Kemal Paşa Fransa ve İngiltere'yle savaş yapıyor, ittifak yapmıyor; biz gidip derhal onlarla ittifak yapıyoruz.

Şimdi o ittifaktan sonrasına baktığın zaman, asıl o zaman çok ilginç şeyler görüyorsunuz. Ne görüyorsunuz? Birdenbire eğitim sistemi değişiyor. Eğitim sistemi o zamana kadar memleket kültürü, memleket edebiyatı, Anadolu sanatı diye gelirken, birden Yunan-Latin hikâyesi çıkıyor ortaya; bir Yunan'dır, bir Latin'dir gitmeye başlıyor. Yunan-Latin demek ne demek, kimse bunun üstünde durmuyor. Yunan-Latin demek Roma Germen İmparatorluğu demek.

21

Yani sen kendi elinde, kendi kültüründen kendini soyup Hıristiyan kültürüne angaje ediyorsun kendini, böyle bir yere doğru götürüyorsun memleketi. Bu Batılılık işte, Batılılaşmanın başlangıcı ve bu Türkiye'de çok uzun süre hâkim olmuştur. Burada belki şöyle bir varsayım bile ortaya atılabilir: Türkiye'de sonradan kendini şiddetle hissettiren İslâmî hareketlerin gerisindeki yatan sebep de budur, bir tepkidir.

Hulki Cevizoğlu- Yani Hıristiyan kültürüne karşı ona angaje olmamak için...

Attılâ İlhan- Bir tepkidir. O tepki Atatürk'te yoktu. Çünkü Mustafa Kemal Paşa, çok dikkat ettim ve dikkatle okudum, herkes de okusun; Mustafa Kemal Paşa gerici lâfını, ki o mürteci diye kullanıyor, mürteci lâfını kime kullanmıştır bakılsın. Mustafa Kemal Paşa'nın mürteci diye tavsif ettiği herkes, aslında doğrudan doğruya yabancılar tarafından tahrik edilmiş birtakım hareketlerin gerisindekilerdir. Yani Şeyh Sait'e mürteci der, Kubilay'ı kesenlere mürteci der. Onların dibini kurcaladığın zaman arkasında İngiltere'yi buluyorsunuz zaten; onlara mürteci diyor.

ATTİLÂ İLHAN'IN REDDETTİKLERİNİN LİSTESİ

Hulki Cevizoğlu- Tek başınıza pek çok cephede savaşıyorsunuz, pek çok cephede düşman edinmişiniz, severek bu düşmanları edinmişiniz. Siz neleri seviyorsunuz, bu gece onları mümkün olduğunca, bu geceye sığdırabildiğiniz ölçüde öğreneceğiz.

Şimdi İnönü'yü sevmediğiniz, İnönü'nün politikalarından dolayı; çünkü İnönü Atatürk'ten sonra onun politikalarını bırakmıştır, tam ters politikalar izlemiştir diyorsunuz, o nedenle sevmiyorsunuz.

CHP'yi sevmiyorsunuz birçok nedenle; Atatürk'ten sonra CHP'nin Kemalizm'den ayrıldığını ileri sürerek sevmiyorsunuz.

Solcu olduğunuz hâlde köy enstitülerine karşısınız.

Stalin'i sevmiyorsunuz.

Sivil toplum örgütlerine karşısınız.

Atatürk'e Batıcı diyenlerden nefret ediyorsunuz.

Sigarayı ve içkiyi sevmiyorsunuz.

Sisteme karşısınız; Türkiye'de "Monşer" takımını sevmiyormuşsunuz, Masonlar'ı, rotaryenler'i sevmiyormuşsunuz. Gerçi onların içinde de sizi izleyip, "ne güzel Mustafa Kemalci, biz de

..... İt .

Attılâ İlhan'ı seviyoruz, şimdi bizi sevmediğini söylüyor" deyip üzülenler olur mu bilmem.

Operadan hiç hoşlanmıyormuşsunuz.

Misyoner okullarından mezun olanlara karşı özel bir alerjiniz varmış.

Tanzimat ve Tanzimatçılar'! hiç sevmiyormuşsunuz.
Küreselcilerle mutlak bir kavga içindeymişsiniz ve nükleer enerji karşıtlarını da sevmiyormuşsunuz. Çünkü nükleer enerjinin geliştirilmesinden yanaymışsınız. Yani sizin genel olarak bu düşünce çerçevenizi çizmiş olduk; ama Atatürk'le devam edelim...

KÜLTÜRSÜZLEŞTİRME POLİTİKASI

Attilâ İlhan- Şimdi onlarla ilgili olarak bir şey söyleyeyim. Orada tabii "sevmek" diye koyduk meseleyi; aslında o sevmek- sevmemek değil. Yani benim bir sürü rotaryen arkadaşım da vardır. Benim hayatımda en önemli bir işi yapmış olan, yani benim tahsil hayatım mahvolmuşken onu kurtaran adam bir masondu, yani benim onlara büyük saygım vardır; o ayrı sorundur. Benim söylemeye çalıştığım başka bir şeydir. Benim söylemeye çalıştığım şudur: Orada sayılan kişiler ve orada sayılan kuruluşların bütünü Batılılar'ın ele geçirmeye karar verdikleri ülkelerde uyguladıkları bir politikanın aletleridirler. O politikanın adı kültürsüzleştirme.

Hulki Cevizoğlu- "Sistemin ve elitin parçaları emperyalizme karşı boyunları büküktür" gerekçesine mi karşısınız?

Attilâ İlhan- Boyunları yalnız bükük değil, ona çalışıyorlar, yani onun istediklerini yapıyorlar. Şimdi Türkiye'de meselâ onların istedikleri nedir? Onlar diyorlar ki şimdi, Türkiye'de herkes kendi diliyle mektepli olsun, açılsın, şunu yapsınlar, bunu yapsınlar, bunlar, "Aa, tabii, demokrasi bunu gerektirir, bu böyle olmalıdır, şu böyle olmalıdır" diye başlıyorlar. Peki, Fransa niye yapmıyor, İngiltere niye yapmıyor? Onu bize yaptırmaya çalışıyorlar; çünkü Türkiye'yi bölmek gibi bir niyetleri var. Çünkü Fransa'da, benim bildiğim kadarıyla en az 5 dil konuşuluyor, en az 5 tane çok önemli azınlık var ve bunların bir kısmı Alman işgalinde Almanlarla birlik olmuşlardır, Almanlar onlara özerklik vermiştir; Bretonlar. Bretonca da aslında İrlanda diline benzeyen bir dildir, başka bir dildir.

Hulki Cevizoğlu-Ama eğitim?..

23

Attilâ İlhan- Eğitim Fransızca'dır.

Hulki Cevizoğlu- Tek dil.

Attilâ İlhan- Tabii millî eğitim Fransızca'dır.

Hulki Cevizoğlu- Yani bizdeki bazı üniversitelerin İngilizce eğitimi gibi bir şey yok.

Attilâ İlhan- Böyle bir şey olur mu?

Hulki Cevizoğlu- Olmaz mı?

Attilâ İlhan- Hükümrân bir ülke. Bu ancak bir sömürgede olur.

Hulki Cevizoğlu- Biz daha ilerideyiz diyemez miyiz?

Attilâ İlhan- Tabii, biz sömürgelikte hızlı gidiyoruz.

Hulki Cevizoğlu- Hayır sömürgelikte değil, medeniyet çizgisinde, medeniyet yolunda daha öndeyiz diyemez miyiz?

Attilâ İlhan- Diyemeyiz. Bu bir medeniyet olsa onlar yaparlar, bize bırakmazlar. Çünkü medeniyeti kimseye vermiyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Ama kendi dillerini bize veriyorlar.

Attilâ İlhan- Ha, onu veriyor.

Hulki Cevizoğlu- Vermiyor, zorluyor.

Attilâ İlhan- Şimdi ben bunu her zaman söylüyorum. Bakın biz Osmanlı olarak çok büyük bir

devlettik ve aşağı yukarı üç kıtada hâkimdik ve dilimiz Türkçe'ydi, Osmanlıca'ydı. Gittiğimiz o ülkelerin hiçbirisinde bu dili mecburî kılmadık biz ve şimdi şu şayanı hayret olay yaşanıyor: Biz 1,5 asır önce Kuzey Afrika'yı Fransızlar'a kaybettik. Fransızlar oraya girdiler, en fazla 120 sene falan kaldılar. şimdi gidin Kuzey Afrika'ya, Türkçe bilen kimse yok, herkes Fransızca biliyor.

Hulki Cevizoğlu- Cezayir'de de öyle değil mi?

Attilâ İlhan- Tabiî. Niye böyle oluyor? Çünkü zorla öğretiyorlar, kendi dilini kaybetmesi için uğraşıyorlar, kendi dinini kaybetmesi için uğraşıyorlar. Sen bunu gönüllü olarak yapıyorsun, ben onu söyledim. Ben bunu ilk defa Fransa'da keşfettim çünkü. Fransız sömürgesinden gelen kişilerle kendi aramda müthiş bir benzerlik buldum. Adamlar Fransa'ya hayran, Fransız edebiyatına hayran, Fransızca yazıyorlar; biz de böyle şeylere heves ediyoruz. Bir düşündüm, yahu bunlar sömürge, biz bağımsızlık savaşı yapmış bir milletiz, biz buna nasıl heveslenebiliriz ki? Ve onlar bana, "sizin Kemal çok iyiydi" diyorlar. Onlar tanıyorlar Kemal'i, biz tanımıyoruz.

"ÜÇ ŞEY MUTLAKA MİLLÎ OLMALI"

Hulki Cevizoğlu- Evet, Mustafa Kemal'in çizgisini biraz daha ele alırsak, diyorsunuz ki, "Ben ulusal bir kültür bileşiminin peşindeyim; millî eğitim olmalı, millî savunma olmalı." Ama Türkiye'de bazı milletvekilleri bugün "eğitimin millîsi olmaz" diyorlar. Hatta bizim programımıza, Ceviz Kabuğu'na katılan bir AKP'li milletvekili de, önemli bir milletvekili de {Prof.Dr. Aziz Akgül) bunu söylemişti: Eğitim millîsi olmaz. Ve bunun arkasından da şu gerekçeyi getiriyorlar: Eğitim evrenseldir.

şimdi bana göre de eğitim evrenselliği ayrıdır, kültürün evrenselliği ayrıdır; ama eğitim bir ülkede millî olması farklı bir şeydir. Siz de diyorsunuz ki, "Ben ulusal bir kültür bileşiminin peşindeyim, ulusal savunma -ben sizin sözünüzü tersine çevirerek söyleyeyim- savunmanın ulusalı, eğitim ulusalı ve ekonominin ulusalı olmalıdır. Bu üçünü gerçekleştirmek zaruretindeyiz, yoksa Sevr gelir" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Tamamen düşüncem bu.

"BÜYÜK SERMAYENİN EHLİLEŞTİRİLMESİ-ULUSALLAŞTIRILMASI GEREKİR"

Hulki Cevizoğlu- Bu ulusallık açısından zor olanın da büyük sermayenin Türkiye'de ehlileştirilmesi -tırnak içinde, sizin sözünüz-sermayenin ehlileştirilmesi." Yani bir anlamda ulusallaştırması, sermayenin millîleştirilmesini söylüyorsunuz.

Attilâ İlhan- Tabiî.

Hulki Cevizoğlu- Buyurun bunları sizin ağzınızdan dinleyelim.

Attilâ İlhan- şimdi efendim, aslında mesele tabiî şu: Türkiye Cumhuriyeti'nde, demin konuşurken yeri geldi söyledik, burjuvazimiz yoktu, burjuvazi yoktu ortada. Türkiye'de devrimi yapan aslında ulusal burjuvazi olması lâzım gelirken, bizim burjuvazimiz komprador olduğundan, yani İngiliz, Fransız, Alman sermayesiyle iş birliği hâlinde olduğundan Anadolu Hareketine karşı idi. Karşı olanca da onlar tasfiye oldular.

Hulki Cevizoğlu- Çok ilginç, bu sözleri söylüyorsunuz ama, siz kendinizin kim olduğunu anlatırken de birçok röportajınızda, büyük bir burjuva çocuğu olduğunuzu vaktiyle söylüyorsunuz. Sizin formasyonunuzun kaynağı, sizi siz yapan üç önemli faktörü de sıralıyorsunuz. Bir kere, babanızın tayin olduğu Anadolu'ya gittiğiniz zaman Anadolu gerçeğini görerek bu burjuva çocukluğundan ulusalıcı bir kimliğe girdiğinizi... E, biz de öyle.

Fakültede o kadar bize edebiyat yaptılar, yani derslerimizin dışında neler dinledik, gördük, ama ben gazeteci olarak Güneydoğu'ya, Doğu'ya, Anadolu'ya gittiğim zaman, görev gereği gezdiğim zaman Anadolu'yu kitaplardan değil yerinde gördüm. Başbakanların karşısına çıkan, törenlerde çıkan ilkokul çocuklarının yalınayak çıktığını gördüm. Yani, hakikaten bunları konuşsak oturur burada birlikte ağlarız, bizi izleyen izleyicilerimizin bir kısmı da ağlar. O sefaleti gördük. Anadolu halkının samimiyetini, dürüstlüğünü gördük. Bu demek değildir ki, başkaları dürüst değil, ama Anadolu'nun yapısı daha farklı.

Şimdi siz de büyük bir burjuva çocuğu olduğunuzu söylüyorsunuz bir röportajınızda, ama bugün savunduğunuz fikirler çok önemli. Buyurun, hem Türkiye'deki bu burjuvaziyi...

Attilâ İlhan- Şimdi o burjuvazi gitti. Onlar gidince bizi, devleti kimler yönetecek? Bizde bürokrasiye kaldı o iş, bir de aydınlara kaldı. Aydınlar ve bürokrasi taşra eşrafiyla iş birliği yaparak Türkiye Cumhuriyetini götürmeye çalışıyorlar. Eşrafa bir şey diyemiyorlardı. Aslında toprak reformu yapılması lâzımdı, yapamıyorlardı. Yapama sebepleri, Kurtuluş Savaşı'nda, İstiklâl Harbi'nde eşrafın destek olmasıdır, eşraf destek olmuştur. Benim dedem de eşraftı ve savaştı Yunanlılarla.

Şimdi demek ki bizde başka bir toplum yapısı vardı. Ne zaman biz devletçi olarak başladık ve çok güzel de göturdüler devletçiliği. O zamanki ekonomik kalkınmamız inanılmaz rakamlarla ifade edilir, iktisatçılar bilirler. Kalkınma hızları yüksek, para sağlam, borç yok, aksine ödeniyor borçlar, enflasyon sıfır veya 1, öyle, böyle bir Cumhuriyetti, neresinden baksanız iftihar edilecek bir Cumhuriyetti. Şimdi bu çerçevede içerisinde burjuvazi de yetişmiyordu. İşte hükümetler yavaş yavaş o burjuvaziye yetiştirmeye başladılar. Çünkü demokrasi olmak istiyorduk.

Hulki Cevizoğlu- Burjuvazi bir anlamda sermaye anlamına da gelmiyor mu? Sermaye, yani millî sermaye. Atatürk'ün de vaktiyle yaptığı...

Attilâ İlhan- Tabii tabii. Meselâ şöyle oluyor: Diyelim ki demir yolu ihaleleri yapılıyor, demir yolu ihaleleri yapılırken önce bunlar diyelim ki birtakım yabancı firmalara yaptırılıyor O yabancı firmaların taşeron firmaları Türk firmaları oluyor küçük, sonra biiu daha...

Hulki Cevizoğlu- öğrenince...

Attilâ İlhan- öğrenince bu defa yerlilere vermeye başlıyorlar, onlar kabalaşıyorlar. Böyle birkaç isim vardı, isim bile söyleyebilirim, gerek yok.

Şimdi bunlar Türkiye'nin ilk krallarıdır. Onlara kral denirdi; şeker kralı, bilmem...

Hulki Cevizoğlu-Demir kralı...

Attilâ İlhan- Ha, öyle denirdi. Şimdi bunlar ilk burjuvalarımızda bizim, fakat millîdirler. Yani "yerli malı kullanılmalı" parolasına uygun işler yaparlardı...

Hulki Cevizoğlu- Bugün o komedi oldu.

Attilâ İlhan- Ha, şimdi komedi gibi sayılıyor. Düşünebilir misiniz ki, Beşiktaş'ta Nuri Demirağ'ın tayyare fabrikası vardı, Beşiktaş'taydı. Anadolu'da tayyare fabrikalarımız vardı, biz tayyare ihraç ederdik, uçak. Türkiye o dönemde bile bunları yapabiliyordu, Türkiye böyle bir mantık içindeydi.

Bu ne zaman çatladı? İkinci Cihan Harbi'nin sonundan itibaren başladı çatlamaya. İkinci Cihan Harbi'nin sonunda...

Hulki Cevizoğlu- Yani 1945'ten sonra...

Attilâ İlhan- Başladı. Çünkü bizim savunma sanayii imkânlarımızı ortadan kaldılar. Uçak

yapan Türkiye şimdi helikopterinin bir yönetim bilgisayarı bize yaptırtmıyorlar. Hulki Cevizoğlu- Şimdi "Savaşan Şahin" dediğimiz F16 savaş uçaklarının düşman tanımlama sistemi denen küçük bir parçası varmış, onlar Türkiye'ye verilmiyor artık. Niye? Savaşta birbirini vursun diye; düşman tanımlama sistemi. Belki, tabii bunlar askerî cemahta araştırılmıştır, yapılmıştır, kamuoyuna açıklanmadı ama, belki bir savaş durumunda bunu bizimkiler de, bizim bilim adamlarımızda üretip takmış olabilirler. Ama Avrupalı, Amerikalı bu uçağı, başka parçalarını bize satar öğretirken bunu vermiyor.

Attilâ İlhan- Vermiyorlar ama, şimdi şurası da bir gerçek; işte bu tarafı zaten Türkler'in onları deli ediyor. Türkler'e bunları vermiyorsunuz siz, birdenbire bayram günlerinde, gazetenin birinde bir haber çıktı, "Arian roketini Türkler imal ediyorlar." Ediyoruz. Biz aynı zamanda şimdi karadan karaya 200 kilometreden vuran roketleri de yapıyoruz, yaptık, bunların denemelerini de yaptık da basınımız lütfedip bahsetmiyor bunlardan nedense.

27

Hulki Cevizoğlu- Aman, bahsetmemek daha iyi, yabancı düşmanları daha çok çekeriz. Bunlardan bahsetmek hem iyi hem kötü.

Attilâ İlhan- Yani Türkiye bunları yapıyor. Bu da neden oluyor? Çünkü Türkler'de devlet bilinci var, bizim tarihimiz bu. Benim Avrupalılarla -sık sık tekrarlarım- en çok şaka yaptığım şey budur, "kaç devletin var" diye sorarım. Çünkü, en kabadayısının bile iki devletten, üç devletten fazlası çıkmaz, bizde 17-18 tane falandır.

Hulki Cevizoğlu- Boş zamanlarımızda devlet kuruyoruz, başkaları yıkıyor, biz devletler kuruyoruz. İnşallah bu son devletimizi kimse yıkamaz.

Attilâ İlhan- Yok, şimdi Jan Poyro'nun bir kitabı vardır "Türkler'in Tarihi" diye, o kitap çok enteresan bir kitap. "Türkler'in tarihinin en kötü dönemi 19. yüzyılın sonu, 20. yüzyılın başıdır. Çünkü bir devlet kalmışlardı, o da dağılıyordu" diyordu. Fakat kitabı bitirirken şöyle bir varsayım yapmıştı, "Yeni gelen yüzyılın sonunda Türk devletleri çoğalabilir" diyordu; şimdi 6 tanedir.

Hulki Cevizoğlu- Evet. Ama, tıpkı sizin bu geçmişteki açıklamaları bir araya getirmeniz, onları sentezlemeniz gibi o 6 tane Türk devletinin de ortak bir bilinç etrafında birleşmemesi durumunda bir anlam taşımayabilir belki.

Attilâ İlhan- Hiçbir anlam taşımaz. Avrasya bilinci diye bir bilinç var.

Hulki Cevizoğlu- Reklamdan sonra...

Attilâ İlhan- Evet.

Hulki Cevizoğlu- Değerli izleyiciler, Sayın Attilâ İlhan'la ulusallık, ulusalcılık ve millî sermayeyi ve millî eğitimi, millî savunmayı ve millî kültürü, ekonomiye hep birlikte az sonra ele alacağız. Ama gerçekten burası soru dolu. Türkiye'nin sorunları çok biriktiği için, böyle bir aydınımızı bulunca hepsini sormak ve yararlanmak istiyoruz.

(Reklam arası)

Hulki Cevizoğlu- Evet, tekrar yayındayız.

Sorumuzun yanıtını bir kez daha rica edelim, daha doğrusu bu ulusallık, ulusalcılık, millî sermaye, eğitimin, savunmanın ve ekonominin millî olmasını bir daha rica edelim sizden. "Olmazsa Sevr olur" diyorsunuz çünkü.

Attilâ İlhan- Şimdi şöyle bir şey çıkıyor ortaya: Bizim Kurtuluş ^Savau'ndan sonra Mustafa Kemal Pasa önce izmir Kongresi'nde _~

çok açık bir şekilde serbest teşebbüse ışık yakar gibi görünür, orada rahattır...

Hulki Cevizoğlu- 1923'te.

Attilâ İlhan- O zamanlar başlangıçta. Ve o toplantıda bir tez ortaya atıyor, o da çok sosyal bir tez aslında. Diyor ki, "Biz Misak-ı Millî ile memleketi kurtardık. Bir de maarif Misak-ı Millîsi yapıyoruz..." Yani, artık Tevhidi Tedrisat Kanununu çıkıyor, öteki okullar kapatılıyor, bir tek okul kalıyor, o okulla yetişecek vatandaşlar. "Şimdi bir de sai Misak-ı Millîsi yapmalıyız" diyor, emek Misak-ı Millîsi yapmalıyız. "Bunun için hepimiz bir araya gelip bir ekonomik kalkınma hareketine girmeliyiz" diyor ve giriyorlar, hakikaten de girmişler. O zaman da yaptıkları ilginç şeyler var, ki hakkını yememek için söyleyelim; o çalışmalar genellikle İsmet Paşa'nın kontrolünde yürütülmüştür, o zamanlar İsmet Paşa hakikaten bihakkın çalışmıştır.

Şimdi bu çerçevede Türkiye yürürken, Gazi'ye Cumhuriyet Meclisi'nde, yani Büyük Millet Meclisi'nde muhalefet başlar. Bu muhalefeti de çok garip bir şekilde kimler götürürler? Kurtuluş Savaşı'nda Gazi'yle beraber başlamış bazı kumandanlar götürürler ki, başlarında Hüseyin Rauf Bey vardır.

Şimdi bir meraklısı alıp da, o yıllarda İngiliz basınında neler yazıldığına göz atarsa Türkiye ile ilgili, çok enteresan bir şey yakalıyor.

Hulki Cevizoğlu- Nedir o?

Attilâ İlhan- Bakın, 7 Eylül 1923'de The Economist Gazetesi'nde ne yazıyor, dergisinde:

"Türkiye en kısa sürede ekonomisini yeniden kurmak ve ekonomik faaliyetlerini canlandırmak zorundadır. Fakat bunu yabancı sermaye ve teknolojinin yardımı olmaksızın gerçekleştirebilmesi olanak dışıdır. Türk ulusu bir yandan ülkede yabancı çıkarların katı bir kesinlikle Türkiye'nin ulusal egemenliğine bağımlı kılınması, diğer yandan hızlı bir ekonomik kalkınma hamlesinin gerçekleştirilmesini isterken, bu iki isteğin çeliştiğini kimse düşünmüyor."

11 Nisan 1925'te aynı The Economist bakın ne yapıyor:

"Yabancı sermaye sorunu, kendilerini, kısır döngü içinde bulunan Türk liderlerini düşündürmektedir. Bağımsızlığını ve Türklerin deyişle ulusal bütünlüğünü koruması için ülkenin zengin doğal kaynaklarının bir an önce geliştirilmesi zorunludur. Bu ise ancak yabancıların yönetsel katkısı ve malî desteği ile gerçekleşebilir."

29

Hulki Cevizoğlu- Yönetsel katkısı. TÜRK AYDINLARININ DRAMI - ENTELEKTÜEL SEFALET!

Attilâ İlhan- Evet. "özellikle büyük dış borç altına girilmesi ya da yabancılara geniş ayrıcalıklar tanıyan bir politika uygulanması hızlı bir üretim artışı sağlayabilir. Ancak, her şeyden önce -burası çok önemli bakın- Cumhuriyet yönetiminin mutlu yalnızlık ve mutlak bağımsızlık tutkularından vazgeçmesi gerekmektedir."

Çok açık söylüyorlar gene, hiçbir şey saklamıyorlar. Ve bu lâflar edilirken Türkiye'de Terakkiper Cumhuriyet Fırkası kurulur ve serbest dış, yabancı sermaye imkânlarını hazırlamak istemektedir. Ve bakın, onlar bu baskıyı yapacakları sırada ne olur aynı zamanda? Nasturiler'in isyanı başlar Hakkari'de, Şeyh Sait isyanı da başlar Irak'ta. Oradan onlar bastırırlar, bunlar buradan bastırırlar.

Birdenbire Türk aydınları, politikacıların bir kısmı yabancı sermayenin Türkiye'deki

savunucuları hâline gelmiş olurlar.

İşte bizim savunmada, maarifte...

Hulki Cevizoğlu- Ekonomide...

Attilâ İlhan- Ve ekonomide ne yapıp yapıp mutlaka millî olmamız gerektiğinde ısrarımın sebebi bu, geride yatan bu. Çünkü bakın, ne kadar aç ve açık söylüyorlar. Hem yöneteceğiz diyorlar, hem de biz sermayemizle gireceğiz diyorlar, "siz bunu zaten yapamazsınız" diye bir ön yargıları da var üstelik. Halbuki biz bunların hepsini yaptık, biz uçak da yaptık, her şeyi de yaptık bu memlekette. Yapabiliyoruz. İşçimizin çok iyi olduğu da meselâ dışarıda çalışan işçilerimizin gösterdikleri performanstan meydana çıkıyor. Sonra iş adamlarımız da son derece başarılılar. Almanya'nın yarısı Türk şimdi iş adamlarının ve endişeleniliyor. Niçin endişeleniliyor? Şundan endişeleniyor: Biliyorsunuz, Museviler'in Hitler öncesi Almanya'daki durumları bizim Türkler'inkine çok benziyordu; orada azınlıktaydılar, fakat ekonomiye hâkim olmaya başlamışlardı.

Hulki Cevizoğlu- Biz ekonomiye hâkim miyiz orada?

Attilâ İlhan- Yavaş yavaş olacaklardır. Yani bundan 30 sene sonra Bundestag'ta kaç tane Türk mebusu olacak kim bilir. Çünkü Batı gidiyor, yani bunu görmek lâzım.

Hulki Cevizoğlu- Nüfus olarak da gidiyor değil mi?

Attilâ İlhan- Gidiyor, nüfusu artmıyor, nüfusunu artıramıyor, yeni nesiller kötü. Bakın. 50 senedir Batı Avrupa'da dünva çapında vazar

yetişmedi, yok. Eskiden bütün dünya çapındaki yazarlar Batı Avrupa'dan çıkardı.

Hulki Cevizoğlu- Onun için Nobel ödülleri bile Afrikalı yazarlara veriyorlar.

Attilâ İlhan- Oraya buraya veriyorlar, yok yetişmiyor, büyük adam çıkmıyor. Dikkat edin, Amerika'daki bütün âlimler dışarıdan gelenlerdir. Şimdi Batı bir hızla, aşağı yukarı 16. yüzyılda başlayıp yukarıya doğru çıkararak zirveyi 19. yüzyılda buluyor, 20'den itibaren gerilemeye başlıyor. Şimdi bu çok açık ortada. Bunun mukabilinde de Sovyet Rusya, Çin, Japonya, Hindistan 20. yüzyıl içinde başlayıp 21. yüzyılda şimdi zirveye doğru gidiyorlar. Bu gözümüzün önünde. Bunu görmeyen bizim Batılı aydınlarımız; yoksa halk bunu görüyor.

Hulki Cevizoğlu- Kaç yıl önce, yaklaşık 30 yıl önce siz bir entelektüel sefaletinden söz ediyordunuz, bugün de geçerli mi bu? Suskun aydınların, aynı sefalet mi devam ediyor, yoksa bu kelimeyi daha da ağırlaştırdınız mı? Ne diyorsunuz bugün aydınların suskunluğuna?

Attilâ İlhan- Doğru, doğru, geçerli, daha da ağırlaşacaktır. Şimdi bakın, o benim söylediklerim benim kerametim değil. Ben bunları bir kerametle, böyle dahiyane bir sezgiyle bulmuyorum. Şimdi bakın, şu aydını bir dinleyin. Bizim İstanbul...

Hulki Cevizoğlu- Adını sonra mı söyleyeceksiniz?

Attilâ İlhan- Sonra söyleyeceğim.

Hulki Cevizoğlu- Türk aydını mı o?

Attilâ İlhan- Türk aydını.

Hulki Cevizoğlu- Aydın mı karanlık mı sonra göreceğiz onu.

ATTİLÂ İLHAN: "TÜRK AYDINI, BATI'NIN MANEVÎ AJANI"

Attilâ İlhan- "Bizim İstanbul'da kendilerine aydın denilen takım öteden beri Doğu'ya önem vermemekle tanınır. Bu o kadar garip, acınacak, hatta gülünecek bir şekil almıştır ki, şimdi ismini hatırlamadığım bir yazarın ortaöğretimde okutulması resmen kabul edilmiş modern

çağlar tarihinde 300 şu kadar sayfanın 200'ünden fazlası sırf Fransa tarihine ayrılmış, geri kalan sayfaların çoğu Avrupa milletleri tarihinden bahsederek ancak birkaç sayfası, o da Frenkler açısından Devleti Osmaniye'ye bırakılmıştır. Bizim aydınlarımız, şimdi basını ellerinde tutanlar Doğu ve İslâm alemiyle meşgul olmaktan âdeta utanırlar. Medenî Avrupa varken Doğu göz

31

atılmaya, düşünülmeğe değer mi hiç? Sonra, Allah esirgesin, Avrupalılar bizi henüz Avrupalılaşamamış, barbarlıktan, bağınazlıktan kurtulamamış demezler mi? Biz Batı'nın gözüne girmek isteriz, Batı'nın iyi niyetli yakınlığını kazanmak isteriz. Bir gazetecinin dediği gibi, Avrupa medenî ailesi içinde yer tutmak isteriz. Bunun için Batı'ya yaranmalıyız, hatta dalkavukluk etmeliyiz. Doğu ile uğraşmakta ne yarar var, onlardan ne çıkar sağlanacak? Batı'dan korkuyoruz. Doğu'yla çok meşgul olursak bizi birtakım siyasî fikirlerle suçlarlar, memleketimize de bundan kötü sonuçlar doğar. Eğer Avrupa'nın gözüne girer, teveccühünü kazanırsak her türlü bağınazlık lekesinden uzak kalır ve memleketimiz de rahat yaşar."

16 Şubat 1911, Yusuf Akçora.

Teşhisi koymuşlar daha o zaman. Türk aydını dediğimiz kişi

Batı'nın Türkiye'deki manevî ajanı. Kendi memleketini küçük görüyor, kendi adamını adam olmaz görüyor, Batılıyı başının üstünde gezdiriyor ve bunun bizim memleketimize yaptığı en büyük kötülük ne? Biz hepsi Batı'dan değer kazansınlar diye kimini Fransa'ya, kimini Almanya'ya, kimini İngiltere'ye, kimini şuraya gönderiyoruz, her biri oranın kültürüyle geliyor ve biz tam bir panayır içine düşüyoruz. Bizim memleketimizde, özellikle cumhuriyetin ilk zamanlarında, Osmanlı'nın son zamanlarında bir şehre su getirmek gerektiği zaman 5 mühendis, 5 ayrı sistem öneriyordu, her biri gittiği memlekette öğrendiğini. Hiçbirisinin Türkiye'nin şartlarına uygun bir önerisi yoktu.

Hulki Cevizoğlu- Evet, entelektüel sefaleti dediğiniz yıllar önce, bugün entelektüellerin ya da Türk aydınının -herkesi aynı potaya koymayalım- bir kısmının diyelim, bir kısım Türk aydınının Batı'nın bugün manevî ajanı olduğunu söyleme noktasına geldiniz.

Attilâ İlhan- Evet. Ve aşağı yukarı o değil mi canım?

Hulki Cevizoğlu- Yani sırf suçlanmamak, eleştiri oklarından kurtulabilmek için Batı'ya yaranmak, yordakçılık, dalkavukluk uğruna bunları yapıyorlar diyorsunuz. Buna bir benzetmede ben yapayım; evden kaçıp artist olmak isteyen bir genç kızın sefaleti gibi bir şey. Yani evinden, gecekondudan kaçıp "ben zengin olacağım", işte televizyonda gördüğü "o sosyetik görüntüler içinde yer alacağım, zengin olacağım, şöyle böyle bir hayat süreceğim" diyerek kendisine söylenen her türlü batakhane ölçülerine, kurallarına uyması gibi bir şey.

Çok mu ağır konuşuyoruz?

ATTİLÂ İLHAN: "SALMAN RÜŞDÎ, TESLİME NESRİN GİBİLERİNİ YETİŞTİRİYORUZ"

Attilâ İlhan- Tabii doğru. Hayır, ağır konuşmuyoruz. Şimdi bakın, o manada sömürge şimdi tam manasıyla kalmadı. Fakat eski sömürgelerinden kendi memleketlerine gelen aydınlara baktığınız zaman siz Batılıların, bu özellikleri o aydınlarda görüyorsunuz. Şimdi meselâ Salman Rüşdî, Teslime Nesrin kişiler, bunlar kim sanıyorsunuz? Şimdi biz onlar gibilerini yetiştirip göndermeye başladık işte. Aynı şeyi yapıyoruz. Onlar sömürgelerden yetişmiş olanlar, bizimkisi bağımsız bir devletten, üstelik kurtuluş savaşı yapmış bir devletten gidiyor

bizimkisi, ama aynı şeyi yapıyor.

Hulki Cevizoğlu- Bunlar zihnen, beyin bakımından devşirilenler mi? Zihinleri devşirilmiş; vücutları burada, ama zihinleri başka yerde.

Attilâ İlhan- Evet, aşağı yukarı netice itibarıyla. Zihnen öyle görünüyor. Şimdi ben kendi hesabına bunu çok söyledim, yine de söylerim; burada, gençliğimde, çocukluğumda edebiyat meraklısı bir kişi olarak okuduğum kitapların büyük bir ekseriyetinin, Avrupa'ya gidip yabancı dil öğrendikten sonra oradaki birtakım kitapların Türkiye versiyonları olduğunu fark ettim. Yani orijinal de değiliz. "Şiirde büyük yenilik yaptı falan kişi" diyoruz biz, gidip bakıyorsun, oradaki falan adamın Türkiye versiyonu. Yani nasıl komprador bir tüccar varsa oradaki şirketin Türkiye'deki mümessili, komprador edebiyatçı var bizde, oradaki yazarın Türkiye mümessili gibi; onun yaptıklarını Türkiye'de yapıyor. Peki, Türkiye'nin ihtiyacı olan ne? Onu düşünüyoruz. Çünkü Türkiye'nin ihtiyacı bizi hiç ilgilendirmiyor.

Hulki Cevizoğlu- Evet, devam edeceğiz buna.

Bir izleyicimiz var, ona dönelim.

Ünal Kuçur, Emekli Deniz Kurmay Albaymış.

İyi geceler Sayın Kuçur.

(İzleyici Telefonu)

Ünal Kuçur (Emekli Deniz Kurmay Albay)- Efendim iyi geceler sunarım.

Hulki Cevizoğlu- Buyurun efendim.

Ünal Kuçur- Efendim, öncelikle Sayın Attilâ İlhan gibi bir aydınımızla canlı yayına bağlanmak zatîâliniz marifetiyle olduğu için size şükranlarımı sunmak isterim.

Hulki Cevizoğlu- Estağfurullah, buyurun.

33

Ünal Kuçur- Efendim, öncelikle Sayın Attilâ İlhan'ın buyurduğu, bir Yunanlı Korgeneral'in kitabında bahsettiği ve Amerika'da elden dağıtılan bu kitabı, Amerika tarafından desteklenen mahiyette, 1973 yılında nüfuz ettiğim bir dokümandan bahsetmek istiyorum efendim.

Hulki Cevizoğlu- Korgeneral Tagaris'ten söz ediyorsunuz galiba.

Ünal Kuçur- Evet efendim.

1973 senesinde Esgarcia isimli bir Amerikan gemisinde subay mübadelesi nedeniyle bulunuyordum ve gizli bir mahalle girdim. Bu mahalde, sizlerin de bildiğiniz gibi "Top secret", çok gizli kayıtlı "VWorld Report", Dünya Raporu isimli kara kaplı bir kitabı ele geçirdim ve hemen ilgimi çekti. Ben de o zaman teğmen rütbesindeydim ve atıldım, cesurdum. Kitabın Türkiye kısmını buldum, Türkiye ile ilgili meal olarak söyleyebileceğim üç madde vardı.

Birinci madde; "Türkiye nüfusuna dikkat edin, genç bir nüfusa sahiptir, bu genç nüfus büyük bir potansiyeldir, patlamasına hiçbir zaman müsaade etmeyeceksiniz." "Türkiye'nin zengin yer altı kaynaklarını kullanmasına müsaade etmeyeceksiniz" ve bir üçüncü madde de, "Türkiye'nin kalkınmasına hiçbir şekilde müsaade etmeyeceksiniz, çeşitli zamanda çıkartacağınız çeşitli bahanelerle Türkiye'yi geri bıraktıracaksınız."

Ve bu hepimizin malûmudur, 6-7 Eylül hâdiselerinden bu yana Türkiye belirli periyotlarda, biri biten diğeri başlayan çeşitli hâdiselere şahit olmuştur ve en son Güneydoğu'da, PKK terörü bitti diyebiliyoruz artık, o şekilde ifade edeyim; başka bir terör başladı. Bu terör hepimizin

malûmudur ne terörü olduğu. Merhum general babamla da bu konuları 1970'li yıllardan itibaren hep münakaşa ederdik, birbirimize girerdik. Şu şekilde girerdik fikir şeysi olarak: Babam, solun bir tehlike olarak bizi tehdit ettiğini söylerdi, ancak ben, "hayır, din bizi tehdit ediyor" derdim ve bugün nihayet geldik.

Ve yine bu Amerikan gizli "top secret", çok gizli dokümanında Türkiye'nin Güneydoğu'su bir petrol bölgesi olarak gösteriliyordu ve renk kodu koyu siyahtı. Koyu siyah renk kodu, dünyada petrolün en bol olduğu bölgeler olarak ifade edilmişti.

Yine Sayın Attilâ İlhan'ın bahsetmiş olduğu Sevr haritası. Bu Sevr haritasını Romanya Harp Akademileri Komutanlığında asılı vaziyette gördüm ben ve Harp Akademileri Komutanı'na, - Çavuşesku zamanında gitmiş idim- Akademi komutanı Tuğgeneral'e haritayı ikaz ettiğim zaman bana aynen şu cevabı verdi: "Tarihi biz

yazmadık." Ben de ona, "Tarih hiçbir şekilde bu şekilde yazılmamıştır, dünyada, bulunduğumuz bölgede Kürdistan diye bir devlet yoktu, ancak siz burada Kürdistan gösteriyorsunuz."

Efendim, yine bir Amerikan askerî dergisi, aylık olarak yayımlanan, ancak şu anda ismini hatırlayamıyorum; 1985 senesinde Türk Genelkurmayı'na gönderilmiş idi ve bu bana gelmişti Deniz Kuvvetleri Karargâhı'nda görev yapar iken. Aynı harita, bugün çizilen, Sayın Attilâ İlhan'ın bahsetmiş olduğu haritanın aynısı o askerî dokümanda da mevcut idi ve daha sonra bu, Genelkurmayımızın ikazı ile toplatıldı ve kaldırıldı.

Bugün Avrupa Birliği maskesi altında Türkiye üzerinde oynanan oyunların çizgilerini ben ilk defa 1973 yılında gördüm efendim, 1973 yılında gördüm. Ancak şu anda elimde, bu çok gizli dokümanı alamadığım için bir delilim yok, bir dokümanım yok ve veremiyorum.

Ve diğer bir konuya eğer müsaade ederseniz, zamanınızı şey yapıyorsa almayayım.

Hulki Cevizoğlu- Sayın Kuçur, gizli dokümana gerek var mı bu kadar açık doküman varken? Sayın Attilâ İlhan okudu bu belgeleri, 30 yıl öncesinden bugüne kadar açık açık gazetelerde, kitaplarda yer almış, bugün televizyonlarda tartışılan bu açık belgeleri okudu. Dedi ki, bunlar açık istihbarattır gazetecilikte, açık bilgidir, buralardan alırsınız. Yani bunun gizlisine falan da gerek var mı artık? Gözümüze sokacak kadar, kulağımıza sokacak kadar bunları Avrupalılar, Batılılar ya da bir kısım Avrupalılar diyelim bunları yazıyor, söylüyor, uyguluyor; bunun gizlisine gerek yok ki. Bunlar görülüyor, biliniyor, okunuyor da ne yapılıyor? Asıl bunun yanıtı aranmalı galiba.

Ünal Kuçur- Çok haklısınız efendim. Onun yanıtını da maalesef biz, bugün telâffuz ettiğimiz şu cümlelerde aramaya çalışıyoruz: "İcap ederse, gerekirse toprak veririz" ifadesiyle biz bunun çözümünü aramaya çalışıyoruz.

Hulki Cevizoğlu- Ama "gerekirse veririz", yani veririz lâfı yok orada, gerekirse. Gerekmeyebilir belki de.

Ünal Kuçur- Efendim, bugün benim düşüncem, çünkü ben 1974 Kıbrıs Barış Harekâtına bizzat gemide katıldım, arkadaşlarım yanımda şehit oldu, kanla alınan bir toprak parçasını zannetmiyorum Afrika'nın kabile ülkeleri dahi versin; zannetmiyorum. Yani bunun ifadesi dahi çok kötü bence, benim düşüncem olarak.

Hulki Cevizoğlu- Yani, kimse veremez mi diyorsunuz?

35

Ünal Kuçur- Benim şeyim veremez efendim. Bugün iki komşu, arsasından 1 metre dahi alsa

birbirleriyle münakaşa ediyorlar, kavga ediyorlar, mahkemelik oluyorlar, icabında hapishanelik oluyorlar, yani bu bir arsa şeysinde.

Hulki Cevizoğlu- Bugün Kıbrıs konusunda, programın başında da söyledik, Ankara'da olup Kıbrıs'a hareket eden KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Denктаş yaklaşık olarak şu açıklamayı yaptı basına: "Görüşmelere hazır olabiliriz ama, toprak vermeye hazır değiliz" dedi ve Ankara'daki görüşmelerde de, ana haber bültenlerinde izlemiştir, özellikle Star'ın ana haber bülteninde de vurgulandı bu; büyük bir sıkıntı yaşandığı söyleniyor. Hatta Başbakan Tayyip Erdoğan'ın bugün Amerika Başkanı Bush'u telefonla aradığı da söyleniyor. Bu aramanın gerekçesi de ne? Daha yeni gelmişti Amerika'dan, gerekçenin de şu olduğu açıklandı haberlerde: Annan Planı'nın, BM Genel Sekreteri Annan'ın sunduğu planın ya da en son gönderdiği mektubun Türkiye'nin çekincelerini gidermediği ortaya çıktı. Bunu da anlamış değilim ama, haberlerde böyle söylendi.

Bunun böyle olduğu, bizim isteklerimizin yer almadığı birdenbire mi anlaşıldı? Çok tuhaf. Diplomatlarımız görüşüyor, politikacılar görüşüyor, bu raporlar aylardır tartışılıyor, ama bu "toprak veririm-vermem" tartışmaları sürerken birdenbire baskılar çıkıyor. İşte 21 Nisan tarihinde, her iki Rum ve Türk kesiminde, Kıbrıs'ta referandum yapılması zorunluluğu, daha önce işte belli bir takvim açıklanmış, pek çok yasanın değiştirilmesi gerektiği, bu plan içinde anlaşma olmazsa boşlukların Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından doldurulacağı... Sanki test çözüyorlar, böyle bir şey de ben hiç duymadım bu yaşıma kadar. Uluslar arası bir anlaşmazlıkta, sorunun çözümünde "boş yerleri ben doldururum" diye bir şey. E, hepsini sen doldur o zaman al. Yani inanılmaz bir şey. Ama pek çok inanamadıklarımıza tanık oluyoruz bugünlerde, dün de. Yani Sayın İlhan da söylüyor, Atatürk'ten bu yana sağ hükümet de, sol hükümet de, özellikle 1945'den, İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan bu yana yaşananlarda görüyoruz; inanılmaz dediklerimiz hep gerçekleşiyor.

Buyurun devam edin.

Ünal Kuçur- Efendim, fakat bu toprak verilmesi sözüne, gerekirse toprak verilmesi sözüne karşı çıkan Sayın Denктаş'tır efendim. Denктаş, belirli ölçülere kadar kendisini ifade edebilme gücüne sahip, belirli bir güce kadar ancak ifadelerde bulunabiliyor.

Hulki Cevizoğlu- İfade etme gücü dediniz, bu ifadenin platformu/ mekânı da basın yayın organları, özellikle de televizyonlar, günümüzde anında duyuran, canlı yayın yapan yayın organları, televizyonlar, onlara da çok ağır sitemleri oldu Denктаş'ın bu gece. Hatta, bizim başımıza gelen öyküleri de biliyorsunuz daha önce çalıştığımız bazı yerlerde.

Buyurun siz sözlerinizi tamamlayın.

Ünal Kuçur- Efendim, tabii güç derken hem basın yayını kastediyorum, hem de ifade etmek istediğimi zannederim anlatabilmişimde, söyleyebilmişimdir. Denктаş bağımsız olarak çalışmıyor efendim. Denктаş bugüne kadar, 1974'ten bu yana ve hatta 1974'ten öncesinden bu yana Kıbrıs'ı, kanının son damlasına kadar savunacak cesareti gösterebilen, tabiri amiyane babayiğit bir kişi ve bu kisvesiyle ortaya çıkıyor ve bu kisvesiyle savunmaya çalışıyor.

Hulki Cevizoğlu- Bunu siz söylüyorsunuz.

Ünal Kuçur- Fakat bunu savunmaya çalışırken tek başına bırakılıyor. Dolayısıyla, güçten kastım bu, bunu ifade etmek istiyorum, bunu anlatmak istiyorum.

Hulki Cevizoğlu- Yine Batılılar'ın, Verheugen'in ya da Amerikalı yetkililerin geçtiğimiz aylar içinde söylediği bir söz vardı; "Denktaş kendisini güçlü zannediyor, ama pek çok konu onun arkasında, gıyabında alınıyor, o konulara hâkim olduğunu zannediyor, ama denilen şeyleri yapmak zorunda, bunları da göreceksiniz" anlamında açıklamaları olmuştu. Yine öyle gizli mizli bilgi değil, gazetelere verilen demeçlerle bu ortaya çıkmıştı. Bugün de bu sıkıntıları görüyoruz. Tabii, referandum olursa Kıbrıs halkı, Türk halkı karar verecek işin doğruluğuna. Ama garantör devlet olarak Türkiye'yi de ilgilendiren çok önemli bir boyutu var tabii.

Ünal Kuçur- Tek duamız o efendim, garantör devlet olarak Türkiye'nin bunda ısrar etmesi, garantörlüğünü kullanması ve bu şeysinden hiçbir şekilde geri adım atmamasıdır. Bütün dileğimiz vatandaş olarak, bizler vatandaş olarak gözleyebiliyoruz, şahit olabiliyoruz, tanık olabiliyoruz ve katkıda bulunabiliyoruz; bütün şeyimiz bu efendim. Çünkü, biz bu toprakları kanımızla aldık, kan dökerek aldık, hem Anadolu'yu, hem Kıbrıs'ı.

Hulki Cevizoğlu- Kan dökerek aldınız. Bakın, Sayın Attilâ İlhan'ın süresini çalmak istemiyorum, çok süremiz de var, ama siz bir

37

asker olarak konuşuyorsunuz, askerî konuları size de sormak isterim, Sayın İlhan da katılabilir bu konuşmaya.

"Kanımızla aldık Kıbrıs'ta bu toprakları" diyorsunuz, doğru, çok sayıda şehidimiz oldu, doğru. Ama bugün bunun diplomatik yollarla, tarih boyunca da olduğu gibi diplomatik yollarla da geri verilmesi gibi bir tehlike ile karşı karşıyayız, pek çok aydın da bunu söylüyor. Siz "kanımızla aldık" diyorsunuz Türk askerî olarak Kıbrıs'ı, oradaki mezalimi durdurdunuz, ama bazı çevreler Avrupa'da, daha sonra da ne cesaretle Türkiye'de de Türk askerini orada işgalci olarak gördüler. Hatta biz bu anlaşmalara, Annan Planlarına, bizim dışımızda, bize çizilen bu planlara evet demezsek Türk askerine işgalci derler diyen dışişleri bakanları da çıktı bu ülkede. Şimdi bütün bu gerçeklerin üzerine başka bir gelişme yaşanıyor. Kıbrıs Türk kesiminde Amerikan askerinin bulundurulması pazarlıkları gazetelerde yer alıyor. Yani oradaki katliamı durdurmak için giden Türk askerine işgalci diyen yabancılar ve bazı Türkler, ne yazık ki bazı Türkler var iken, şimdi Türk askerinin geri çekilmesi, ama orada Amerikan askerinin yerleşmesi tartışılıyor. Birinci tezkereyle Körfez Savaşı'nda Amerikan askerî Türkiye'ye yerleşemedi, ama şimdi bir uçak gemisi gibi Kıbrıs'a mı yerleşecek acaba? Ve onlar işgal kuvveti olmayacak, mezalimi önlemek için giden Türk askerî, Türk ordusu işgalci güç olarak adlandırılacak, öyle mi?

Ünal Kuçur- Efendim, tamamen haklısınız, şu şekilde haklısınız: Alfred Muhan diye çok büyük bir stratejist vardır, hepimizin malûmudur. Türkiye'nin bulunduğu bölge, Orta Doğu'nun bulunduğu bölge dünyanın altın üçgenidir ve bütün dünya milletleri bu altın üçgene sahip olmak üzere tarih gelişimi içerisinde çeşitli faaliyetlerde bulunmuştur. Bugün biliyorsunuz, Amerika'nın Orta Doğu'ya gelme sebebi nedir? Petroldür. Amerika bu petrol bölgesine, çünkü üretim ekonomisi tamamen zayıflamıştır Amerika'nın, üretim ekonomisini bitirmiştir. Ağır sanayide diğer ülkelerle yarışamayacak duruma gelmiştir ve ekonomisi çökme aşamasına gelmiştir.

Hulki Cevizoğlu- Şimdi Amerikan askeri Kıbrıs'a gelirse, Türk kesimine, petrol için mi gelecek?

Ünal Kuçur- Evet efendim, tamamen Orta Doğu petroleri ve Akdeniz petroleri için

gelecektir. Çünkü Amerika'nın, demin bahsettiğim o kitabın şeyi budur işte. Ben bunun için o kitabı özellikle söyledim, Pentagon imzalı bu kitabı o nedenle söyledim; bu bölgeye yerleşmektir, ama ne vesileyle olursa olsun. Çünkü Amerika dünya stratejisini çizmiş, politikasını planlamış ve ona göre adım adım ilerlemektedir. Biz böyle bir şeyden yoksun olduğumuz için, güncel yaşadığımız için, politikalarımızı gelen hükümetlerin kişilerine göre planladığımız için, belirli bir politikamız olmadığı için maalesef teslim olmak durumundayız ve bugün tam teslimiyetçi bir politika izlemekteyiz. Amerika'nın veyahut da Avrupa'nın Kıbrıs'a yönelmesi tamamen, benim görüşüm olarak, bir asker olarak, benim görüşüm olarak tamamen bu nedenledir, bu dünya petrolünü eline geçirmektir. Dünya petrolü derken, bunun içerisine Türkiye'yi de katıyorum ve bunu ısrarla söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu- Daha ne yapacak, Irak'taki petrolü ele geçirmede mi? Yani, bunlar yetmiyor mu?

Ünal Kuçur- Benim görüşüm olarak yetmeyecek efendim.

Hulki Cevizoğlu- Anladım, peki.

Askerî açıdan söylemek istedikleriniz varsa onları söyleyin, sonra veda edelim size.

Ünal Kuçur- Askerî açıdan söylemek istediklerim, maalesef ben buna çok üzülüyorum ve bunun üzüntüsünü çok acılı bir şekilde yaşıyorum, öyle ifade edeyim; 'gerekirse toprak veririz" ifadesini ben hiçbir şekilde vatandaş olarak, her şeyin başında vatandaş olarak kabul edemiyorum ve hazmedemiyorum ve sindiremiyorum, içime sindiremiyorum.

Hulki Cevizoğlu- Evet, peki çok teşekkür ediyorum, iyi geceler.

Ünal Kuçur- Efendim, ben çok teşekkür ediyorum, saygılarımı sunuyorum, iyi sabahlar diliyorum.

Hulki Cevizoğlu- Sağ olun.

Buyurun.

ABD'Lİ PROF.: " ABD 2.SINIF ÜLKE OLMA TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA"

Attilâ İlhan- Bir nokta var; söylenen bir gerçeği bir Amerikalı'nın ağzından dinlemiş oluruz. Birleşik Amerika'nın, aslında görüldüğü kadar güçlü olmadığı ve sıkıntıları bulunduğuuna dair bir şey bu.

1993 tarihinde Massachusetts Teknoloji Enstitüsü Dekanı küreselleşme yandaşı Prof. Cefri Gard bakın ne diyor...

Hulki Cevizoğlu- Açık açık söylüyor değil mi?

39

Attilâ İlhan- "Amerika Birleşik Devletleri bugün ikinci sınıf bir ülke olma tehlikesiyle karşı karşıyadır." Çok net.

"Yaşam standardı sürekli düşmektedir. Toplumsal karışıklık ve başka uluslara sermaye ve teknoloji bağımlılığı artmaktadır. Nüfusun yüzde 10'u açlık sınırındadır; her 3 çocuktan birinin 17 yaşından önce bir kamu yardımına gereksinimi vardır. 35 milyon Amerikalı sağlık sigortasından yoksundur. Her 25 dakikada bir cinayet işlenmektedir. Federal bütçe açıkları hızla artmaktadır. Eğitim düzeyi düşmüştür. Toplumun fiziksel alt yapısı çökmekte, teknoloji temellerimiz hızla aşınmaktadır. Bankalarımız karışıklık içindedir, siyasal kutuplaşma ve değer ölçülerin dağılması ulusal yönetimi zayıflatmaktadır. Ulusumuz, 1941'den bu yana görülen en şiddetli meydan okumayla yüz yüzedir ve o döneme kıyasla bugün böyle bir meydan okumaya tepki göstermek için daha az hazırlıklı durumdayız. Gelecekteki dünya

düzeninde büyük önem kazanacak alanlarda, şimdiki trendler temelinde ikinci sınıf bir ülke olma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Sermaye ve teknoloji açısından giderek artan biçimde başka ülkelere bağımlı hâle geliyoruz."

Hulki Cevizoğlu- Amerika'nın içinde bulunduğu tehlikeli durumun bir özeti.

Attilâ İlhan- Çok net olarak kendisi söylüyor. Daha 1993'te söylediler bunu. Aslında tabii açıkça ifade edilmeyen nokta şu: Batı, Doğu'da yükselen tehlikeden çok kendi içindeki tehlikeden ürüyor. Amerikalılar, aslında Avrupalılarla ihtilâfa düştüler. Avrupalılarla kendi aralarında bir çekişme var bir taraftan, bir taraftan da Avrasya'yla kendi aralarında bir çekişme gittikçe büyüyor. Onun için Amerika arada kalmış durumdadır ve petrol bakımından...

Hulki Cevizoğlu- Amerika'nın durumu giderek bizden kötü demek ki, bir de ona mı üzülelim şimdi?

Attilâ İlhan- Üzülmeyeceğiz tabii de, çare bulabilmek için, şimdi buldukları tek yol saldırmak. Önce Vietnam, sonra Afganistan, arkasından Irak. Birde böyle dolaylı müdahaleleri var.

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Kıbrıs konusunda sizin de görüşlerinizi alacağım, o tamam, elinizdeki belge; devamı var mı?

Attilâ İlhan- Tamam, yok tamam.

Hulki Cevizoğlu- Peki.

Telefon hattımızda Sayın Oktay Sinanoğlu var, aramış bizi.

iyi geceler Sayın Sinanoğlu.

OKTAY SİNANOĞLU: "AVRASYA'YA YÖNELMEMİZ GEREKİYOR"

(İzleyici Telefonu)

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu - Efendim, iyi geceler.

Şimdi önce büyük üstat Attilâ İlhan'a ve değerli Hulki Cevizoğlu'na buradan selâmlarımı, saygılarımı gönderirim.

Hulki Cevizoğlu- Sağ olun, biz sizlerin yanında çirak sayılmayız bile; buyurun.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Evet efendim.

Bana bir şey sormayı düşündünüz herhalde.

Hulki Cevizoğlu- Hayır, sizin görüşlerinizi almak istiyoruz siz aradığınıza göre. Sayın Attilâ İlhan'ın açıklamalarına, özellikle sizin bu Türkçe, yabancı dille eğitime karşı olduğunuzu, ulusal görüşlerinizi herkes biliyor; pek çok programdan ve bizim programlarımızdan da, kendi çabalarınızdan, eserlerinizden de biliyor. Ama uzun süredir sizin sesiniz televizyonlarda duyulmuyordu. Bugün geldiğimiz noktada hangi değerlendirmeleri yapacaksınız? İşte Kıbrıs konusu belli, bu gece izlemiştir ana haber bültenlerini. Ulusal sermayeyi, aydınlarımızın durumunu, Avrupa Birliği'ne karşı Avrasya Birliği atılımlarını.

Buyurun, bu konuda yeni düşünceleriniz vardır.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Sayın Attilâ İlhan'ın ve telefonla katılan asker beyefendinin dediklerine tabii tamamen katılıyorum.

Bir kere şunu söyleyeyim: Bir kere Türkiye'de herkesin, her ferdin şu "Batılılaşma" lâfının bir ihanet lâfı olduğunu çok iyi bilmesi gerekir. Hatta, Atatürk'ün büyük Nutkunu sadeleştiriyoruz bahanesiyle, Atatürk'ün "muasır medeniyetin de önüne geçeceğiz" lâfını "Batılılaşma"ya çevirerek basmışlar. Bunu da Sayın Turgay Tüfekçioğlu, sizin programlara katılmıştır zaman zaman, o yazmıştı.

Halbuki Atatürk, tabii, çağdaş uygarlığın önüne de geçeceğiz, hatta biz onun bunun taklitçisi değiliz, ne Amerikalı ne Avrupalı'yı taklit ederiz, biz kendimiz ilerleyeceğiz yoluyla hareket etmiştir. Tabii ben Atatürk'ü görmedim, yetişmedim, ama Atatürk ruhuyla yetişen belki son nesildenim. Ve o zamanki Türkiye'deki herkesin bir kendine güveni vardı, Cumhuriyet'in 50'ye kadar, 45'e kadar falan başardıklarından herkes iftihar ediyordu ve daha da ileri gideceğimiz inancı ile hepimiz, kendimiz büyük davalar için kendimizi adamıştık, yani Türkiye için, Türkiye Cumhuriyeti ve Türklük için.

41

Tabii ayrıca Atatürk, Doğu'nun da yükseleceğini çok iyi görmüştü önceden ve "güneş tekrar doğudan doğacaktır" demiştir ve nitekim öyle doğdu. Bakın, daha dün yurt dışında yabancı gazetede şu haberi gördüm, belki Türkiye'ye de gelmiştir. Orada Çin'in bugün son derece ileri ve Batı'nın bir türlü beceremediği bu manyetik alanla havada tutma teknolojisini kullanarak tren yaptığını, yani Batı'nın çok ilerisinde olduğunu yazıyor ve Çin bunu çok kısa sürede yaptı. Tabii daha önce Japonlar yapmıştı yani böyle hamleleri. Biliyorsunuz ondan önce de uzaya da çıktılar.

Dolayısıyla Doğu'da büyük bir gelişme var ve buralarda rastladığım, buralardan gelen, Çin'den gelen meselâ öğrencilerin her bir ferinde çok vatansever, kendisi için vatansever bir ruh gördüm ve hepsi azimle çalışıp duruyor.

Bir şey daha söyleyeyim. Tabii bilimsel dallardaki uluslararası yayınlara baktığımız zaman, yani matematik vesaire, bundan belki ne bileyim 20 yıl önce bile, 25 yıl önce çok az Çin'den gelen yayınlar görürdünüz, tek tuk. Bugün aynı dergilere, yani Amerika'daki dergiler dahil baktığınız zaman büyük çoğunluğunun Çinli bilim adamları tarafından yapıldığını yeniliklerin ve bunların Çin'den yapıp yayımlandığını. Yani gidip de Amerika'da, Avrupa'da bir şeyler yapıp da, işte bizim peşine takılarak yapılan yayınlar değil; böyle büyük hamleler oluyor. Dolayısıyla, tabii benim burada maksadım Çin'i de methetmek değil, ama bu Avrasya düşüncesi, yani bizim Avrupa'ya sırnaşan, yılışan bir ülke değil de, Avrasya'nın temel direklerinden bir ülke olmamız gayesiyle bilinçlenmemiz lâzım.

Tabii basın yayın bir taraftan, çeşitli kesimlerden Türkiye'de kamuoyu devamlı, yıllardır kamuoyu yönlendirilmektedir. İşte Avrupalı olacağız, Avrupa Birliği'nden başka kurtuluş yoktur vesaire vesaire. Tabii bunları kitaplarımızda, makalelerimizde de bol bol yazdık. Halbuki, Avrupa'ya gittiğiniz zaman Avrupa'nın ülkelerinde, halklarında Avrupa Birliği'nden memnun olan daha bir kişiye rastlamadım, en üst seviyeden aşağısına kadar. Tabii orada da bir yerlerden görevli ve halkın "biz bunları seçmedik ama, siz seçtiniz diye bize gösterip getiriyorlar, onlar da bizi bu Avrupa Birliği'ne istemediğimiz hâlde sokuyor" diyen birçok insana rastladım, başka lürlü bir şey diyene de rastlamadım şimdiye kadar.

Onun için, yani bir kere Avrasya'ya yönelmemiz gerekiyor.

Ama, şimdi bir de temelde bir şey var, onu da söylemeden geçemeyeceğim, kusura bakmayın.

Yani şimdi, genellikle birçok aydınımız da, "Efendim, işte Amerika bunları petrol için yapıyor, efendim işte Avrupa kaynakları istiyor" filân, vesaire vesaire. Yani işin bu maddî kaynak yönüne eğiliyorlar. Halbuki iş çok daha derindir. Burada, böyle bin yıldır devam eden bir ideolojik durum da vardır...

Hulki Cevizoğlu- Nedir o?

OKTAY SİNANOĞLU: "TÜRKİYE TEHLİKEDE"

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Gittikçe kuvvetlenmiştir ve dolayısıyla, bizde hiç petrol olmasa, hiç yer altı kaynağı olmasa aynı şeyi gene yapacaklarından yüzde yüz eminim.

Bunu nasıl yapıyorlar tabii? Yani, artık askerî harekâtlar, işgaller filân da başladı her tarafta. Biz Kıbrıs'tan tabii çok endişe ediyoruz; ama Türkiye'nin kendisi de aynı derecede şu anda tehlikededir. Tabii bunu halkımızı ürkütmek, moralini bozmak için söylemiyorum, ama dışarıdan, içeriden, nasıl bakarsanız bakın

Türkiye'nin tarihinin en vahim dönemlerinden birini olduğunu göreceksiniz. Ve şimdi bunun hazırlığı, özellikle 1945'ten sonra, hatta Atatürk'ün vefatından beri adım adım bu hazırlanmıştır. Ve biliyorsunuz, en korkunç sömürgecilik, en korkunç sömürge olma beyinlerin, zihinlerin, gönüllerin sömürge olmasıdır. Çünkü maddî kaynak, hatta topraklar geri alınabilir, ama gönüller, beyinler gittikten sonra o ülkeler ilelebet sömürge olurlar. İşte, galiba Sayın Attilâ İlhan üstadımız da söyledi, bakıyorsunuz, meselâ Cezayir tutuyor 2 milyon şehit vererek Fransa'dan sözüm ona bağımsızlığını kazanıyor, ama bugün hiçbir şey değişmemiştir. Neden? Çünkü kendi aydınları ve sonra da halk artık kendi dilini unutmuştur, her şeyleri Fransızca yapılmıştır, yapılmaktadır, dolayısıyla; tabii Attilâ İlhan üstadımız öbür önemli konuya da dokundu. Bütün sömürgelere baktığımız zaman, hepsinde sömürgeci ülke o ülkede sahte aydınlar yetiştirmiştir, sömürge aydınları yetiştirmiştir ve o ülkelerde, yani sömürge olmuş ülkelerde her gencin, herkesin akli fikri sömürgeci ülkeye gitmek, orada okumak. Meselâ Cezayiriler, Tunuslular, hepsinin akli fikri Paris'te okumaktır, Paris'te doktora yapmaktır. Efendim, İngiliz sömürgelerinden gelenlerin akli fikri Londra'da okumaktır. İşte

43

Amerikan sömürgelerinden, adı konmuş olsun olmasın hepsinin de akli fikri Amerika'da okumaktır ve burada yetişen aydınlar, bu şekilde yetişen aydınlar sahte aydınlar olarak yetiştiler. Aslında kendilerine birtakım beceriler de verirler, bazıları işte o ülkelerin işine yaracaksa oralarda kalırlar, yani mankurt olup oraya hizmet ederler, birçoğu da tekrar ülkelerine döner, ama gene Attilâ İlhan üstadın dediği gibi sömürgeci ülkenin bir çeşit ajanları, uzantıları olarak çalışırlar. Kendi halklarından, kendi uluslarından küçünürler, onu küçültürler, küçümserler, onu tanımazlar, hep akılları fikirleri, gönülleri başka yerdedir, dışarıda, düşmanın yerindedir.

Dolayısıyla, şimdi Türkiye'de bu faaliyet son derece yoğun bir şekilde yapılmıştır. Önce 1953'te eğitim ilk defa, Atatürk'ün ilkelerine tamamıyla ters olarak, en önemli ilkesine, millî eğitim ilkesine tamamıyla ters olarak ilk defa bir Türk okulu İngilizce eğitime geçirilmiştir, ondan sonra devlet eliyle bu çorap söküşü gibi yayılmıştır kısa bir sürede, Menderes döneminde. Ondan sonra, tabii bu mevcut misyoner okullarını ilâve edip, bunlar daha tehlikelidir; çünkü en etkili misyonerlik bu ülkenin kendi insanlarına yaptırılan misyonerliktir. Dolayısıyla, bu şimdi yayılmış ve öyle hâle gelmiştir ki, dış tesirlerle kurulmuş bazı önemli devlet kuruluşları, başındakiler, tutup da işte "Biz dünya vatandaşı yetiştiriyoruz, efendim dünyada başka ülkelerde çalışacak adam yetiştiriyoruz" diye övünmektedir. Yani ben kulağımla bunları kendilerinden duymuşumdur.

Şimdi bu tabii kesinlikle olmaması gereken bir durum. Bu demek değildir ki, yani biz insanlığa da hizmet etmeyeceğiz, dünyaya da hizmet etmeyeceğiz; bütün insanların, bütün

ulusların kardeş, eşit haklarla bir arada olabileceği, barış içinde bir küreselleşmeyi istemiyoruz; hayır. Ama, Türkiye'ye ve dünyaya küreselleşme olarak yutturulmakta olan şey kesinlikle bu değildir. Bütün Avrupa milletleri de, hatta Amerika'nın içindeki kendi halkı da, hepsi buna karşıdırlar. Şimdiki küreselleşme diye söylenen şey, bizde de böyle körüklenip duran kavram, aslında bir iki ülkenin bütün dünyaya hâkim olması, herkesi ezmesi ve küresel kraliyet kurmasıdır. Yani bunun ne demokrasiyle, ne insanlıkla, ne kardeşlikle, ne barışla hiçbir alâkası yoktur. Ayrıca, insanlığa hizmet etmek isteyenler önce kendi uluslarına, kendi halklarına hizmet etmelidirler, ondan sonra insanlığa ve aynı zamanda insanlığa hizmet etmelidirler. Kendi ailesine hayrı dokunmayan, kendi ulusuna, kendi halkına hiçbir bir

faydası olmayanın, zararı dokunanın insanlığa bir katkısı olabilir mi? Bunlar tamamıyla Türkiye'ye yutturulmuş saptırmalar, yalanlardır. Ve bugün Türkiye'de ana okuluna kadar, ki bunları da yıllar öncesinden yazdık biz, bu yapıldıktan sonra bir ülkenin artık istikbali yok olmuştur demektir diye. Bunu bu Hükümet zamanında değil, ondan önceki Hükümet zamanında, bazı adımları daha önce, bazılarını daha sonra filân, yani devamlı 1938'den beri, 1945'den beri bu böyle artarak gitmiştir. Ana okullarına kadar yabancı dilde eğitim girmiştir. Bugün artık çocuğunu bir Türk okuluna gönderip de, hem bilimi, tekniği öğrensin, hem de Türk olarak yetişsin, kültürüne, tarihine, diline vakıf olsun; bu şekilde bir okul arayan da artık bulamamaktadır, özelleri dahil, efendim devletin okulları dahil.

Şimdi bu en tehlikelidir. Çünkü, dediğim gibi tarihteki bazı misaller gösteriyor, Polonya gibi, İrlanda gibi. Bazen bir millet topraklarını bile kaybedebilir; ama kendi kültürü, kendi kimliği, şahsiyeti, kendi dili, kültürü kalırsa, tarih bilinci kalırsa dünya karıştığı zaman tekrar devletine sahip olur. Ama bunlar gittiği takdirde, yani Türk olduğunun farkında olmayan, tarihini bilmeyen, onu yabancıların ağzından okuyan, kendi tarihine hakaret eden, kendi dilini küçümseyen ve hiç bilmeyen, Türkçe bir tek kitap okumayan ve dış ülkelerde yıllarca devletin parasıyla gezip tozup sözüm ona doktora yapan, ondan sonra bu ülkeyle hiçbir alâkası kalmamış insanlar da bir hayli çoğaldıkça Türkiye'nin ve Türk varlığının tarihteki akıbeti tehlikeli bir hâle gelmektedir.

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Sayın Sinanoğlu, toparlayalım isterseniz. Kıbrıs gibi Türkiye'nin de tehlike içinde, tehlike altında olduğunu söylediniz, ama bu tehlike size göre eğitimden kaynaklanan beyinlerin sömürgeleştirilmesi mi, yoksa askerî bir tehlikeyle de mi karşı karşıya Türkiye size göre?

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Efendim, büyük tehlike tabîî. Zihinlerin ve gönüllerin yabancılaşması, dolayısıyla, hani Atatürk'ün Türkiye'nin istikbalini, Türkiye Cumhuriyeti'ni emanet ettiği gençler bu şekilde mi yetişmeli? En büyük tehlike bence oradadır. Fakat, daha güncel durumlara bakarsak, kısa vadede Türkiye'nin kendisi de, yani ülkesiyle tehlike içindedir. Çünkü bir kere ekonomisi, iktisadı zaten birkaç gün içinde, biliyorsunuz o deprem sıralarından hemen sonra birkaç günde tamamıyla çökertilmiş, efendim işte kişi başına ulusal geliri yarıya düşmüş paranın değerinin yarıya düşürülmesiyle, anında. Gittikçe fakirlik

45
artmış, fabrikalarımız, tesislerimiz, kuruluşlarımız, bunca birikim yok edilmiş ve hatta ondan sonra da, bundan önceki Hükümet zamanında da, daha sonra da herhalde devam ediyor; çıkarılan birtakım kanunlarla, kamuoyuna duyurulmayan birtakım kanunlarla yabancıların

toprak alması, satın alması, hatta yatırım yapacağız diyenlere bedava teslim edilmesi gibi kanunlar çıkarılmıştır ve Türkiye'nin birçok toprakları bugün yabancıların eline geçmiş durumdadır.

Hulki Cevizoğlu- Parayla satılıyor artık.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Bu ara millet hâlâ Avrupalı olacağız, Avrupa Birliği'ne gireceğiz hayalindedir. Avrupa Birliği'ne girse Türkiye, sahiden eşit durumda girse Avrupa'ya çok faydası olur, Avrupa zaten, hani bir yazarın vaktiyle dediği gibi dışarıda,. Avrupa bugün, hani "gençken güzelmiş" dedikleri tipten yaşlanmış bir hanımdır ve bu kadıncağızın efendim gençleştiği yoktur, olanı da zaten, az sayıda olan gençliğinin de zaten uyuşturucuyla, kültürünün dejenere edilmesiyle, böyle atılgan, çalışkan bir havası kalmamasıyla filân Avrupa çok zayıf durumdadır, birçok ülkesi. Ayrıca tabii hiçbir maddî kaynağı da yoktur. Onun için aslında Avrupa'nın Türkiye'ye ihtiyacı vardır. Ama, nüfus olarak Türkiye oranın büyük nüfuslarından biri olacağı için kesinlikle bunu istemez. Ayrıca, defalarca kendilerinin de söyledikleri gibi, kendilerinin de açık açık yazdıkları gibi orası bir Hıristiyan kulübüdür. Yani, Türkiye Hıristiyan bile olsa Türkiye'yi kabul edecekleri yoktur. Onun için kimse öyle heveslenip de misyonerlere kapıları ardına kadar açıp, ondan sonra tamamıyla kendine yabancılaştıkça Avrupalı olacağını da zannetmesin. Avrupa Birliği'ne girenler, zaten orada işsizlik çok artmıştır, yani Türkiye'nin buradan alabileceği fazla bir şey yoktur. Herkesin ve Atatürk'ün izinde, o Atatürk ruhuyla kişiliğini, haysiyetini, kültürüne bağlılığını, Türk diline, Türk kültürüne bağlılığını, Türk tarihine bağlılığını güçlendirip yeniden ancak kendimiz kendimizi kurtaracağız.

MİSYONERLİK VE TÜRKLER'İ HİRİSTİYANLAŞTIRMA

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Sizin bu misyoner eğitimiyle ilgili, yabancı dil eğitimiyle ilgili eleştirilerinizi bir kez daha dinlemiş olduk, vurguladınız. Ama Sayın

Attilâ İlhan'ın da galiba bu konuda ekleyecekleri var; çünkü onun da eleştirileri var yazılarında, çalışmalarında.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Öyle, muhakkak.

Attilâ İlhan- Şimdi misyonerlik meselesi çok önemli bir mesele Türkiye için. Başlangıçta, bunu kurcaladığımız zaman, 19. yüzyılın başlarında İngiltere ve Avrupa'da, özellikle Fransa'nın misyonerlerden çok şey bekledikleri hemen görülüyor. Osmanlılar'la ilgili olarak İngiltere'nin Dışişleri Bakanı ve sonra da Başbakanı olan Lord Palmistan'ın bir sözü var. O sözü ben bir yerde yakalamışım, bir kenara kaydetmişim. "Türkler'e, Müslümanlıkları açısından hiçbir bir şekilde taraftar değilim" diyor, "Eğer Hıristiyan yapılabilselerse son derece mutlu olurum." Bilahare bunu denemişlerdir.

Hulki Cevizoğlu- Ne zaman?

Attilâ İlhan- Osmanlı'nın Tanzimat döneminden itibaren çok ciddi bir misyoner saldırısı oluyor Osmanlı topraklarına. Amerikalılar Doğu Anadolu'da, Fransızlar daha ziyade Suriye, Lübnan çevrelerinde ve Batı Anadolu'da, İngilizler İstanbul ve çevresinde etkili olmaya çalışıyorlar.

Benim elimde şöyle rakamlar var: 1890'la 1900 arasında Amasya'da 10, Harput'ta 9, Mersin'de 2, Diyarbakır'da 3, Ergani'de 2, Mardin'de 3, Bitlis'te 2, Muş'ta 1, Siirt'te 3, Van'da 2, Sivas'ta 20 Amerikan okulu bulunuyormuş, 1890-1900 arasında.

Bir de elimde şöyle bir demeç var; American Board of Michen adına Mr. Divade 1895'te şöyle bir demeç vermiş: "Derneğimiz yaklaşık 65 yıldır Türkiye'de faaliyette bulunmaktadır. Ticarî ilişkiler yönünden misyonlar bu bölgede elverişli bir ortam yaratmışlardır. Bu ortam misyonların iki yönlü çalışmaları sayesinde gerçekleşmiştir. Bir, geniş bir eğitim düzeni; iki, geniş bir basın yayın örgütü. Biz bu bölge halkını yalnız bizim sattıklarımızı almaları için değil, gelecekte kurulacak tesisleri geliştirip yaşatabilecek bir düzeye gelmeleri için de eğitiyoruz. Bu yoldan Amerikan yatırımlarına yeni alanlar açmak umundayız. Örgütün devamlı olarak yaşabilmesi için yapılan harcamalar yıllık 6 milyon dolar civarındadır. Amerikalılar Asya Türkiye'sinde şimdiden kâra geçen bir iş kurmuşlardır. Bu durum, bütün bölge halkını bir gün bizim müşterimiz olacağına dair umudumuzu gerçekleştirmektedir. Şu anda Asya Türkiye'sinde değişik bölgelerde 435 okulumuz ve bunlarda eğitim gören 19.795 öğrencimiz mevcuttur."

47

Bu İstiklâl Savaşı sırasında, o dönemle ilgili romanlar yazıyorum, o belgeleri kurcalarken ortaya çıkıyor. İnanılmaz bir rahip, rahibe trafiği var Anadolu'da. O çeşitli okullardaki hocalar bunlar, aynı zamanda istihbarat yapıyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Atatürk'te zaten bunu Nutkunda...

Attilâ İlhan- Atatürk çok kesin tavır koyuyor, Lozan'da bu işin savaşı veriliyor. Sadece 5'e indirgenmiş misyoner mektepleri. Bir tane Tarsus'ta, bir tane Kayseri'de, bir tane Bursa'da, 3 tane İzmir'de ve İstanbul'da var. Hepsi bu kadara indirgenmişken sonra yeniden bildiğiniz gibi açılıyor.

Bu işin özelliği de şuradan geliyor: Özellikle Sovyetler Birliği'nin dağılması ve komünist bloğun dağılmasından sonra Hristiyan'lık yeniden kendini görevli hissetmeye başlıyor. Katolik Hristiyanlığı'nın lideri Papa'nın 22 ocak 1991'de yayınladığı bildiride ve nüfusunun büyük çoğunluğu Protestan olan Amerika Birleşik Devletleri'nin başkanının 3 Mart 1992'de yaptığı konuşmada, kilise öğretilerinin, Hristiyanlığın çöken komünist bloğa, Üçüncü Dünya ülkelerine ve İslâm ülkelerine taşınması için misyonerler göreve çağrılmışlardır; çok net. Hulki Cevizoğlu- Ama artık bu yasallaştı değil mi? Meselâ her binada ibadethane açılması yasallaştı. Artık yasal kilise açmaya gerek yok; ibadethane deyince kilise, ev kilise dedikleri yasalaştı.

Attilâ İlhan- Zaten var, yapıyorlar; İstanbul'da da var, İzmir'de de var.

Şimdi onların kendilerine göre coğrafya, söz konusu coğrafya, Protestan misyonerlerinin yayınlarında daha net olarak tanımlanıyor: Kuzey yarım küredeki 10. ve 40. paralel çizgilerin arasındaki bölge. Bu bölge Kuzey Afrika, Türkiye de içinde olmak üzere Orta Doğu, Kafkaslar ve bu doğrultuda Hindistan ve Çin'e kadar uzanmaktadır. Bilindiği gibi bu bölgenin büyük kısmında Müslümanlar ve Türkler yaşamaktadır ve bunun için harekete geçiyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Evet, bu hareket devam ediyor. Tanzimat'ı da söylediniz; Tanzimat'ın, Batı'nın istekleri doğrultusunda Osmanlı'nın tanzim edilmesi olduğunu da söylüyorsunuz.

Attilâ İlhan- Evet. Burada yalnız bir ilginç bir şey daha var, onu da duyurayım.

19. yüzyıl ortalarında Türkçe'ye çevrilen İncil, 1988 yılında yeniden bugünkü Türkçe'ye çevrilerek basılmıştır. Ülkede Hristiyan yayınların, radyo programlarının ve Hristiyan

filimlerinin gittikçe çoğaldığı ve Hıristiyanlık propagandası yapan yayınların basımı, yapımı ve dağıtımını bakımından şartların herhangi bir Batı demokrasisi kadar müsait olduğu bildirilmektedir; Türkiye'de.

Kapı kapı gezmek suretiyle 5 milyon propaganda amaçlı kitap ve broşür dağıtılmıştır. Sadece 1992'de İncil propagandası yapan 250 bin mektup postalanmıştır. Türk Protestanlar tarafından Kutsal Kitaplar Araştırma Derneği kurulmuştur, 5 uluslararası radyoda haftada 12 saat Türkçe Hıristiyanlık propagandası yapılmaktadır. İncil, Türkiye'de yaşayan 14 azınlık grubunun diline tercüme edilmektedir. 1993 itibarıyla Hıristiyanlık propagandası yapan 40 Türkçe eser mevcuttur.

Hulki Cevizoğlu- Bu değirmenin suyu nereden geliyor diyeceğiz, bunların parası nereden geliyor? Türkiye'de büyük bir millî sermaye sıkıntısı var iken, 10 milyon civarında işsiz gencimiz, 18 yaşın üstünde insanımız var iken bu insanlar bu kadar parayı, 5 milyon kitabı dağıtacak kadar parayı nerede buluyor, bu yayınları yapacak finansmanı nasıl sağlıyor? Attilâ İlhan- Ha, tabii bunlar dışarıdan geliyor, buna hiç şüpheniz olmasın.

Hulki Cevizoğlu- İşte yabancı sermaye.

Attilâ İlhan- Tabii tabii, öyle oluyor.

Ben şahsî bir anımı anlatayım, bunu TRT'deki konuşmalarımın birinde söylemişim. 1949-1950 yıllarındaydı sanıyorum, bir Türk arkadaşımın Paris'te yürüyorduk, arkamıza bir adam takıldı. Biz acaba nedir diye biraz pirelendik adamdan.

Hulki Cevizoğlu- Siz polis falan zannettiniz herhalde.

Attilâ İlhan- Zannettik. Fakat bir müddet sonra çok kibar bir tavırla yanımıza yaklaştı ve çok selis bir İstanbul Türkçe'siyle "affederseniz" dedi "Türkçe konuştuğunuzu duydum, onun için heyecanlandım, ben Türküm" dedi. Öyle mi falan, hadi bir yere gidelim, oturalım dedik, oturduk ve şu tablo meydana çıktı: İstanbul'da mütareke yıllarında yabancı bir okulda okurken papazlar tarafından Hıristiyan yapılmış...

Hulki Cevizoğlu- Yabancı okullara siz misyoner okulları diyorsunuz zaten.

Attilâ İlhan- Tabii. Onlardan bir tanesinde okurken, zaten çok açık, misyonlardan birisi bunu Hıristiyan yapmış. Sonra da çok güzel

49

bir istikbal vaat ederek Paris'e götürmüşler, Paris'e gelmiş ve o yıllardan beri Paris'te yaşıyormuş. Ailesinden kopmuş, herkesten uzak ve çok mutsuzdu. Niye mutsuz olduğunu sorduğumuz zaman da dedi ki, biliyor musunuz dedi, ben burada 30 senedir duvar boyuyorum, badanacılık yapıyorum.

Hulki Cevizoğlu- İyi bir istikbal sahibi olmuş(!).

Evet, o okulların din ve kültür emperyalizmi yaptığını, Türk gençlerini zihnen devşirdiklerini, ulusal kimliğimizi zaafa uğrattıklarını, Türkiye'yi Avrupa ve Amerika'ya bağımlı hâlde tutmanın araçları olarak kullanıldığını da ileri sürüyorsunuz.

Attilâ İlhan- Evet, tabii tabii. Birçok defalar söyledim, hem konuşmalarımda söyledim, hem yazdım. Çünkü şöyle bir yere doğru geliyor: İnsiyaki olarak tercihleri o, yani ellerinde olmayarak yapıyorlar o tercihi. Çünkü, çocukluktan itibaren o eğitimin içinde yaşadıkları için insiyaki olarak bunu yapıyorlar. Nasıl Anadolu'da yetişmiş bir çocuğun meselâ müzikte tercihi bağlama olursa, çünkü onunla yetişmiştir, onu duyduğu zaman duygulanır; bunların tercihi o okulda duydukları meselâ org oluyor, org onları etkiliyor.

Hulki Cevizoğlu- Noel'de tatil oluyor, Türkiye'de tatil yokken. Türkiye'de birdenbire aralığın son haftasında tatile giriveriyor. Kültürünü alıyor.

Attilâ İlhan- Evet, tabiî. Meselâ bizim nesillerimizin asla yapmadığı bir Şeyi son 30 sene içinde yaşıyoruz biz. Türk ocukları Noel'lerde kiliselere gidiyorlar, kiliselerde ayin izliyorlar, müzik alıyor diyorlar. Evet, Bach alıyor, bu doğru; ama Bach'ın dinî musikîsi alıyor, yani alan müzik Bach'ın gerçek musikîsi mi?

Hulki Cevizoğlu- Evet, bunlara karşı tedbirler neler olacak?

Attilâ İlhan- Ha, bunlara karşı tedbirler bu Türkiye Cumhuriyeti'nde alınmış. Meselâ Birleşik Amerika, biliyorsunuz Türkiye'yi uzun zaman tanımadı Cumhuriyet olarak, Lozan Konferansını hâlâ tanımamıştır, bunları tanımamıştır. Onun için Türkiye'ye gelen ilk elçileri 1927'de gelmiş.

Hulki Cevizoğlu- Cumhuriyet 1923'te kuruldu.

Attilâ İlhan- Evet,. 1927'de gelmiş; gelir gelmez bir olayla karşılaşılıyor. Bursa'daki bir Amerikan misyoner okulunda iki Türk kızı Hıristiyan olmuşlar, Hıristiyan oldukları için de bir olay çıkmış, Cumhuriyet Hükümeti derhal kapatmış o okulu.

Hulki Cevizoğlu- Yani Atatürk kapatmış.

Attilâ İlhan- Atatürk derhal kapatmış okulu. Mahkemeye verilmişler. Sefir, hatıralarında bunu uzun uzun yazıyor, bayağı ciddî bir mesele hâlinde yazıyor ve diyor ki, Türkler bu meselede çok kararlı görünüyorlar diyor. Gelsin şimdi görsün kararlı mıyız değil miyiz?

Hulki Cevizoğlu- Sayın Sinanoğlu, son sözlerinizi alabilir miyim? Önlemler açısından isterseniz.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- Efendim, şimdi çok önemli bir konu tartışılıyor. Şimdi bunu kamuoyu, halkımız, işte Müslümanlıktan caydırılıp da Hıristiyan yapıma filân gibi sadece anlamasın, öyle düşünmüyorlardı zaten de, hani öyle düşünen varsa. Meselâ ben size şimdi, daha bu aralarda yeni çıkmış bir kitap söyleyeyim, 1998 Harbi ve Küreselleşmenin Kökeni diye. Burada son, işte 1890'dan itibaren, meselâ bu Batılı gücün ülkeleri ele geçirmek için nasıl öncü olarak önce birçok misyonerleri gönderdiği, bunların ortamı hazırladığı, "eğitim veriyoruz, İngilizce öğretiyoruz" filân bahanesiyle, ondan sonra bunları Hristiyan'lığı kabul edecek hâle getirmesi, tabii mümkün olduğunca Hıristiyan yapması.

Tabii, bunu meselâ Çin'de başaramamışlar, Çin'de büyük isyanlar çıkmış, yapamadılar onu. Ama Kore'de, Kore Harbinden sonra birçok Burhanî, yani Budist olan çok temiz bir halk olan Korelileri, Güney Korelilerin birçoğunu Hıristiyan yaptılar.

Şimdi, bu teşkilâtlar sadece özel olarak gelmez, devletler tarafından da desteklenir, istihbarat teşkilatlarıyla iç içe çalışırlar. Bunlar bu ortamı hazırladıktan sonra arkadan, işte serbest ticaret diye; yani serbest ticaret, serbest piyasa onlar için zaten sadece şu demek, Türkiye'de bunu artık iyice görüyoruz: Meselâ o sömürgeci ülkeye, Türkiye gibi bir ülkeye her şeyi satsın, gümrüksüz olarak her şeyi soksun, ama bizden hiçbir şey almasın. Bir şey satmaya kalksak gümrük koysun, duvarlar çöksün. Bu anlaşılıyor. Yalnız Amerika'dan bahsetmiyoruz, bütün Batı bunu yapıyor ve yapmıştır.

Yani, aslında bu misyonerliği tamamıyla bir işgal hareketinin ve yok edilme hareketinin başlangıcı ve önemli bir aracı olarak görmek lâzım.

Evet, bu sözlerimle ben de vaktinizi daha fazla almayayım. Gene Sayın üstada, Attilâ İlhan Beyefendiye ve Hulki Cevizoğlu değerli kardeşirnize saygılarımı sevgilerimi gönderiyor ve bütün izleyicilerinize gönülden sevgilerimi iletirim.

51

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkür ediyorum sağ olun, iyi geceler, sağ olun.

Prof.Dr.Oktay Sinanoğlu- İyi geceler efendim, Allahısmarladık.

ATTİLÂ İLHAN: "BEKLEMEDİĞİMİZ ŞEKİLDE 'DİKKAT DİKKAT' SESİ DUYULACAK. UYANIK SUBAYLAR VAR"

Hulki Cevizoğlu- Sayın İlhan, çok arayanımız var, bazılarını bağlamaya çalışacağız.

Sizin son röportajlarınızdan bir tanesinde şu sözler var, ilginç:
"Önümüzdeki yıl içinde hiç beklemediğimiz bir şekilde 'dikkat dikkat' sesi duyulacak bir yerden; çünkü var, uyanık subaylar var, konuştuğun zaman görüyorsun. Tavsiye ederim akademilere gidin. Harp Akademileh'ne gidildiğinde orada çok hararetli celseler oluyor. Meselâ Avrupa Birliği üzerine Erol'u -Erol Manisalı'yi kastediyorsunuz- çağırıp konuşturuyorlar, saatler sürüyor, kumandanlara brifing veriyor. Şimdi bu çok büyük bir değişiklik. Yani Türkiye'de, eğer akademi toplantılarında Erol Manisalı ders veriyorsa iş çok ciddî' diyorsunuz.

Ne demek bu, "bir yıl içinde dikkat dikkat sesi?" Hani metroya binerken İngiltere'de bağırlıyorlar, "dikkat dikkat, çukura dikkat edin."

Attilâ İlhan- O değil, hayır o değil. Bir defa evvela şunun altını esaslı şekilde çizmek istiyorum: Türk ordusunun Atatürkçülüğü darbe yaparak kanıtlanamaz. Bunun üzerinde ısrarla çok durdum ben. Çünkü, dikkat ederseniz şu gerçeğin altını hemen çizmemiz lâzım geliyor: Mustafa Kemal Paşa Anadolu'ya iltihak ederken, oraya intikal ederken Ali Fuat Paşa'yla, Karabekir Kâzım Paşa'yla, Miralay Rafet Bey'le, Hüseyin Rauf Bey'le mutabakat halindeydi. Bunlardan iki tanesi Anadolu'daki iki ordunun, ki onlara kolordu deniyordu, onların kumandanıydılar. Mustafa Kemal Paşa da ordu müfettişi olarak gidiyordu Anadolu'ya. Bu takdirde, eğer Mustafa Kemal Paşa askerlerin böyle bir harekât yapmasından yana olsaydı ideal bir cunta ortamı vardı. Vaziyete hâkimdiler ve hepsi de kumandandılar. Gazi bunu yapmamıştır, tam tersine görevinden istifa etmiştir, sivil sıfatı içine girmiştir, kongreleri toplamıştır. O kongreler ki, Anadolu'da 30 tane falandır aslında ve bütün bunlardan gelen halk delegeleriyle gerçek manada bir halk hareketi oluşturmuştur. Mustafa Kemal Paşa'da bir defa cuntacılık yoktur; bu bir.

İkincisi; kendisi Cumhurbaşkanı seçildikten sonra, muhalif tavır takınmış olan eski silâh arkadaşlarının böyle bir şeyler karıştıracaklarını hissettiği anda müdahale etmiş, "ya askerliği ya milletvekilliğini seçmelisiniz" diye onları doğru yola çağırmıştır. Çünkü askerlikle siyaseti ciddî şekilde ayıran birisiydi. Bunu yapmasının sebebi de, doğrudan doğruya, daha evvel İttihatçıların içine düştükleri durumdu. Bir kere Mustafa Kemal Paşa'da cuntacılık yoktur.

Hulki Cevizoğlu- Oradan yola çıkarak bugün için ne diyorsunuz, o "dikkat dikkat" sesi?..
"CUNTACILIK 27 MAYISTA BAŞLADI"

Attilâ İlhan- Şimdi şöyle bir şey; Türkiye'de cuntacılık hareketi 27 Mayıs'ta başlamıştır, ondan sonra birkaç tanesi arka arkaya gelmiştir; başarılı olanı var, olmayanı var. Bunların hepsi, bana sorarsanız, belki delillerini birer birer gösterip kanıtlayamam, ama her birisinin oluşundan sonra Türkiye biraz daha Batı'nın kontrolü altına girmiştir. Yani ortaya çıkan yeni hükümetler, askerî hükümetler Türkiye'yi bağımsızlığa doğru götüreceğine bağımlılığa doğru götürmüşlerdir.

Hulki Cevizoğlu- Çok ilginç.

Attilâ İlhan- Evet, böyle bir durum olmuştur ve bu nihayet ciheti askeriye de tepkiye sebep olmuştur. Şimdiki ciheti askeriye eski ciheti askeriye değil, daha değişikler, daha çok etrafa kulak açmış durumdadır. Çünkü bunda, sanıyorum Sovyetler Birliği'nin dağılışı rol oynadı. Çünkü, Sovyetler birliği varken, yabancı gizli servisler bize sürekli olarak Türkiye'deki bütün meseleleri Ruslar'ın, komünistlerin çıkardığını söylüyorlardı, bizimkiler de inanıyordu.

Neticede, Sovyetler Birliği dağıldıktan ve artık Türkiye ile arasında öyle bir hesap ortadan kalktıktan sonra o meseleler aynen devam edince, bizim askerler onlardan olmadığı birdenbire idrak etmeye başladılar ve şimdi onlar da soru işaretleri koyuyorlar hareketlerinin üzerine. O "dikkat dikkat" odur, o soru işaretleridir.

Şimdi gelelim Türkiye'deki olağan bir millî hareketi kimlerin yapabileceğini. Ha, bu nokta çok önemli bir noktadır.

Bir kısım kişiler de bunu öğrencilerin yapacağını sanıyorlar. Bizde hep böyle olmuştur; öğrenciler heyecanlanırlar, sokaklara dökülürler, çeşitli gruplar hâlinde sloganlar atarlar, hatta işi silâha

53

kadar götürülenler vardır. Klâsik manada devrimcilikte öğrencilerin rolü o kadar önemli değildir. Bunu ben 12 Mart'ta da gençlere söyledim, daha sonra 12 Eylül'de de söyledim. Çünkü, devrimci olabilmek için toplumsal manada bir sınıfın evvelâ üretici olması lâzımdır, öğrenciler tüketicidir. Öğrenciler ancak bir hareketin içerisinde bir renk olabilirler....

Hulki Cevizoğlu- Öğrenciler bir kenarda o zaman.

ATTİLÂ İLHAN: "TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ HİÇ OLMADI Kİ"

Attilâ İlhan- Öğrenciler hareketi gerçekleştiremez, harekete katılır; hareketi işçiler gerçekleştirir. Dünyanın her yerinde böyledir. Türkiye'de bu olamıyor. Niye olamıyor? Çünkü Türkiye'de işçileri hadım ettiler, Türkiye'de demokrasi hiç olmadı ki.

Bakın, Batı Avrupa'da demokrasi nasıl olmuştur? Fransız İhtilaliyle olmuştur. Fransız İhtilâli nedir? Fransız İhtilâli, palazlanmış olan burjuvazinin soylulara karşı hareketidir. Niye? Çünkü soylular zamanında toprak, zenginliğin işaretiydi; halbuki burjuvazi, merkantilizmden sonra parayı birim olarak ortaya çıkardı. Halbuki hukuk toprağa göre düzenlidir, yani soylular hâkimdir bunlarda para olduğu hâlde. Bunu önlemek için devrim yapıldı. Devrimi yaparken burjuvaziye işçiler de katıldılar; çünkü onlar da eziliyordu; köylüler de katıldılar, onlar da eziliyordu. İktidara kim geçti? Genel olarak burjuvazi geçti. Muhalefet kimin oldu? Muhalefet işçilerin oldu. Batı Avrupa demokrasilerinin hepsine bakınız, eğer iktidar işçi sınıfındaysa ana muhalefet burjuvazidir, eğer iktidar burjuvazi değilse ana muhalefet işçi sınıfıdır.

Türkiye'de bu hiç olmadı.

Hulki Cevizoğlu- Onu da bir kenara koyduk.

Attilâ İlhan- Haa, bundan sonra öyle olmaması lâzım; çünkü işçiler de durumu anladılar Türkiye'de. Çünkü Türkiye'de işçilerin hiçbir fonksiyonu yok.

Hulki Cevizoğlu- E, "hadım edildiler" diyorsunuz.

ATTİLÂ İLHAN: "DİP DALGASI GİTTİKÇE YÜKSELİYOR"

Attilâ İlhan- Edildiler, ama yavaş yavaş onlar da gözlerini açıyorlar.

Şimdi meselâ şu gerçek: Şu aldığımız mesajlar bile Türkiye'deki dip dalgasının gittikçe yükseldiğini gösteriyor. Çünkü

Türkiye'de bir dip dalgası var, bu kendini hissettirmeye başladı. Başlangıçta böyle bir şey yoktu ve o yüzden sanıyorlardı ki Türkiye'yi istedikleri gibi yönlendirebilecekler. Hayır yönlendiremiyorlar, olmuyor. Bütün partileri kendilerinin yaptılar. Böyle bir durum her yerde yapıyorlar. Yugoslavya'da da bunu yapmışlardı. Yani, siz kendiniz bir solcu parti seçtiğinizi sanıyorsunuz, o parti de onların hizmetinde; falan sağcı partiyi seçtim sanıyorsunuz, o da onların hizmetinde.

Hulki Cevizoğlu- Peki, bu dip dalgasının bir partisi var mı?

Attilâ İlhan- Henüz yok. Bütün sorun da buradan çıkıyor zaten. Biraz evvel TİP'i ondan zikrettim.

Hulki Cevizoğlu-TİP de, Türkiye İşçi Partisi de olmadı.

"MÜDAFAA-İ HUKUK OLUŞUYOR"

Attilâ İlhan- Şimdi şu anda öyle örgütlenmiş ve herkesin gözünü çevirdiği bir parti mevcut değil şu anda. Ama şöyle bir şey var: Bir gençlik hareketi var meselâ, belki dikkatinizi çekti, belki çekmedi. Bir gençlik hareketi var; içinde ülkücüler de var, solcular da var, milliyetçilerin bir kısmı var, Müslüman'lardan gelenler var; yani bir çeşit müdafaa-i hukuk oluşuyor. Ve bunlarla ben konuşurken aynen şu sözü söyledim onlara ve bunu söylerken de zannediyorum haklıydım:

Mustafa Kemal Paşa, Türkiye tehlikedeysen kesinlikle siyasî ayrılık aramadı. Yanında Ziya Gökalp vardı, yanında Akçora vardı; bunların ikisi de ülkücü yahut Türkçü'ydüler. Hemen arkasında Mehmet Akif Bey vardı ve biliyorsunuz solcularla da arası çok iyiydi. Yani, bir millî müdafaa cephesi örgütlemişti. Şimdi Türkiye aynı durumdadır. Böyle bir şeyin örgütlenmesi lâzımdır ve akıllı partilerin de bu çeşit ilişkilere girmesi lâzımdır. Fakat bunu bir türlü gerçekleştiremiyorlar. Niye gerçekleştiremiyorlar dersenez, politik bakışları kesinlikle demokrasinin gerektirdiği şekilde ve ağırlıkta değil. Bizde demokrasiden anlaşılan şey, birtakım taşra teşkilatlarıyla birtakım menfaat gruplarının bir araya gelmesinden ibaret. Böyle yaparlarsa Türkiye'de parti kazanıyor, parti kaybediyor. Halbuki bu iş öyle bir şey değil. Demokrasi aslında sınıfsal bir şeydir, sınıflar arası bir ilişkidir. Bakın Batı Avrupa'ya, bu böyledir; bugün hâlâ öyledir.

55

Hulki Cevizoğlu- Peki, bu sözlerinizi, en son 3 Kasım 2002 genel seçimlerinde sandık başına gitmeyen 10 milyon seçmenle bağlantılı hâle getirelim. Şimdi onların içinde politikaya küsmüş, 57. Hükûmet'in icraatlarına, o krizlerden bunalmış, Ecevit'in durumu, işte üçlü koalisyonun durumu, bu sıkıntıları görmüş yaşamış ve nefret etmiş insanlar olabilir, gençler olabilir. Yani sadece 10 milyon vatandaş değil bunlar, seçmen düzeyine gelmiş vatandaşlar.

Attilâ İlhan- Şimdi bakın, oradaki protesto o partilere değil, Türkiye'deki demokrasinin kendisine. Çünkü Türkiye'deki demokrasi çözüm üretmiyor.

Hulki Cevizoğlu- "Müdafaa-i hukuk oluşuyor" dediniz; bu sandık başına gitmeyen 10 milyon seçmenin çoğunluğu bu mu?

Attilâ İlhan- O, odur, işte onları çağırıyor. Onlar daha henüz gelmediler, ortada yoklar, şimdi henüz gençler düzeyinde görünüyor. Ama yavaş yavaş duyuyoruz, işçi sendikaları da giriyorlar, işçi sendikaları da başladılar.

Hulki Cevizoğlu- Bunlar, önümüzdeki 28 Mart yerel seçimlerinde ortaya çıkacaklar mı?

Attilâ İlhan- Hayır, orada zannetmiyorum; daha henüz erken, o iş için erken. Çünkü bu iş bir zaman alacaktır, ağır ağır oluyor. Yalnız şunun olabilmesi, yani bir gençlik dergisinde, çıkan bir gençlik dergisinde CHP'li bir gençle ülkücü bir gencin, komünist bir gençle yan yana yazı yazabilmeleri ve aynı davayı savunabilmeleri çok büyük bir aşama.

Hulki Cevizoğlu- Çok büyük bir aşama mı bu, yoksa fantezi mi?

Attilâ İlhan- Değil, hayır fantezi değil.

Hulki Cevizoğlu- Yani Türkiye ölçeğinde nedir bunun yeri?

ATTİLÂ İLHAN: "TÜRKİYE'DE BASIN TÜRK DEĞİL"

Attilâ İlhan- Şimdi bakın, bu "Türkiye ölçeğinde" lâfı basın düzeyinde konuşuluyor, halbuki basın Türkiye'de Türk değil. Sorun buradan çıkıyor.

Hulki Cevizoğlu- Pardon, bir daha söyler misiniz?

Attilâ İlhan- Evet, çok net söyledim, ben bunu, aynı şeyi aydınlar için de söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu- "Basın Türkiye'de Türk değil" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Tabii; çünkü Türkiye'nin çıkarlarını savunmuyor ki...

Hulki Cevizoğlu- Vardır, ama savunan vardır savunmayan vardır.

Attilâ İlhan- Çok az, çok az.

Hulki Cevizoğlu- Ya da herkes Türkiye'nin çıkarını savunduğunu söyleyerek başka şeyleri savunuyor.

Attilâ İlhan- Tamam da, meselâ şimdi basının bazı kuralları var. Türkiye'ye...

Hulki Cevizoğlu- Haber ilkeleri...

Attilâ İlhan- Türkiye'ye Rusya'dan, birinci sınıf ehemmiyeti haiz olan Aleksandır Dugin gibi bir adam geliyor, ki Avrasya meselesini ortaya atmış. Yanına Çernişev ekleniyor, onların Hariciyesinin çok önemli bir adamı. İki tane daha böyle önemli kişi ekleniyor...

Hulki Cevizoğlu- Ve basında duymuyorsunuz bunu.

Attilâ İlhan- Türkiye'ye, buraya geliyorlar, burada konuşmalar yapıyorlar ve bu konuşmada şu lâf telaffuz ediliyor: Avrasya'nın sınırı Kıbrıs ve Irak'tadır. Bizim basında tek kelime çıkmıyor bununla ilgili.

Hulki Cevizoğlu- Onun için mi basın Türk değil diyorsunuz.

Attilâ İlhan- E yani, şimdi çok önemli bir söz burada söylenen. Bu bakımdan baktığınız zaman, Türkiye'nin çıkarları konusunda demek yeteri kadar hassasiyet gösterilmiyor.

Meselâ bir başkasını söyleyeyim, biraz evvel söyledim. Türkiye'de Toros roketinin denemeleri yapıldığı zaman kaç gazetemiz yazdı o olayı? Şile'de yapıldı. Kaçında gördünüz? Halbuki bütün gazetelerin bununla bayram etmesi....

Hulki Cevizoğlu- Siz nerede gördünüz bu haberi?

Attilâ İlhan- Ben bunu şu kadarcık bir haber olarak, iç sayfaların meraklısı olduğum için gördüm, aradığımı için gördüm böyle şeyleri.

Hulki Cevizoğlu- Zaten bu ulusalcılığı ve millî sermayeyi anlatırken diyorsunuz ki, "Türkiye'de de iş büyük sermayeden başlıyor, bakın basını ne hâle getirdiler" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Doğru.

Hulki Cevizoğlu- Zaten, Atatürk döneminden bugüne kadar da örnekler verirken basını anlattınız. Şu sözler de size ait: Televizyonları ne hâle getirdiler. Bunu büyük sermaye yaptı. Oraya aldığı adamı seçiyor, seçerken diyor ki, bunları söyleyeceksin."

Attilâ İlhan- Aşağı yukarı öyle değil mi, hepimiz yaşıyoruz.

Şimdi bakınız, şöyle bir gerçek var ki, bu gerçek her şeyi göstermeye yeter.

57

Hulki Cevizoğlu- Ne o?

Attilâ İlhan- Ben TRT'de bir program için 5 dakikalık söyleşi anlaşması yapmıştım; o program başka bir programdı, onun için de 5 dakika konuşacaktım, 13 hafta söyleyecektik ve bu iş bitecekti. Ben TRT'de 10 senedir konuşuyorum, o konuşma 5 dakikadan 25 dakikaya çıktı ve ilgi gören bir program oldu. TRT bundan dolayı bana bir kere bile

"gözünün üstünde kaşın var" demedi. Söylemediğim lâf yok. Ben bunu özel bir kanalda yapamam.

Hulki Cevizoğlu- Yani TRT'de hükümetleri bile eleştiriyorsunuz.

Attilâ İlhan- Hem de nasıl.

Hulki Cevizoğlu- Fark etmiyordur kimse.

Attilâ İlhan- Nasıl etmezler? Denetim var orada, görevleri bu.

Hulki Cevizoğlu- Size sökmüyordur belki de.

Attilâ İlhan- Hayır efendim, öyle bir şey yok. Şimdi TRT'de dışarıdaki kanallardan daha özgürsünüz, kesinlikle böyle. Çünkü öbürleri sermayenin kontrolünde.

Hulki Cevizoğlu- Ama siz "şimdi" deyince, sanki yeni TRT Genel Müdürü döneminde o olmuştur gibi...

Attilâ İlhan- Onunla alâkası yok, ben genel söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu-Siz ne kadar zamandır?..

Attilâ İlhan- Ben 10 senedir söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu- Ha, Yücel Yener'den daha önce de başladınız.

Attilâ İlhan- Tabii tabii. 10 senedir bir tek kelime söylenmedi bana, her şeyi söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu- Yani "basın ne hâle gelmiştir", sermayenin basına nötralize ettiğini söylüyorsunuz, ama TRT hariç diyorsunuz, öyle mi?

Attilâ İlhan- TRT, yani TRT'de belki yukarı kademede bazı küçük şeyler olabilir, yani bunlar yapılır her zaman.

Hulki Cevizoğlu- Ama sizin programınıza karışmamış olmaları, örneğin TRT'nin bu roket denemesini haber yaptığını göstermiyor.

Attilâ İlhan- Ha, onları yapmışlardır haber, onları yaparlar, çünkü askerî haber onlar.

Hulki Cevizoğlu- Ya da Kıbrıs konusunda bu kadar açık gerçekleri söyleyip hükümetleri; hükümetler derken AKP, MHP, CHP, onlar değil benim derdim, o anda iktidarda kim varsa, onlar için söylenen bir söz bu; hükümetleri eleştiren programlar yapılabiliyor mu?

Attilâ İlhan- Yapılıyor, yapılıyor.

Hulki Cevizoğlu- Öyle mi?

Attilâ İlhan- Tabii tabii. En başta ben yapıyorum yahu, ben söylüyorum.

Hulki Cevizoğlu- Sizden başka var mı?

Attilâ İlhan- Var tabii, olmaz mı: İşte Erol Manisalı konuşuyor harıl harıl.

Hulki Cevizoğlu- TRT'de?

Attilâ İlhan- Tabii.

Hulki Cevizoğlu- Peki sizin sözünüz sadece özel televizyonlara mı "basını ne hâle getirmişler" derken?

Attilâ İlhan- Hayır, ben genel olarak söylüyorum. Yani Türkiye'de medya, bakın, bizim medyamız zaten başından beri hep kontrol altındadır.

Hulki Cevizoğlu- Kim tarafından?

Attilâ İlhan- Başlangıçta tabii dikta kontrol ediyordu. Yani, İkinci Cihan Harbi sırasında basının hâli pür melalini anlatmaya dil yetmez. Çünkü, bir cephe tebligatının kaçıncı sayfada, kaç sütuna, hangi puntoyla gireceği dahi Matbuat Umum Müdürlüğü'nden İstanbul'a bildirildi. Yani, "Alman taarruzunu üç sütundan fazla göstermeyiniz, İngiliz taarruzu şöyle gösterilecek" diye. Onun için bizde gerçek manada, bizde meselâ Tan Gazetesi

yakılmıştır, komünist diye yakılmıştır. Tan Gazetesi'ni doğru dürüst okuyun, orada savunulan her şey aslında bugün Türkiye'de hepsi yapılan klâsik demokrasinin gerekleridir. Siyasî partiler olsun, sendikalar olsun, toplum kuruluşları olsun ve bunlar istedikleri konuşsunlar; bunu savunuyordu Tan. Bunu savunduğu için komünist oldu ve yıkıldı. Hulki Cevizoğlu- Bugüne gelirsek, bugün millî yayıncılık yapan bir özel televizyon yok mu size göre?

Attilâ İlhan- Hepsini izleyemediğim için kesin bir şey söyleyemem.

Hulki Cevizoğlu- İzlediğiniz kadarıyla, yani sizin dikkatinizi çekecek ölçüde.

Attilâ İlhan- Bir ikincisi, çok iyi bir televizyon izleyicisi de değilim aslında. Özellikle internet imkânları ortaya çıktıktan sonra bence televizyon zaten pabucu dama atılan bir alet haline geldi. Çünkü internetteki genişlik ve derinlik maalesef televizyonlarda yok. Sadece bazı özel televizyonlar, eğer belirli bir kaliteye heves eder ve memleketi ciddîye alırsa olabilir.

59

Hulki Cevizoğlu- Peki, bu ulusalcılıkla birlikte bugün Türkiye'de bir Kemalist refleks var mı, ulusal refleks var mı?

Attilâ İlhan- Çok kesin.

Hulki Cevizoğlu- Nerede bu refleks, görülmeyen bir refleks mi bu?

ULUSAL REFLEKS OLUŞUYOR

Attilâ İlhan- İşte şimdiki hâlde bazı gençlerde görülüyor. Meselâ şimdi çok ilginç olarak yeni bir şey başladı, 2 senedir falan başladı bu. Bazı ticaret odalarında görünüyor, bazı ticaret odaları tepki göstermeye başladı.

Hulki Cevizoğlu- Ankara Ticaret Odası.

Attilâ İlhan- Meselâ en başta o gidiyor ve çok başarılı bir şekilde yapıyorlar, onlar göstermeye başladılar. Şimdi bir tek TÜSİAD varken şimdi bir sürü ÜSİAD oldu. Niye onlar çoğalıyorlar birden bire? Çünkü onlar birdenbire fark ettiler ki çıkarları aynı değil. Birdenbire fark edildi ki, yabancı sermayenin Türkiye'nin gelmesi herkes için ortalığı cennet yapmayacak, tam tersine birçok şeyi ortadan kaldıracak. Kalkıyor çünkü. Türkiye tarım ülkesiydi, tarım malları ihraç ederdi, şimdi Türkiye tarım ithal ediyor. Böyle bir durumlara düştük. Bütün bunlar gösteriyor ki, tepki gelecektir.

Hulki Cevizoğlu- "Ulusal refleks, tepki var" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Daha da gelecektir, kesinlikle gelecektir; çünkü bu bizim bir özelliğimiz.

Hulki Cevizoğlu- Sandığa yansıyor mu bu?

Attilâ İlhan- Şimdi sandığa yansıyor, dediğim gibi yansıyor, henüz bilinçsiz yansıyor, tanımadıklarına veriyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Derinden gelen bir dip dalgası diyorsunuz bu, zaman alacak.

Attilâ İlhan- Hayır, şimdi dip dalgası zaten kendini gösteriyor. O dip dalgası zaten iki seçimdir iktidarları indiriyor aşağı, o indiriyor; fakat yerine koyduğu partileri seçemiyor.

Çünkü doğru dürüst parti yok ortada. O parti kurulacaktır.

Hulki Cevizoğlu- Var mı böyle bir duyumunuz?

Attilâ İlhan- Kesin yok. Ama şimdi bırakın duyumları muyumları, hani gazeteciliği bir kenara koyalım, olaya fikir adamı gibi bakalım. Fikir adamı gibi baktığın zaman, eğer bu memlekette işçiler varsa,

bu memlekette köylüler varsa, bu memlekette yoksulların millî servetten aldıkları nispet

varlıklara göre gülünç durumdaysa...

Hulki Cevizoğlu- Ama bilinç yok ise.

Attilâ İlhan- O bilinç işte geliyor; sorun o.

Hulki Cevizoğlu- Hani bir düşünürün sözü var, "kalabalıkların başı çok, beyni yoktur" diye.

Attilâ İlhan- O eski bir sözdür, doğrudur da. Fakat şimdi, eğer ben o beynin geldiğini şurada, orada, orada, ticaret odasında, üniversitede, bir işçi sendikasında hissetmeye başladıysam o geliyor; o örgütünü de yapar.

Hulki Cevizoğlu- Peki, buna rağmen aydınlar da, yani bu ulusal refleks ve tepkilerin çıkmaya başladığını örneklerini gördüğünüzü söylüyorsunuz, ama Türkiye'de de bir korkak aydın tipi çıktığını, eskiden bunu söyleminin bile utanç verici olduğunu yazıyorsunuz, söylüyorsunuz.

Kore Harbi'ndeki askerlerin örneğini veriyorsunuz, ama bugün aydınların bir kısmının korkak olduğunu söylüyorsunuz.

Attilâ İlhan- Doğru.

Hulki Cevizoğlu- Rahmetli Aziz Nesin de söylemişti bunu vaktiyle.

Attilâ İlhan- Şimdi şöyle bir meselemiz çıktı bizim: Eskiden bir aydın, fikirlerinin yırtıcı olmasıyla ve ataklığıyla ve öncülüğüyle öne çıkardı. Bizim tarihimizdeki şairlerden tutun fikir adamlarına kadar, demin şeyini okuduğum meselâ Yusuf Akçora, onun gibi daha pek çokları öyle ortaya çıkmışlardır. O zamanlar bir aydın genellikle cezaevlerinde sürünürdü, işsiz kalırdı, parasız kalırdı, kötü gazetelerde kötü işler yapardı, ama haysiyetini çok yukarıda tutardı.

Hulki Cevizoğlu- Aç, ama haysiyetli.

Attilâ İlhan- Kesinlikle böyleydi. Cemal Nadir'in karikatürü meşhurdu o zamanlar, hepimiz onunla iftihar ederdik. Bir yazar çizmişti, gazeteci yazar. Bir kahve, kötü bir kahve masası, kötü bir iskemle hasırlı, önünde bir çay bardağı var, onun yanında bir mürekkep hokkası var, elinde kalem önünde kâğıt; mürekkep hokkasını çay bardağına batırıyor. Açlık o mertebede.

Böyle bir aydın tipi vardı. Ha, şimdi öyle değil. Şimdi haysiyetten ziyade bankadaki hesap önemli olmaya başladı. Bankadaki hesap önemli olunca "adam sende" esprisi başlıyor, aynı Osmanlı'nın Tanzimat'ındaki gibi. İşte o kötü.

Hulki Cevizoğlu- Tanzimat, "tanzim et" yani diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Tanzimat dönemi buydu.

61

Hulki Cevizoğlu- Gazete, basını tartışıyoruz. Bir gazeteci izleyicimiz var, reklâm arasından önce onun sesini alalım. Sayın Seraceddin Zıddıoğlu, iyi geceler. (İzleyici Telefonu)

Seraceddin Zıddıoğlu (DHP Genel Başkan Yrd., Gazeteci)-

Efendim, iyi geceler diliyorum.

Hulki Cevizoğlu- Buyurun etenim.

Seraceddin Zıddıoğlu- Karşımda araştırmacı, fikir adamı iki usta gazeteci var.

Hulki Cevizoğlu- Estağfurullah.

Seraceddin Zıddıoğlu- Sayın Hulki Cevizoğlu ve Sayın Attilâ İlhan'a saygılar sunuyorum ve başarılar diliyorum.

Hulki Cevizoğlu- Sağ olun. Partinizin açık adını söylerseniz...

Seraceddin Zıddıoğlu- Demokrat Halk Partisi.

Evet, şimdi ben fazla zamanınızı almak istemem. Nedense çok güzel bilgiler, bilhassa Attilâ İlhan'a ve katılımcılar gerçekten aydınlatıcı, ulusa güzel bilgiler sundular ve sunuyorlar da; sizlere de çok teşekkür ediyorum.

(...)

Seraceddin Zıddıoğlu- Biz Annan Planı diye her gün gazetelerde, manşetlerde, haberlerde, makalelerde Annan Planı, Annan Planı, yani bir şahıs ismi görüyoruz. Yani, sanki Birleşmiş Milletler yokmuş gibi. Aslında bu bir Birleşmiş Milletler planıdır, akılcı bir durum olması lâzım ve Kıbrıs'ı, iki kesimi huzura kavuşturucu önlemlerin alınması ve kavuşturulması olması gerekiyor.

Geçenlerde bir programda, usta bir general diyeyim, usta bir paşa diyeyim, çok güzel bir bilgi sundu. Nedir bu Annan Planı dedi, ben bunu inceledim dedi, ama bir şey anlayamadım dedi. Neden? Çünkü tuzaklarla dolu bir plandır bu dedi. Yani, bu tekrar müzakere edilse dahi tuzak çukuruna düşer gibi bir durum oluyor. Onun için ben diyorum ki, gerçekten bir Birleşmiş Milletler planı olsun ve bunları da taraflar kabul etsin.

Efendim, çok konulara değindiniz; misyonerlik olsun, Fransız İhtilâli olsun, demokrasi olsun, burjuvazi olsun, TRT'den tutun basın hayatı falan, yani hakikaten güzel bilgilerle süslediniz.

Hulki Cevizoğlu- Evet, peki çok teşekkür ediyorum size; sizin ekleyecekleriniz var mı bu bilgilere?

Seraceddin Zıddıoğlu- Ekleyeceğim şudur: Attilâ İlhan Beyin dediği gibi, bu Doğu'yla neden irtibat kuramıyoruz gerçekten,

güneydoğudaki Araplarla, İranlılarla? önümüzde güzel bir pazar vardır, bu pazarları neden ihmal ediyoruz? Bunlarla dostluklarımızı kuvvetlendireceğiz.

Ben fazla zamanınızı almayayım, ben saygılar sunuyorum ve başarılar diliyorum.

Hulki Cevizoğlu- Peki, çok teşekkürler, sağ olun, iyi geceler.

Reklâm arası vermeden önce, izleyicilerimizin kısa mesajla gönderdiği bazı mesajlardan size sorular var, onları da okuyayım.

İnternette ne yazık ki bir sıkıntı var galiba; internet mesajları benim elime ulaşamıyor şu anda. Orada da yüzlerce, hele önceki haftalardan biliyorum, binlerce şu anda mesaj vardır; kusura bakmasınlar onlardan mesajları okuyamayacağım, şu ana kadar internetteki sıkıntı giderilemedi. Bana faksla, telefonla ve kısa mesaj servisiyle gelen mesajları ancak okuyabiliyorum.

Bunlardan bir tanesi, tabii isim yok burada, telefon numarası var; bir izleyicimiz diyor ki, "Lütfen sabaha kadar devam edin, yalvarırım size, buna ihtiyacımız var."

Bir başka izleyiciniz şöyle diyor: "Ben bir Ülkücü'yüm, Sayın Attilâ Bey benim sevmediğim hiçbir şeyi sevmiyor. Ben de Atatürkçüyüm, bu benim için çok önemli, acaba' bizim için ne düşünüyor?"

Bir başka izleyicimiz, onun adı çıkmış, Ali Doğan Adana'dan söylüyor. "Saydığınız özellikler Attilâ Hocanın özellikleriyse ve Attilâ İlhan da solcuysa ben böyle solcunun ellerinden öperim, iletirseniz sevinirim demiş" Ali Doğan.

Evet, Ülkücüler "bizim hakkımızda ne düşünüyor" diyor, ne düşünüyorsunuz?

ATTİLÂ İLHAN, ÜLKÜCÜLER HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR?

Attilâ İlhan- Ülkücüler aslında geniş bir konu, fakat kısaca şöyle söyleyeyim.

Onlar Türkçüler'dir, onların asıl adı Türkçüdür; Türk tarihinde de Türkçü olarak

görünmüşlerdir ve evvela da bizde değil Rusya'da görünmüşlerdir. Rusya'da ilk defa ortaya çıktılar ve hareketleri yenileşmeci, antiemperyalist bir hareketti; çünkü Rusya'ya karşı, Ruslar'a karşı bir hareketti. Böyle bir hareket Türkiye'de bilahare 1940'lı yıllarda birleşik bir hale gelecek yerde bölündü. Bölünmesinin gerisinde de ne yatıyordu? Almanlar ve Naziler'in parası yatıyordu.

63

Naziler Türkiye'de bir faşist hareket örgütlemeye karar verdiler ve bunun için içlerinden birkaç tanesini ele geçirdiler ve o yüzden Türkiye'de o zaman ırkçı, Turancı diye bir hareket çıktı. Bu hareketin içinde gelişmiş, yetişmiş olan kişilerden bazıları sonraki Ülkücüler'in mayasını teşkil ettiler. Ülkücülükle ırkçı Turancılığın gerçek Türkçülükle bir ilgisi yok bence. Çünkü bunlardan bir tanesi Alman emperyalizminin, ikincisi de Amerikan emperyalizminin etkisi altındaydı. Ama salt Türkçüler, yani memleketini, insanlarını seven kişiler, bağımsızlığı seven ve emperyalizme karşı olan kişilerle ne gibi bir meselemiz olabilir ki? Onlarla ancak memleketin bağımsızlığı, memleketin geleceği için aynı safta oluruz. Öyle de olmamız lâzımdır, aynen Mustafa Kemal Paşa'nın vaktiyle yaptığı gibi. Nasıl Mustafa Kemal Paşa, bir tarafında komünistler vardı, bir tarafında Ülkücüler, yani Türkçüler vardı, bir tarafında Müslümanlar vardı, o vardı ve hepsi beraber oldular. Bu devleti öyle kurdu. Şimdi eğer tehlikedeyseniz öyle savunmak zorundayız, başka yolumuz yok.

HALKIN MERAK ETTİKLERİ

Hulki Cevizoğlu- Bir başka izleyicimiz de şunları söylüyor, ama önce ben bir cümle kurayım size.

TRT'de 10 yıldır program yapıyorum diye TRT'yi övdünüz, tabii iyi olanları övmek lâzım. Ama bakın, izleyicimiz diyor ki, "hay ağızınıza sağlık Hocam, nerelerdeydiniz" diyor. Yani siz TRT'deymişsiniz ama, izleyiciniz fark etmemiş.

Attilâ İlhan- Tabii o mümkün, o mümkün tabii.

Hulki Cevizoğlu- Bir başka izleyicimiz Mustafa Sayar, öğretmenmiş. "Hıristiyan kültüründe yetişen birisi olarak İslâmiyet'i nasıl korumaya kalkıyor, tezatlık yok mu" diyor sizin için. Yani Fransa'daki çalışmalarınızı söylüyor.

Attilâ İlhan- Hiç alâkası yok. Benim Fransız kültürüyle alâkam çok dolaylı. Yani benim yetişme tarzım, benim baba tarafım olduğu gibi ulemadır, onu öğrensin. Yani benim babamın babası kadıdır, onun babası müftüdür, onun babası müderristir; böyle gider. Bütün aile o eğitim içinde gelmişlerdir.

Hulki Cevizoğlu- Buna şu cevap da verilebilir tabii. Diyor ki izleyicimiz, "Hıristiyan kültüründe yetişen birisi İslâmiyet'i nasıl korumaya kalkar, çelişki yok mu?" Türk kültürü, Müslüman kültürü

içinde yetişen birisi de İslamiyet'i ya da Türk'lüğü korumuyor, bunun örnekleri de var...

Attilâ İlhan- Tersine olabilir tabii o ama; şimdi çelişki arama arzusu...

Hulki Cevizoğlu- Ama güzel, o düşünmeye yönlendiriyor izleyicilerimizi.

Attilâ İlhan- Yani o bir hastalık halindedir, yani karşısındakine itiraz etmek istemiş, çelişki arar bizimkiler.

Hulki Cevizoğlu- Bir başka öğretmen izleyicimiz Ayşe Tuna, "Küreselleşmeye bakış açısı nedir, George Soros hakkında ne düşünüyor, kimdir" diyor.

Attilâ İlhan- Soros bir kişi değil, onun gibi pek çok var, bizde de var onlardan, isimlerini

söylemeyelim. Bunlar uluslararası sermayenin adamları ve bunlar belirli politikaları uygulamak için paralarını kullanırlar. Soros onlardan biridir.

Hulki Cevizoğlu- Aklını ve parasını tabii değil mi?

Attilâ İlhan- Tabii. Tabii, karşı çıkarmış gibi görünüp aslında o politikaları savunurlar, çok usta adamlardır.

Hulki Cevizoğlu- Yani dikkat edilmesi gereken....

Attilâ İlhan- Çok tehlikeli mahluklardır.

Hulki Cevizoğlu- Diyorsunuz, Ayşe Hanım'a da cevap verdiniz.

Bir reklam arası verelim, az sonra karşınızdayız efendim.

(Reklam arası)

Hulki Cevizoğlu- Evet, izleyicilerimizden gelen mesajlara baktığım zaman, "Programın tekrarını mutlaka yayınlayın, defalarca yayınlayın, tarihî bir program, Hocamıza çok teşekkür ederiz..." Örneğin Mevlüt Uluğtekin Yılmaz, yazar, "Tek başına üniversite olan Attilâ İlhan ustaya lütfen sevgilerimizi iletiniz. Hocamız neredeydi: Üniversite gençliği için tavsiyeleri nelerdir? Lütfen programları gece gündüz tekrar tekrar yayınlayın..."

İnanılmaz destek var sizin açıklamalarınıza. Nedir bu? Bu mu dip dalga?

Attilâ İlhan- İşte söylediğim dip dalgası bu, işte bu dip dalgası.

Hulki Cevizoğlu- "Aslanlar gibisiniz" diyor bir öğretmen izleyicimiz, neler söylüyor.

Attilâ İlhan- İşte bu dip dalgası.

Hulki Cevizoğlu- Evet, biraz da liberalizmi konuşalım. Çünkü, pek çok işin altında liberalizm, kapitalizm ve kapitalizmin bugünkü şekli küreselleşme var.

65

Buyurun.

Attilâ İlhan- Şimdi liberalizm meselesi o zaman Mustafa Kemal Paşa tarafından düşünülmemiş değil. Fakat, o zaman neresinden baksalar bu işin Türkiye'nin lehine olmayacağını fark etmişler ve ilk İzmir İktisat Kongresi'nde serbest teşebbüse imkân tanıdıkları hâlde, başarılı olamayınca serbest teşebbüs, çünkü sermaye yeterli değildi Türkiye'de, devletçiliğe girmişlerdi. O sıralarda o Kemalistlerin en soldakilerinden Falih Rıfkı Atay'ın yazdığı "Liberalizm ve Demokrasi" diye bir yazı var, ki bugün hepimiz için bir ders sayılabilir bu yazı.

Hulki Cevizoğlu- Ne diyor o yazıda?

Attilâ İlhan- Şimdi bakın ne diyor?

"Yeni Türkiye'de yalnız hoca ve mürtecilere karşı harp açılmış değildi; bir de Galata vardı."

Hulki Cevizoğlu-Bankerler mi yani?

Attilâ İlhan-

"Galata kelimesi kapitülasyon ecnebiliği yahut bu ecnebiliğin simsarlığı demektir.

Liberalizmin iktisat sancağı da onların elindeydi. Sermaye kapılarını açınız, azınlıklara karşı Anadolu'daki kısıtlamaları kaldırınız, bireyi serbest bırakınız ve devleti işe karıştırmayınız diyorlardı. Ankara ve Anadolu ancak böylelikle yeniden ele geçirilecek, Osmanlı İmparatorluğu'nun sadece ismi değişmiş olacaktı. Turan Türkiye'sine karşı hoca ve mürteciler, Tanzimat ve Bab-ı Âli, Galata, hep birlikte liberalizm ve demokrasi kazanını kaldırdılar. Sorarım size, Yunan ordusu ile İzmit'te el ele tutuşan Kuvayı Inzibatiye'nin kadrosunda da bu üç unsur bulmaz mısınız? Cumhuriyet kendini saltanata, okul kendini

medreseye, lâik kendini şeriatı, Medenî Kanun kendini Mecelle'ye nasıl kontrol ettirebilir? Ve böyle bir kontrol aygıtı kurulduktan sonra işte demokrasi diye nasıl avunabilir? Devletçiliğin, bu memlekette kazanılan paranın ne olacağını düşünmeye benim hakkım vardır. Bir memleketin ormanlarının, madenlerinin nihayet bir toplam değeri olur. Bu değer gerçekleşikten sonra gidip Nis köşklerine, Amerikan tahvillerine, Paris apartmanlarına dönüşecekse neden memnun olayım? Ama bu servet, sahip arar gibi gömülü olduğu yerde de kalamaz. Onun biz devlet ve halk, çağrı en çok bize, faydası en çok bize kalarak işleteceğiz. Nasıl? Bu sorunun cevabını devletçilik prensibinde buluyoruz. Devletçiliğin iktisat kitaplarındaki eleştirisi bireyciliğin eleştirisi gibi bize uymaz. Türk bireyi nice yıllardan beri ecnebi ve kilise bireyiyle rekabet edebilmek yeteneğimden yoksun bırakılmıştır. Türk bireyinin kahramanlıkta bir eksik tarafının olmadığına şüphe yoktur; ancak onu silâhsız olarak top tüfek ağzına süremezsiniz. Türkiye'de rekabet serbestliği demek Türk bireyini yenilgiye uğratmak demektir. Türkiye'de zaptiye devlet, tahsildar devlet, tüketici devlet kalktı; onun yerine baba devlet, hoca devlet, kılavuz devlet, kardeş devlet, üretici devlet geldi. Ben devleti böyle ve devletçiliği onun aynı zamanda rehberliği manasında anlarım. Türkiye'de liberalizm ile devletçilik arasındaki fark, Fransa'daki ekonomik düşünce farkı değildir, kişisel çıkar ve ulusal çıkar farkıdır. Liberalizm Türkiye'yi kapitülasyonlara ve Türk milletini ekonomik köleliğe götürür."

Bunu 1920'lerin sonunda, 1930'ların başında söylüyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Ama bugün ekonomik köleliğe değil, ekonomik kurtuluşa götüreceği propagandası var.

Attilâ İlhan- Evet, ama durum nedir? İşte burada söylüyor, bakın ne kadar açık söylüyor. "Türkiye'de liberalizm ile devletçilik arasındaki fark Fransa'daki ekonomik düşünce farkı değildir, kişisel çıkar ve ulusal çıkar farkıdır."

Bizde liberallik dediğin andan itibaren ulusal fark kalkıyor ortadan, ulusallık gidiyor. Kişinin menfaati oluyor ve o servet yurt dışına çıkıyor. Yurt dışında -söylemiş daha o zaman- Nis'te köşk olur, Amerikan tahvili olur diyor.

Hulki Cevizoğlu- Yeni hiçbir şey yok yani.

Attilâ İlhan- Evet, öyle.

TESLİMİYETÇİLİK VE İHTİLÂL

Hulki Cevizoğlu- Yani biz sadece yabancıların söylediklerini görüp, duyup, anlamazlıktan gelmemişiz, kendi adamlarımızın uyarılarına da kulak tıkamış, gözümüzü kapamışız.

Attilâ İlhan- Tabii tabii, aynı şey yani. Hepsini okumak istemiyorum; çünkü burada ayrıca şeyin de var, Yusuf Akçora'nın Türk Ocağındaki Konferansı var. Türkçülük akımıyla ilgili fevkalâde önemli bir konuşma bu da. Çünkü Türkçülüğü ikiye ayırmış; Saldırgan Türkçülük, savunucu Türkçülük. Biz diyor savunucu Türk'üz.

Hulki Cevizoğlu- Teslimiyetçi Türkçülükten söz etmemiş.

Attilâ İlhan- Ha, o Türklük olmaktan çıkıyor zaten, teslimiyetçi. Türklük olmakta Türkler teslim olmuyor biliyorsun, ölüyorlar.

67

Hulki Cevizoğlu- Teslim olanlar da...

Attilâ İlhan- İşte onlar Türk değil zaten.

Hulki Cevizoğlu- Telefonumuzda iki izleyicimiz var; bir Hocamız, bir de Atatürkçü Düşünce

Derneği Yönetim Kurulu Üyesi bir izleyicimiz, Ersan Barkın. Ama elimdeki notlardan da bazılarını okumak istiyorum.

Engin Güleser isimli izleyicimiz diyor ki, "Attilâ Bey'i yıllarca solcu, sosyalist yazar olarak tanıdık, ancak programı izlerken koyu Türk milliyetçisi ve demokrat bir yapıya büründüğünü izliyoruz. Kendisine göre Türkiye'de Kürt sorusunun nasıl çözülmesi gerekir? Ayrıca Alevîler'in ve Kürtler'in temel hakları yok sayılarak Türk milliyetçiliğinden nasıl söz edilebilir" diyor.

Attilâ İlhan- Şimdi bu çok yaygın olan düşüncenin bir telâffuzu. Bunun için klâsik ve herkesin her tarafından hayran olduğu Fransız demokrasisini örnek olarak gösterebiliriz. O arada, biraz evvel söylediğim gibi çok geniş azınlıklar vardır, Bretonlar'dan başka Basklar vardır, Basklar'dan başka Flamanlar vardır ve Fransız demokrasisinde bunların hiçbirisine özel bir imtiyaz, özel bir hak tanınmamıştır. Hepsi Fransız yurttaşlarıdır ve Fransız yurttaşlarınının istifade ettiği haklardan istifade ederler.

Hulki Cevizoğlu-Anayasal yurttaşlık.

Attilâ İlhan- Anayasal yurttaşlıkları geçerlidir. Hepsine, "kim, sen nesen" dediğin zaman hepsi Fransız'ım der, arkasından şeyi ilâve ederler, falan kökenli diye, yani Breton kökenli Fransız'ım.

Hulki Cevizoğlu- Alt kimlik.

Attilâ İlhan- Evet, öyle söylerler. Bunları bu şekilde, özel birtakım etnik haklara sahip olmak şeklinde geliştirmek, ortaya atmak, aslında üniter devlet fikrini dağıtmak esasına istinat ediyor. Üniter devlet, Jakobenler'in ortaya çıkardıkları Fransız İhtilâli'nin bir eseridir.

Hulki Cevizoğlu- Oysa bugün Türkiye'de üniter devleti savunanlara Jakoben diyorlar.

Attilâ İlhan- Şimdi Jakobenler çıkardılar bu fikri de, yani Fransız ihtilâlinde ortaya çıktı üniter devlet fikri ve zaten milliyetçilik de Fransız İhtilâliyle ortaya çıktı aslında. Türkiye'de tamamıyla Mustafa Kemal Paşa Fransız İhtilâlcisidir, o manada bir ihtilâlcidir. Yani onun düşüncesi, Türkiye'de halka dayanan bir demokrasi kurmaktır. Burada özel sektöre her zaman kendisine göre yer vermiştir, vermeyi de düşünmüştür. Yalnız o şöyle düşünüyordu: Siyasî partilerde olsun, bakın "siyasî partiler teşviki" diye iki tane hareketi vardır Gazi'nin. Bir tanesi kadro hareketidir. Kadro hareketini Gazi arkadan destekler,

Yakup Kadri'ye dergiyi o çıkartır ve onunla İsmet Paşa birbirlerine girerler, Yakup Kadri'yle İsmet Paşa ve sonunda Kadrocular'ı dağıttı. Kadro hareketi solcu bir harekettir.

Ama ikincisi, Fethi Beyle beraber Serbest Fırka hareketini örgütletir Mustafa Kemal Paşa, liberal bir harekettir. Yani, Mustafa Kemal Paşa tam bir Fransız devrimcisiydi, yani o manada. Demokrasiyi getirmek istiyordu gene kendi kuralları içerisinde. Fakat onun içerisinde bu ırk tefriki vesaire mevcut değildir, Fransızlar'da da yoktur.

Hulki Cevizoğlu- Selçuk Bakır izleyici izleyicimiz diyor ki, "Attilâ abiye sormak istiyorum, Kemalistler hangi partiye sahip çıksın?"

İlâç istiyorlar sizden.

Attilâ İlhan- Bu hususta bir şey söylemek zor. Çünkü, kendisini Kemalist olarak sunan parti çok, fakat Kemalizm anlayışları birçoğunun flû. Bazılarının eski CHP'ninkine benziyor; bunlara Kemalist demek mümkün değil. Çünkü, şöyle baktığınız zaman, bir kere antiemperyalist olmayan bir Kemalizm mevcut değil. Kemalizm'in en büyük özelliği, demin orada size cümleyi aynen okudum, işte gene bir daha okuyorum; Hâkimiyeti Milliye Gazetesi

20 Temmuz 1336'da şöyle söylüyor: En büyük düşman, düşmanların düşmanı ne pala, ne de filân miHetler. Bilakis bu, âdeta her tarafı kaplamış bir saltanat hâlinde dünyaya hâkim olan kapitalizm afeti ve onun çocuğu olan emperyalizmdir."

Bu ikisine karşı olmayan herhangi bir insanın Kemalist olması mümkün değil.

Hulki Cevizoğlu- Ama bunlara karşı olunca da, kapitalizme, bir taraftan hani çelişki aranıyor dediniz ya, ben de bir çelişki aramış olayım. Çin de kapitalist oluyor, Çin malları Türkiye'yi işgal ediyor diyorlar.

Attilâ İlhan- Bunlar doğru.

Hulki Cevizoğlu- Sovyetler Birliği....

Attilâ İlhan- Yönetim kapitalist olmuyor, yönetim hepsini kontrol ediyor. Şimdi, o kontrolü kaybettiği zaman dediğin doğru, yani Rusya'da öyle oldu. Yani Gorbaçov, değişikliği yapayım derken kontrolü kaybetti...

Hulki Cevizoğlu- Muhtaç oldu Batı'ya...

Attilâ İlhan- Muhtaç olmadı, üç tane adamı satın aldı Batı. Biri Yeltsin'dir, biri Kravçuk'tur, bir tanesi de Ukrayna'nın

69

Reisicumhurudur. Üçünü satın aldı, şeyin haberi yoktu, darbeyi yaptılar. Ama amaç, orada aslında Rusya'yı, komünizmi yıkmaktan ziyade Türk devletlerini ayırmaktı. Niye ayırmaktı? Çünkü altları petrol denizi, onları ele geçireceğini umuyordu Irak'ın gibi; olay oydu.

"KARAMSARLIK YOK"

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Bir izleyicimiz, "Sayın Attilâ İlhan'dan Allah razı olsun, benim gibi milyonlarca karamsar insanı bu konuşmalarıyla rahatlatıyor."

Attilâ İlhan- Karamsarlık yok, Türkler karamsarlık bilmez. Eğer biz karamsar olsaydık İstiklâl Savaşını nasıl kazanırdık?

Hulki Cevizoğlu- Liderle kazanıldı İstiklal Savaşı...

Attilâ İlhan- Hayır hayır, bakın onda da şu tashihi yapmak lâzım: Zannediyoruz ki, Mustafa Kemal Paşa Samsun'dan sonra Erzurum'a gitti, orada bir kongre yaptı, sonra bir tane de Sivas'ta yaptı, sonra da Meclis'i açtı. Hayır, gerçek böyle değil. Anadolu'da çeşitli vilayetlerde 30 tane mahallî kongre yapılmıştır en az. Bu kongreleri halk kendiliğinden yapmıştır ve bu kongrelerde, içlerinde asker toplamak dahil çeşitli kararlar alınmıştır savunma için. Yani Müdafaa-i Hukuk hareketi tek başına Mustafa Kemal Paşa'nın hareketi değildir, bütün Türk, Anadolu halkının hareketidir.

Hulki Cevizoğlu- Yani Atatürk'ün dediği gibi, milletin azmi ve iradesi...

Attilâ İlhan- Tamamıyla, tamamıyla öyle. Hatta o kadar bu kongreler güçlüdürler ki, birkaç tanesi Sivas Kongresi'nden sonra bile mevcudiyetini sürdürmüştür, sonradan destek vermiştir.

Hulki Cevizoğlu- Onun için karamsarlık yok diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Kesinlikle. Türkler'de karamsarlık yoktur. Yoksa düşünün, eğer Türkler karamsar olsalardı, Asya'nın ortasından kopup nereye gittiklerini bilmeden buralara kadar gelip de dünyanın en büyük Devletleri'nin birini kurabilirler miydi?

Hulki Cevizoğlu- Maceracılık var biraz.

Attilâ İlhan- Yani Türkler...

Hulki Cevizoğlu- Maceracılar da karamsarlık olmaz, olsa zaten macera yapmaz...

Attilâ İlhan- Yoktur, böyle bir şey yoktur.

Hulki Cevizoğlu- Evet. Peki, telefonlarımıza dönelim, çok hızlıca alalım.

Sayın Prof.Dr. Recep Yaparel, iyi geceler. (izleyici Telefonu)

Prof.Dr.Recep Yaparel (DEÜ İlahiyat Fakültesi, Din Psikologu)- İyi geceler, iyi sabahlar.

Ben, Sayın Attilâ Beyi her ne kadar 10 yıldan beri izlemiyorsam da çok uzun süredir izliyorum, yakından takipçisiyim. Birçok yorumuna içten katılıyorum. Özellikle misyonerlikle ilgili olarak yaptığı açıklamalarıyla ilgili bir-iki şey ilâve etmek istiyorum.

Misyonerlik, özellikle Hristiyan dünyası açısından bakıldığında bir realitedir, bir gerçekliktir.

Ancak, misyonerliğin tabii nasıl çalıştığı, dünyaya nasıl baktığı konusu çok geniş bir tartışma konusu olabilir. Ancak, ben çok kısa kesmek düşüncesiyle şunu da soru olarak yöneltmek istiyorum, bu konudaki düşüncelerini de almak istiyorum.

Günümüzde, bugünlerde daha doğrusu lâiklik ilkesinin Anayasa'ya girişinin 67. yılını kutluyoruz. Bu çerçeveden baktığımız zaman, misyonerlik faaliyetleri ve onun akabinde gelebilecek birtakım Hristiyan dinine ait talepler acaba lâiklik çerçevesinde nasıl ele alınabilecek, o açıdan da bakmak gerekmez mi?

Çünkü, bu noktada şunu düşünüyorum: Hep atıfta bulunuldu, Türk aydını bazı meselelere çok dar çerçeveden yaklaşıyor, özellikle din konusu gündeme geldiğinde Türk aydınının bakış açısının çok sınırlı olduğunu düşünüyorum ben şahsen. Çünkü, Batı'da dinin algılanışı ve ona yüklenen fonksiyon ve misyon çok farklı. Dolayısıyla, lâiklik çerçevesinde bu misyonerlik faaliyetlerinin değerlendirilmesinin daha uygun olacağını düşünüyorum.

Bu konuda, yani lâiklik açısından baktığımızda, dinin sosyal gerçekliği açısından misyonerlik nereye oturtulabilir? Çünkü, Batı'da şöyle bir düşünce vardı: Pozitivizmin gelmesiyle, bilimin yaygınlaşmasıyla birlikte din ortadan kalkacaktı. Ne oldu bu dine, niye bir türlü ortadan kalkmadı? Hâlâ Batı bu dinden ne umuyor, ne bekliyor? Niye bu kadar Batı için din ve dünyayı Hristiyan'laştırmak için bu kadar çabanın arkasında yatan gerekçe nedir?

Hulki Cevizoğlu-Alalım cevabını.

Prof.Dr.Recep Yaparel- Evet.

LAİKLİK VE FRANSA

Attilâ İlhan- Şimdi evvelâ şu noktanın üstüne bakmak lâzım gelir: Lâikliği, Fransızların ihtilâli yaptıkları zamanda anladığı gibi anlamak

71

gerekirse, bunlara tabii aman vermemek icap ediyor. Çünkü biliyorsunuz, lâikliğin ilk uygulamasında Fransızlar kiliseleri kapattı, papazları kestiler. Ben Paris'te bir müzede Mara'nın, meşhur Fransız İhtilâlcisi, çıkardığı "Amidy People" isimli gazetenin bir nüshasını görmüştüm. O gazetenin manşeti aynen şuydu: "Bu sene 100 bin papaz kesilecek." Yani Fransızlar meseleye böyle bakıyorlardı başlangıçta. Fakat sonradan ihtilâl o şekliyle yürüyememiş, kalmıştır; daha sonra zamanla yavaş yavaş yeniden Hristiyanlar birtakım haklara sahip olmuşlardır ve hâlâ da öyledirler.

Ben Paris'te bulunduğum dönemde Katolik Enstitüsü'ne de gittim. Katolik Enstitüsü, aslında adını üniversite koyamayan bir Katolik üniversitesidir, ama adını üniversite koyamaz Fransa gibi bir ülkede. Adı Katolik Enstitüsü'dür. Katolik okulları tabii var orada, her yerde; birçok tarikat okulları da var, fakat lâik okullar duruma hâkimdirler ve devlet lâik okullardan yanadır.

Prensip budur, böyle götürülür.

Şimdi bizim bakışımıza gelince, orada başka bir şey var, bir nüans var. Misyonerler dünyaya din için dağıtmıyorlar ki. Görünüş din içindir; fakat misyonerlerle beraber dünyaya giden nedir diye dikkatle baktığınız zaman üç şey görürsünüz. Evvelâ misyonerlerle beraber kaşifler giderler, kaşiflerin arkası sıra da donanma gider. Bu üçü birlikte gittikleri her ülkeyi de sonra sömürge hâline getirmişlerdir. Evvelâ dinleri değiştirilir yerlilerin ve dini değişen yerlilerden işte komprador dediğimiz tipleri üretirler. Bunlar ya komprador aydınlardır ya komprador tüccarlardır. Bunlar metropoldeki sermayenin oradaki uşaklarıdır, o görevi görürler, bu iş içindirler. Donanma da, onları, dinini değiştirmeyen yerlilere karşı korumak içindir. Bunu özellikle Kipling'in kitaplarında okuyabilirsiniz. Hindistan'da özellikle Müslüman kesim sürekli isyan etmiştir. Şimdiki Pakistan'da olanlar ve onlarla çok büyük savaşlar yapılmıştır.

Şimdi Türkiye'ye gelince; Türkiye'deki lâiklikte de, biraz evvel söyledim, Mustafa Kemal Paşa dini kendisine karşı bir hedef sahibi değildi. Mustafa Kemal Paşa'nın hedef aldığı din, yabancıların emrindeki dindi. Yani, hangi tarikat yabancılarla beraber Cumhuriyet aleyhinde harekete geçtiyse onlara mürteci dedi. Yoksa öbür dindarlara, kimseye hiçbir şey yapmamıştır, dokunmamıştır.

Ben, 1936 senesinde ilk defa Anadolu'ya çıktığım zaman 11-12 yaşında bir çocuktum ve Anadolu'nun göbeğindeki bir ilçeye gitmiştik. Türkiye Cumhuriyeti lâikti, ortalık velveleye veriliyordu bu konuda. Fakat o ilçede hanımların hepsi örtülüydüler ve benim kardeşim, ki benden 2 yaş küçüktür, o bir sokağın başında görüldüğü zaman sokağın öteki ucundaki kadın başını böyle örter, duvara dönerdi ve kimse de onlara ne yapıyorsunuz demezdi. Yani Türkiye'de böyle bir yasak yoktu.

Şimdi demek ki, bizim lâiklik anlayışımız, aneak irtica dediğimiz olay ecnebi menfaatine birtakım faaliyete girerse öyledir. Bence yine öyle bakılması lâzımdır. Eğer yabancı bir dine sen su'lûk etmek istersen et, o senin bileceğin bir iş. Çünkü bu bireysel bir tercihtir, buna kimse bir şey diyemez. Ama senin su'lûk ettiğin yabancı senin memleketinde, senin aleyhine bin tane fıırdak çeviriyorsa o zaman iş değişiyor. Yani millî savunma hâline geçiyorsun. Prof. Dr. Recep Yaparel- Evet. Bu noktada acaba şunu söyleyebilir miyiz? Hristiyan'lığı misyonerlerin elinden de kurtarmak lâzım; çünkü İsa'nın böyle bir amacı yoktu. Az önce söyledikleriniz misyonerlerin...

Attilâ İlhan- Ha, o tamam, o tamam. Siz Hıristiyanlık'ın şimdi zübdesine (özüne, esasına) geçiyorsunuz, ona bir diyeceğim yok. Ama bakın, Hıristiyanlık faaliyetleri tek merkezden iki grupta yönetiliyor; hedef kitle gençler. İsa Mesih Cemiyeti kilise olarak tanımlanıyor ve 35 yaş üstü insanlara hitap ediyor. Yeni Yaşam Grubu ise daha çok üniversite gençliğine yönelik çalışma yürütüyor. Her Pazar Karataş'taki kilisesinde gençlerden oluşan orkestra eşliğinde ayin yapıyor ve vaaz dinliyorlar. Şimdi bunu İzmir'den bir çocuk yazıyor bana: "Yeni katılanlar önce kiliseyle tanışıyor, daha sonra Yeni Yaşam Grubu'nun Alsancak'taki binasında çeşitli semtlerdeki evlerde, Hazreti İsa ile, filimlerle eğitime başlıyor, 4'er, 5'er kişilik gruplar oluşturularak İncil'den ayetler yorumlanıyor, ayetler üzerinde yarışmalar yapılıyor, okunan ayeti bilen ödüllendiriliyor. Bu toplantılarda, Hazreti İsa'nın yeni yaşamda bir ruh olarak geleceği, acı ve ıstırap çeken herkesin birer İsa olabileceği öğretiliyor ve bütün sorunların din temelinde çözüleceği -Bakın, burası önemli- bütün sorunların din

temelinde çözüleceği anlatılıyor." Ve burada da altına da şu notu koymuş: İsa Mesih Cemiyeti Başkanı petrol ve maden mühendisi; buyurun.

Hulki Cevizoğlu- Denk düşmüştür.

Attilâ İlhan- Yani, aslında mesele demokraside bağımsızlık ve demokraside bireyin özgürlükleri meselesi. Fakat Batı'daki durumla Batı'nın dışındaki durum aynı değil. Şimdi biz bunu işçiler açısından tartışıyoruz. Bakın, Batı'daki işçiler hiçbir zaman sömürgelerin

73
bağımsızlığa kavuşması için bir hareket yapmadılar. Neden bu hareketlere girmediler? Girmeleri lâzım, hele sosyalist işçilerin mutlaka girmeleri. Girmezler, niye girmezler? Çünkü, sömürgelerden gelen paralardan onlar da para, hak kazanıyorlar. Üçüncü Enternasyonal'in kurulmasının sebebi de budur. Çünkü, Rus ihtilâlini yapan Bolşevik Partisi Sosyal Demokrat Partisi'nin bir kanadıdır ve bunlar aslında İkinci Enternasyonal üyesidirler. İhtilâl yaptıktan sonra da İkinci Enternasyonal'de demişlerdir ki, "Hadi, biz başlattık, dünya ihtilâline gidelim." İkinci Enternasyonal hemen su koyuvermiştir; çünkü sömürgeler gidecek elden.

LAİKLİK İLE MİSYONERLİK BAĞDAŞMIYOR MU?

Hulki Cevizoğlu- Sayın Yaparel'in sorusu şuydu: Lâiklik çerçevesinde misyonerlik faaliyetlerine nasıl bakıyorsunuz dedi...

Attilâ İlhan- İşte böyle bakıyorum.

Hulki Cevizoğlu- Böyle bakıyorsunuz, ama bir de şu sözünüzü özetlemek istiyorum: "Ecnebi menfaatlerine hizmet ederse millî savunma hâline gelir bu mesele" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Bu kadar basit.

Hulki Cevizoğlu- Evet çok önemli, yani din özgürlüğü, düşünce özgürlüğü değil bu, millî savunma meselesidir diyorsunuz.

Attilâ İlhan- O yüzden Mustafa Kemal Paşa iki kişiyi, iki kız Hıristiyan oldu diye mektebi pat diye kapatıp, Hıristiyan mektebini doğrudan doğruya mahkemeye veriyor.

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Prof.Dr.Recep Yaparel- Evet, aslında...

Hulki Cevizoğlu- Son sözlerinizi alayım Hocam.

Prof.Dr.Recep Yaparel- Evet, aslında misyoner faaliyetleri tabii sosyal, politik çok değişik neticeleri olan bir faaliyet alanıdır. Özellikle bugün Rusya'da, benim önümde de bazı belgeler var, 1997'de alınan bir karar var. Misyoner faaliyetlerini kontrol etme yönünde Rusya'daki yönetim bile birtakım tedbirler alma yönüne gitmiş. Orada sanıyorum, birtakım geleneksel kiliselerle yeni dinî gruplar arasında ortaya çıkabilecek çatışmaları önlemek düşüncesiyle birtakım hukukî tedbirler alma yoluna gidiyorlar. Niye bu örneği veriyorum? Çünkü, dinin çok uzun yıllar, yani 80 yıl kadar bir süre kontrol altında tutulduğu bir toplumda dahi bu konular önemli bir mesele hâline dönüşebiliyor. O açıdan ülkemizde de din

konusunun çok daha ciddîye alınması ve üzerinde çok daha ciddî şekilde düşünülmesi gerekir diye bakıyorum meseleye.

Teşekkür ederim, daha fazla zamanınızı almak istemiyorum; iyi geceler.

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkürler, sağ olun, iyi geceler.

Sayın Ersan Barkın diğer hattımızda, Atatürkçü Düşünce Derneği Yönetim Kurulu Üyesi. Buyurun Sayın Barkın.

(İzleyici Telefonu)

Ersan Barkın (Atatürkçü Düşünce Derneği Yönetim Kurulu Üyesi)- İyi akşamlar efendim. Öncelikle şunu vurgulamalıyım: Sayın Attilâ İlhan Hocamın az önce aktardığı dipteki dalgaların içindeki en genç dalgalardan biriyim sanırım. Sayın Attilâ İlhan Hocanın az önce aktardığı gençlik cephesi, yani sosyalist, sosyal demokrat Kemalist ve Ülkücü gençliğin bir arada olduğu hareketin içindeki Kemalist temsilciyim. Bu anlamda Sayın İlhan'ın bu harekete verdiği öner/ı dolayısıyla kendisine sonsuz teşekkürler herhalde benim borcum. Sayın Cevizoğlu, belki haklısınız, yani olağan koşullarda böyle bir yakınlaşma bir fantezi olarak değerlendirilebilir. Bu konuda haklısınız, ama koşullar olağan değil. Olağanüstü koşullarda buna fantezi değil sanırım yükümlülük denir. Yani, olağan koşullardaki haklılığımız burada sanırım bizim omzumuzdaki yükümlülüklerin ve sorumlulukların farkına vardığımızın göstergesi. Şunun belki bilimsel tahlili olabilir: Montesquieu'nun bir sosyolojik tahlili, yani bireylerin düşünceleri, içinde buldukları iklim yapısı, dil, din, bütün bunlara bağlı. O anlamda, bugün 20'li yaşlarını yaşayan gençlerin düşüncelerinin şekillendiği dönem, dünyanın soğuk savaş sürecinden geçtiği bir dönemdir. Bu anlamda, bizim içinde bulunduğumuz kutuplaşma, hele hele Türkiye Cumhuriyeti'ndeki kutuplaşma bir sol-sağ kutuplaşması olarak değerlendirilemeyecek, fakat bu anlamda millî ve gayrimillî kutuplaşması ve bu anlamda bizim, yani eğer koşullar bu anlamda olağan değilse bir Ülkücü'nün, bir sosyal demokratın, bir Kemalist'in ve bir solcunun yan yana gelmesi bu anlamda bir yükümlülük.

Şunu söylemek istiyorum: Bence, Sayın İlhan'ın aktardığı gibi devrimin belki lokomotifi olamayabilir gençler, ama olmazsa olmaz bir ögesidir; sanırım takdir edecekler. Ve şunu belki müjdeleyebilirim size: Türkiye'de, Sayın İlhan'ın aktardığı dip dalgalarından onlarca 75

farklı yerde kıpırdanmalar var. Attilâ Hoca az önce aktardı, 30'u aşkın yerel kongre yapıldı Kuvayı Milliye döneminde ve sonrasında. Bugün hâlâ, belki hiç haberdar olmadığımız noktalarda, Türkiye'deki kurumların bile, siyasal kurumların bile yan yana geldiğini görüyoruz ve umut ediyorum ki, yerel seçimlerde de önemli merkezlerde bu yan yanalık, bence millî unsurların yan yanılığı önemli mutluluklar kazandıracak bize.

Şunu söylemek istiyorum: Geçen senenin Mart ayında Kıbrıs için yan yana geldiği Atatürk Düşünce Derneğinin önderliğinde Mersin'de birçok siyasal parti, Mayıs 19'unda Ankara'da Kızılay meydanında yaptık efendim. Ondan sonra 30 Ağustos mitingi, sonra 25 Ekim mitingi. E, bunun dışında gençlik cephesi oluşumunun, Denizli'de, geçen hafta ben Denizli'deydim, 28 Aralık'ta Denizli'deydim. Bursa, Eskişehir, İzmir ve Mersin'de örgütlendiğimizi size müjdeleyebilirim. Ve sadece şunu söylemek istiyorum fazla vaktinizi almadan: Az önce bir hocam öz güveni sağlamaktan söz etti. Siz Ankaralı'sınız Sayın Cevizoğlu, bunu benden daha iyi bilirsiniz. Ben Ankara Hukuk Fakültesi öğrencisiyim aynı zamanda. Güven Park'taki Türk anıtı, işte bence Türk'ün dirilişinin timsali o. Ve bence bugün Mustafa Kemal gibi düşünmek gerekiyor ve Mustafa Kemal gibi düşünenler kendi öz güvenlerini sağlamak için, 10. yıl kutlamalarında, liseli gençlerin 10. yıl kutlamalarına gelirken ellerinde taşıdıkları pankarttan belki ilham almaları gerekiyor. O pankartta "biz bize benzeriz" diyordu ve Türkiye'deki, Türkiye'nin uluslararası arenada, yani Avrasya coğrafyasında da başarılı olmasının, yani Çin-Hindistan-Rusya üçgenine dahil olması ve yani bu coğrafyadaki ulusal

yapıların güçlü olması, Türkiye-İran-Suriye yan yanılığına bağlıysa eğer, Türkiye'nin millî unsurlarının, bu anlamda sosyal demokrat, Kemalist, sosyalist ve Ülkücü gençlerin yan yana olması Türkiye'nin geleceği için umut verici bir gelişme bence.

Benim söyleyeceklerim bu kadar, teşekkür ederim.

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkürler Sayın Barkın, iyi geceler.

Ersan Barkın- İyi geceler efendim.

"BATI'NIN DELİ GÖMLEĞİ"

Hulki Cevizoğlu- Bir isim benzerliği değilse, Metin Akpınar da aramış, sanatçı, size çok teşekkür ediyor, "ben de dip dalgadan

birisiyim" diyor Metin Akpınar; bir isim benzerliği yoksa sanatçımızın adını da anmış olduk.

Sizin kitaplarınızın adı da çok ilginç bu açıklamalarınız gibi. Son çıkan kitaplarınızdan bir tanesi, İş Bankası Kültür Yayınlarından çıkan, "Batı'nın Deli Gömleği." Yani bize bir deli

gömleği mi giydiriyorlar demek istiyorsunuz?

Attilâ İlhan- Evet, ta kendisini.

Hulki Cevizoğlu- Bir başka kitabınız yine İş Bankasından çıkan, siz galiba orayla anlaştınız, yeni kitaplarınız oradan çıkacak, eskileri de tabî; "Dönek Bereketi." Şimdi bunların içinden

bazı sözlerinizi alacağım ama, telefonumuzda eski Devlet Bakanlarından Sayın Sadi Somuncuoğlu var, onun da görüşlerini alalım.

İyi geceler Sayın Somuncuoğlu, buyurunuz.

(İzleyici Telefonu)

Sadi Somuncuoğlu (Eski Devlet Bakanı)- İyi geceler.

Efendim, sözlerime başlarken önce Sayın Cevizoğlu, size ve Sayın İlhan'a saygılar sunuyorum.

Programı istifadeyle dinliyorum, özü itibarıyla, millet esasına dayalı, millî kültürümüzü temel alan bir kimliğe sahip olmamız ve hayata buradan bakmamız gerektiği örnekleriyle ve çok sağlam bir şekilde ortaya konuldu ve bunun çok yararlı olduğu kanaatindeyim.

Yalnız bazı konularda yanlış anlaşılmalarda olabilir. Onun için ben bir açıklama yapma ihtiyacını duydum.

Hulki Cevizoğlu- Buyurun.

Sadi Somuncuoğlu- Bir ülkücü gencin sorusu üzerine Sayın İlhan, Türkçülük hareketinin, İkinci Dünya Harbi'nde Almanlar tarafından ve Amerikalılar tarafından ayrı ayrı organizasyona tâbi tutulması sebebiyle bir parçalanmaya gittiğini ifade ettiler.

O İkinci Dünya Harbi dönemini iyi hatırlayacak olursak, bunların incelenmeden ortaya konmuş görüşler olduğunu müsaadeleriyle ifade etmek istiyorum. Çünkü, biliyorsunuz Millî Şef dönemi idi. Millî Şef, bugün ortaya çıkmış belgeleri incelediğimiz zaman görüyoruz ki, önce Almanlarla anlaşmış ve sonra Almanlar mağlup olup da Ruslar galip gelince, Türkiye'deki Türkçülük hareketinin öncülerini ırkçılık ve Turancılık suçlamasıyla ve ağır bir devlet darbesiyle tutukladı, işkencehanelere attı, tabutluklarda görülmemiş muamelelere maruz bıraktı, örfi idare ilân etti ve o zamanki mahkemelerde bu insanlar mahrumiyet içerisinde yargılandılar ve hepsi de beraat etti.

77

İsmet Paşa'nın 19 Mayıs Bayramı dolayısıyla, daha bunlar yargılanmadan irat ettiği nutukla bunlar âdeta vatan haini mertebesinde nitelendi. Ama, kendisinin idaresi döneminde

bağımsız askerî mahkemelerde hepsi beraat etmek suretiyle yapılan konuşmaların ve yapılan muamelelerin iftira olduğu ve bu insanlara haksızlık yapıldığı ortaya çıkmıştır. Turancılık suçlaması meselesi, Sayın İlhan ırkçılık ve Turancılık ifadeleriyle, bir manada onlara yapılan suçlamalara sanki katılmış gibi anlaşılacak şekilde ifadede bulundu. Turancılık meselesi, tabii Türkiye dışındaki Türkler'in insanca yaşamaları, hür ve bağımsız hayatlarını sürdürmesi idealidir. Bugün kendisi de 6 tane Türk cumhuriyetinin varlığını iftiharla belirtmişlerdir. O zaman da, bugün nasıl Kıbrıs'taki Türkler'le Batı Trakya'daki, Bulgaristan'daki veya Çin zulmü altında inleyen Doğu Türkistanlı kardeşlerimizle ilgilenmeyi insanî ve millî bir görev sayıyorsak, o zaman da Türkçüler Türkiye dışındaki Türkler'in haliyle ilgileniyorlardı. Ama, bu ilgilenmeden en çok zarar göreceği olan Sovyetler Birliği, Türkiye'deki ideolojik etkisini kullanarak Turancılık kelimesini de çok suçlayıcı, kirli bir kelime hâline getirmek suretiyle, ülkemizdeki sosyalist grupların da desteğiyle hakikaten çok büyük fikir hareketlerimize darbe vurmuşlardır.

Bildiğiniz gibi, o dönemdeki Türkçüler beraat ettiler ve hiçbir Alman ajanı, Alman irtibatı içerisinde gözükmediler, hiçbir Amerikalılarla irtibat içinde gözükmediler. Ama, Türkçülük büyük bir harekettir, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluşunda müstesna yeri olan bir harekettir. Sayın İlhan da Yusuf Akçura'nın konferanslarından, eserlerinden, sadece bu konuşmasında değil her konuşmasında bahsetmiştir ve hakikaten Yusuf Akçura bugün nesillerimiz tarafından tanınmayan, ama Türk düşünce tarihi bakımından çok seçkin, bugün de fikirlerine istinat etmek durumunda olduğumuz bir değerdir. Oralarda hiçbir şey yoktur. Ancak, Cumhuriyet kurulduktan sonra Türkçü hareket, milliyetçi hareket devletle beraberdir. Mustafa Kemal Paşa kendisi Türk Ocaklı'dır, İsmet Paşa kendisi Türk Ocaklı'dır, Kâzım Karabekir, Fevzi Çakmak, hepsi Türk Ocaklı'dır bunların. O zaman bir fikir ayrılığı yoktu. Fakat, Türk Ocakları'nın ta 1912'den itibaren çıkarttığı bir Türk Yurdu dergisi vardır, bu bütün Türk dünyasında dağılmaktadır. Ruslar, bu derginin kendi içlerindeki Türkler, kendi esareti altındaki Türkler üzerinde tesirini görerek genç Türkiye Cumhuriyeti'ne devamlı nota vermişlerdir, baskı yapmışlardır ve 1931'de Türk Ocakları'nın kapanmasına kadar süren bir dönem böylece yaşanmıştır.

Dolayısıyla, Türkçülük hareketinin Türkiye dışındaki Türkler'le ilgilenmesi, zaten 1912'de Türk Ocakları'nı kuranların arasında Tataristan'dan gelen Yusuf Akçura, Azerbaycan'dan gelen Ağaoğlu Ahmet gibi büyük isimler vardır.

Hulki Cevizoğlu- Bağlayalım isterseniz, çünkü bu tarihçe uzun sürebilir.

Sadi Somuncuoğlu- Evet. Onun için, bu ırkçılık, Turancılık kelimeleri, kavramları bir suçlama gibi kullanılırsa büyük haksızlık yapılmış olur bu büyük fedakâr insanlara. Bir büyük camia içerisinden eğer kişisel bazda birtakım yerli veya yabancı çevrelerle irtibat kuranlar varsa, bunu bir fikrin kendi özüne, kendi çizgisine, kendi yöneticilerine, önderlerine mal etmek doğru olmaz.

Nitekim, Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra KGB'nin belgelerinden görüyoruz ki, Türkiye'deki sosyalistlerin pek çoğu maaşa bağlanmışlar orada. Bugün de Alman vakıflarından, Amerikan vakıflarından maaş alarak, Avrupa fonlarından para alarak onlar adına hareket eden pek çok basın yayın organlarında görevli isimler vardır ve bunlar artık ayıp olmaktan da çıkartılmıştır. Maalesef Türkiye bu noktaya gelmiştir.

O bakımdan, Sayın İlhan'ın, Türkiye'nin geleceği için ümit vaat etmeye çalışan "dipten bir

dalga geliyor" diye tarif ettiği konunun hakikaten arzu edilen bir şekilde Türkiye'nin savunmasını yapacak bir boyuta ulaşması için bu konularda çok hassas olmamız, çok dikkatli olmamız gerekir kanaatindeyim.

Bir de, millet esasına dayalı olan bir yapıda sınıfçılığın, sınıf bilincinin millet bilinciyle çelişeceğini, ona zarar vereceğini düşünmemiz lâzım.

Atatürk ne diyor? "Biz kaynaşmış bir toplumuz, sınıfsız toplumuz" diyor, Atatürk sınıfçılığı kabul etmiyor.

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkür ediyorum.

Sadi Somuncuoğlu- Ben size teşekkür ediyorum, başarılar diliyorum.

Hulki Cevizoğlu- Size bir soru sormak istiyorum. Şimdi bir taraftan Çin zulmünden bahsettiniz, bir taraftan da Avrupa Birliği'ne karşı alternatif olarak Avrasya Birliği'nden söz ediliyor. Avrasya Birliği olacak ise, bu sefer Çin'in zulmü tartışılacak, o ortaya dökülecek, Avrasya Birliği de mi Avrupa Birliği'ne dönecek?

79

Sadi Somuncuoğlu- Tabii, Avrasya Birliği henüz bir fikirdir, bir projedir, çok üzerinde çalışılması gerekir. Düşünce olarak, niyet olarak çok iyi görünüyor. Çünkü, Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte bu bölgede büyük bir boşluk meydana gelmiştir.

Hulki Cevizoğlu- İyi ama, şimdi net olarak ne cevap verirseniz Sayın Somuncuoğlu, şimdi Avrasya Birliği'nin içinde Çin de olacak. Ama Çin'e diyorsunuz ki Türkler'e zulüm yapıyor. Amerika zulüm yapıyor denmiyor, Amerika işte başka şeyler yapıyor deniyor; ama Çin'i zalimlikle suçluyorsunuz. O zalim bir ülkeyle nasıl birlik içinde olacaksınız?

Sadi Somuncuoğlu- Herhalde o ülke bu birlik içerisinde yer alacaksa, kendi vatandaşları Türk olduğu için, Müslüman olduğu için, bir avuç kendi topraklarında yaşayan vatandaşlarına zulmetmekten vazgeçecek. Bu gayet açık. Amerika da yapıyorsa Amerika'ya da söylüyoruz bunu.

Hulki Cevizoğlu- Peki. Amerika yaptıklarından vazgeçmiyor; çünkü Tavşan dağa küsmüş hikâyesi oluyor. Çin daha büyük nüfusa sahip, Amerika'nın 5 katı nüfusa sahip, daha büyük bir ekonomik güç olacak, uzaya çıktı deniyor, örnekler veriliyor; o niye vazgeçsin ki o zaman eğer zulüm yapıyor ise? Yani sizin ne gücünüz var ki vazgeçireceksiniz?

Sadi Somuncuoğlu- Elbette insanlık telâkkileri geçen asırdaki gibi değil zamanımızda; önümüzdeki zaman diliminde de elbette bugünkü gibi olmayacak. Ama buna rağmen Çin bundan vazgeçmeyebilir ve böyle bir gelişme, oluşma eğer gerçekleşecek olursa bunların da tabii ki iç problemleri olarak varlığını sürdüreceğini düşünmek gerekir.

Hulki Cevizoğlu- Peki, çok teşekkür ediyorum Sayın Somuncuoğlu, iyi geceler, sağ olun.

Sadi Somuncuoğlu- Ben de teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Attilâ İlhan- Birkaç kelime söyleyebilir miyim?

Hulki Cevizoğlu- Buyurun.

Attilâ İlhan- Şimdi evvelâ şunu söyleyeyim, en sondan başlayalım.

Zaten Asya'daki öteki Türk Cumhuriyetleri Çin'le Şanghay Beşlisi'nde bir aradalar, yani onlar zaten bir araya geldiler, öyle pek eziyet ediliyor falan diye bir mesele ortada yok; şimdi öyle bir şey konuşulmuyor.

Fakat asıl öbür söyledikleriyle bahsetmek istiyorum.

Vaktiyle Sansaryan Hanı'nda eziyet çeken Turancı arkadaşlardan söz ettiler. Sansaryan

hanında ikamet edenlerden biri de benimdir, oralarda bir hayli bulundum. Hatta içlerinden birkaç tanesini....

Hulki Cevizoğlu- Yani o hana müşteri oldunuz.

ATTİLÂ İLHAN: "EDEBİYAT HOCAM NİHAL ATSIZ'Dİ"

Attilâ İlhan- Evet, bir hayli oldum, içlerinde bulundum.

Kaldı ki, bir başka özelliğimi bir daha söyleyeyim. Ben bir ara Boğaziçi Lisesi'nde de okumuştum. Boğaziçi Lisesi'nde okurken benim edebiyat hocam Nihal Atsız Bey'di. Nihal Atsız Bey de o zamanki hareketin liderlerinden birisiydi. Ayrıca, bir başka hocam da Ziya Karamık'tır. Ziya Karamık da o hareketin içindedir. Yani o hocalarla benim bir hayli ülfetim olmuştur.

Benim söylediğim aslında bir esasa dayanıyordu. O esas da şuydu: Savaşın sonra Sovyetler, Alman Hariciye Vekâleti'ndeki, Bakanlığı'ndaki ele geçirdikleri evrakları tasnif edip bunların bir kısmını yayınladılar. Yayınlanan bu evrak arasından bir kısmı da, o zaman Türkiye ile Almanya arasındaki ilişkilerle ilgili ve bunlar gizli evrak. Bu gizli evrak bilahare Türkçe'ye de çevrildi ve yayımlandı. Eğer merak edip, elde edip gözden geçirilirse, orada Nazi Almanya'sının Türkiye'deki bu işlerle uğraşan kişilere ödediği paralar hakkında bilgiler var; onları da görmüş olur.

Şunu söylemek istiyorum: Aslında Türkçülük, başında söyledim, doğru bir dava idi, Ruslar'a karşı antiemperyalist bir tavidir; Türkler arasında düşünce birliği, eylem birliği, kültür birliği. Çünkü başlangıçta Gaspıralı böyle koymuştur olayı. Böyle koymuş olduğu olayı, dikkat ederseniz içinde din birliği yoktur. Çünkü Türklerin bir kısmı Yahudi, bir kısmı da Hristiyan'dır. O yüzden onu hiç dahil etmemiştir. Böyle hareket içindeki arkadaşların, sonra Ruslar'dan gördükleri eziyet dolayısıyla Almanlar'a sığınması, özellikle Validov'un, yani Velidi Togan'ın Almanya hesabına açıkça çalışması tabii bazı endişeler doğurmuştur. Fakat artık bunlar maziye mal olmuştur ve maziye mal olduğunu düşünmemiz lâzımdır. Çünkü, Türkiye'de komünistlikle mücadele cemiyeti ve benzeri hareketler de örgütlendiği zaman, hepimiz biliriz ki, Türkiye'de kendisiyle mücadele edilecek kadar komünist yoktu. Hepimiz onu çok mübalağa ettik, komünizme taraftar olanlar da, komünizme aleyhtar

81

olanlar da. Şunu düşünmeniz lâzım gelir ki, Türkiye'deki en büyük komünist tevkifatında nihayet 150 kişi tevkif edilmiştir. 150 kişiyle mi dünyayı, Türkiye'yi mahvedeceklerdi?

ATTİLÂ İLHAN: "UFUKTA, TÜRKİYE'NİN PARÇALANMA TEHLİKESİ GÖRÜNÜYOR"

Bu bakımdan, soğuk savaş sırasında her iki taraf, hatta bütün taraflar gaza getirilmiştir. Bu bakımdan onları unutmamızda çok büyük yarar vardır.

Genç çocuklar bir araya geliyorlar, içlerinden bir tanesi konuştu dinledik, büyük bir heyecan içindeler. Türkiye'nin parçalanma tehlikesi ufukta görünüyor, bunu mutlaka önlemeliyiz, bunun için eski hesapları tasfiye etmekte yarar var. Ben de ondan yanayım zaten. Herhangi bir kasıtle konuşmadım, kimseye de hareket etmek niyetinde değildim.

Hulki Cevizoğlu- O gençlerden bir tanesi de şöyle söylüyor kısa mesajlarında: Size çok teşekkür ediyor, "Kimse şüphe etmesin ki, sayımız az da olsa ulusal bilinçle kendini yetiştiren Türk gençleri var ve her şeyin farkında" diyor.

Attilâ İlhan- İşte bu kadar.

Hulki Cevizoğlu- Üniversite gençliği için ikinci bir Attilâ İlhan istiyorlarmış. "Bir tanesi yani

böyle olursa, iki tanesi demek ki bir ordu olacak" diyor.

RUHBAN OKULU SIKINTISI

Bir başka izleyicimiz, Habip Hayrullah Meriç diyor ki, "Mustafa Kemal Paşa'nın Hristiyan okulunu kapattığı ülkede bugün ruhban okulu açılmaya çalışılıyor" diyor, "buna ne diyorsunuz" diyor.

Ne diyorsunuz?

Attilâ İlhan- Ruhban okulunu niçin açacaklar, ona bağlı.

Hulki Cevizoğlu- Ve bunun karşılığı olarak da şu söylendi Başbakan Sayın Erdoğan tarafından: "Atina'nın merkezine de bir cami açılsın." Bu bunun karşılığı mı?

Attilâ İlhan- Değil tabii.

Hulki Cevizoğlu- Peki buyurun, görüşlerinizi alalım.

Attilâ İlhan- Çünkü bizim camide, gidip; işte Rusya'da yaptık, Rusya'da okullar açtık,

Rusya'da böyle Türkçe öğretmeye çalıştık

falan. Gayet güzel gidiyordu, sonra birdenbire işin arkasında Amerika'nın olduğu meydana çıktı, okulları kapattı Ruslar. Eğer Amerika olmasaydı, biz Türkler açmış olsaydık belki kapatmayacaklardı.

Hulki Cevizoğlu- Ruhban okuluyla ne ilgisi var bunun? Türkiye'de ruhban okulu açılrsa ne olur?

Attilâ İlhan- Ha, tabii ruhban okuluyla ilgisi yok. Şimdi bütün mesele, burada ne maksatla açıldığı.

Hulki Cevizoğlu- Papaz yetiştiremiyoruz kiliselerimize, din adamı yetiştiremiyoruz diyorlar.

Attilâ İlhan- Şimdi eğer yeteri kadar Hristiyan'ı varsa yetiştirsin; yok ki.

Hulki Cevizoğlu- Yeteri kadar Hristiyan'ı yok ama, yapacak, umudu bu, misyoneri var.

Attilâ İlhan- Ha, işte o zaman maksat değişiyor. Maksat değiştiği anda iş ciddileşiyor.

Hulki Cevizoğlu- Yani 5 milyon tane broşür, kitap dağıtılan, Hristiyan propagandası yapılan bir ülkede....

Attilâ İlhan- Evet, bir hayli de var yani, Hristiyan olan çocuklar var. Şimdi manken kızlarımıza baktığınızda boyunlarında hep haç var, dikkat edin de bakın.

Hulki Cevizoğlu- Hep değil canım, bir tanesinde vardı.

Attilâ İlhan- Bir değil birkaç tanesinde var. Bir de özel toplantılarda daha çok var. Çünkü yeni bir züppelik o, modernlik oluyor.

Hulki Cevizoğlu- Çok açık sözlüsünüz.

Attilâ İlhan- Ben hep öyleyimdir, zaten başıma ne dert gelirse ondan.

Hulki Cevizoğlu- TRT'de de böyle konuşuyor musunuz?

Attilâ İlhan- Aynen.

Hulki Cevizoğlu- Bu yakalarında, boyunlarında haç taşıyan mankenler için ne dediniz?

Attilâ İlhan- Züppe dedim.

Hulki Cevizoğlu- Öyle mi? Peki. Yani RTÜK açısından herhalde bir sakıncası yoktur, ama normal bir kelime olarak da algılanabilir.

Attilâ İlhan- Yani züppelik diye bir tavır var.

Hulki Cevizoğlu- Evet, bilimsel bir ifade bu diyorsunuz.

Sayın Somuncuoğlu konuşurken Alman vakıfları, Amerikan vakıflarından söz etti. Ben buradan bir genellemeye gitmek

istiyorum. Alman vakıflarıyla ilgili de biz çok program yapmıştık. Rahmetli Necip Hablemitoğlu'nu biliyorsunuz, onun mücadelesini biliyorsunuz; ama tarihe baktığımız zaman Almanya ile, yani Avrupa'da büyük bir güç olan Almanya'yla okyanus ötesinde güç olan Amerika'nın çatıştığını görüyoruz. Almanya ile Amerika Birleşik Devletleri çatışmasını zaman zaman ya da çoğu zaman ya da her zaman Türkiye üzerinden mi sürdürüyor? Bazen bakıyorsunuz Alman vakıfları tartışması oluyor, bazen onlar önde oluyor, bazen Amerikan görüşü önde oluyor. Biz bu ülkede yaşayan insanlar olarak farkında olmadan, yani benzetmek istemiyorum ama, benzetelim ki kendimize gelelim; biz bir yerde karıncalar gibi oluyoruz, yukarıda bizim üzerimize basan insanlar var, Almanya var, Amerika var, iki süper güç ya da işte o iddiadaki iki ülke var. Öyle mi, biz onların piyonu muyuz?

"TANZİMAT'TA KADERİMİZİ TESLİM ETTİK"

Attilâ İlhan- Şimdi, Tanzimat'a kadar biz öyle değildik.

Hulki Cevizoğlu- Tanzimat'tan bu yana çok zaman geçti, yüz yıldan fazla.

Attilâ İlhan- Ama çok önemli bir nokta. Çünkü, Tanzimat'ta ilk defa olarak Türkler kendi kaderlerini düveli muazzamaya teslim ettiler. Yani, Tanzimatı Hayriye dediğimiz şey Tanzimatı Şer'iyye'nin ta kendisidir, şerrin esasıdır. Çünkü o Tanzimat Fermanını İngiliz Sefiri ile Koca Reşit Paşa'nın beraber hazırladıkları bugün çok açık biliniyor. İngiliz Sefiri'nin karısına yazdığı mektupta Koca Reşit Paşa'dan şöyle bahsediyor: "Padişah Reşit'i görevden aldı, huzura çıktım, göreve iade ettirdim." Hâlimiz bu. Yani Tanzimat'tan itibaren bizim gradomuz düşüyor, Tanzimat'a kadar iyi kötü koruyoruz. Ama ondan sonra, yani Amerika'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın, Almanya'nın hepsinin birden üzerimize çöreklediği, ki o zaman yaptıkları bir de oyun var. "Asıl düşmanınız Rusya" diyorlar bize ve Rusya'yla bizi kapıştırıyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Zayıflatmaya çalışıyor, dikkati yönlendiriyor.

Attilâ İlhan- Şöyle: Demin bahsettiğim Palmistan'ın bir lâfı var, o lâfı da çok enteresan.

Orada diyor ki, "Ruslar ve Türkler ikisi de Asyalı, bunlar Avrupa'ya girmemeli. Bunları önlemek için birbiriyle dövüştürmek lâzım" diyor. Ve dikkat edin, Ruslar'la bizim savaşlarımız 18. yüzyılın sonunda başlıyor, 19. yüzyılda; yani emperyalizm girdikten sonra bölgeye. Ondan evvel savaş yok aramızda.

Hulki Cevizoğlu- Ama Türkiye'nin üzerinde Almanya'nın ve Amerika'nın çatışmasında....

Attilâ İlhan- Şimdi hepsinin olacaktır; çünkü...

Hulki Cevizoğlu- Bunlar daha önde gözükenler gibi geliyor.

Attilâ İlhan- Şimdi olmaması mümkün değil. Çünkü, bir kere meydana çıkan çok büyük gerçek; şu anda Asya'da, hatta geniş söyleyelim Avrasya'da nerede petrol varsa üstünde Türkler ve Müslümanlar oturuyor.

Hulki Cevizoğlu- Ama yararlanamıyor, oturuyor da kendisi.

Attilâ İlhan- Ha, işte onlar da diyorlar ki biz yararlanalım bundan.

Hulki Cevizoğlu- Parasıyla satın alsın.

Attilâ İlhan- Hayır efendim, öyle şey olur mu? O gelecek oraya oturacak, oraya sahip olacak, orayı aynı zamanda pazar yapacak kendine. Nitekim bizi yaptı işte, ne güzel pazar olduk.

Hulki Cevizoğlu- Irak'ı da yaptı.

Attilâ İlhan- Yani şimdi yavaş yavaş hepsini pazar hâline getiriyor. Sen şimdi kendi armudunu

arıyorsun, deveci armudu arıyorum ben, Santa Maria armudu çıkıyor karşıma. Şimdi bu ne demek? Deveci armudu dünyanın en güzel armutlarından birisi, ben onu istiyorum, ama yok. Her taraf Santa Maria armudu, İtalya'dan geliyor. Bu ayıp. Benim ailemin bir tarafı ziraatçıdır, bağları bahçeleri vardı; çocukluğumda o armutları ben dallarından koparıyordum. Şimdi yok, yok edecekler.

Hulki Cevizoğlu- Siz sigara ve içkiyi de sevmiyorsunuz, yazıyor kitaplarda. Sigarayı seviyor olsaydınız Türk tütününü de bulamayacaktınız.

Attilâ İlhan- Bitti.

Hulki Cevizoğlu- Türk armudu yok, Türk tütününü yok, Türk tarımı yok.

Attilâ İlhan- Bunu geçen defa bir konuşmada söyledim, ne demek, Türk tütününü... Fransa'da bana yaşlı bir kadın şöyle bir lâf etmişti: Sigara getirdiniz mi dedi? Çok şaşırdım, "Siz niye ilgileniyorsunuz ki" dedim. "Türk sigaraları harikadır" dedi. Ben çok gençliğimde İzmir'e gitmiştim dedi, oradan Türk sigaraları alarak gelmiştim dedi.

85

Savaşın akabinde, ilk yıllarda gidişimizde İtalya'ya sigara götürüyorduk biz buradan. Sigara yoktu orada ve kapışıyorlardı ve şimdiki hâlimize bak; bizimkiler yabancı sigaraları kapışıyor.

Hulki Cevizoğlu- Yapmayın dediler çünkü, onlar tanzim ettiler yani, bugünkü Tanzimat.

Evet, Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk hattımızda.

İyi geceler Sayın Öztürk.

(İzleyici Telefonu)

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk (CHP İstanbul Milletvekili, İlahiyatçı, Yazar)- İyi geceler.

Hulki Cevizoğlu- İyi geceler, buyurun.

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk- Sevgiler saygılar.

Hulki Cevizoğlu- Sağ olun, buyurun.

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk- Ben canlı yayına değil de, bir ara verilirse arada beni bağlayın, iki cümleyle duygularımı söyleyeyim dedim.

Hakikaten çok muhteşem bir program.

Hulki Cevizoğlu- Estağfurullah, sağ olun.

"TÜRKLER'DEN ÜMİT KESİLMEZ"

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk- Şimdi onu ifade edecektim. Benim başka söyleyeceğim bir şey yok. Sayın Attilâ İlhan'a da buradan saygılarımı iletiyorum, çok tarihi bir iş yapıyor. Ben tabii Cumhuriyet'teki yazılarını okuyorum. Bazen de böyle rast geldiğinde dinliyorum kendisini. Hakikaten o dip dalgalarını yaratanlardan biridir. Ben kendisine şahsım adına da, halkım adına da, ülkem adına da duyduğum mutluluğu ifade etmek istiyorum ve şükranlarımı iletiyorum.

Attilâ İlhan- Çok teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk- Eksik olmasınlar. Benim söyleyeceğim bu. Ben konulara filan girmek istemiyorum, her şey gayet güzel gidiyor, dinliyoruz.

Hulki Cevizoğlu- Sayın İlhan'ın sözlerini biz de, şaşkınlıkla diyemeyeceğim, biliyoruz ama, sizin gibi bir insandan, Sayın İlhan gibi bir insandan duymak daha farklı etki yaratıyor üzerimizde. İzleyicilerden gelen mesajlara baktığımız zaman, inanılmaz bir mesaj dalgasını görüyoruz. Amabu tabii bir dip dalga mıdır sizin dediğiniz gibi, telefon dalgası, mesaj

dalgası mıdır bilemem. Ama, burada çoğunu okuyamıyorum, hep aynı düşünceleri, aynı duyguları anlatıyorlar. Görüyoruz ki, magazin ve televole kültüründen bunalmış bir kitle, ülkesi üzerinde birtakım oyunlar oynanmaya çalışılırken "biz buradayız" diyor.

Attilâ İlhan- Mesele bu. Türkler'den ümit kesilmez.

Hulki Cevizoğlu- Ama Türkler'in akli da yumurta kapıya geldiği zaman, hani söz var, böyle olmasın,

ATTİLÂ İLHAN: "TÜRKİYE'NİN YÜZDE 10'LUK HAIN KONTENJANI VAR"

Attilâ İlhan- Ümit kesilmez, o son dakikada da olsa, tarihimize bakın hep böyle.

Bakın, benim şaka gibi söylediğim bir lâf var: Bizim bir hain kontenjanımız var.

Hulki Cevizoğlu- Ne kadar bu kontenjan?

Attilâ İlhan- Yüzde 10 civarında sanıyorum. Çünkü Kubilay Han'ın sarayında bile hainlik oluyor, Çinliler'le birlik oluyorlar. Her tarafta var bu. Fakat, her şeye rağmen o hainliğin üstesinden gelebiliyoruz. Çünkü, Fransızlar'ı ben böyle söyleyip çok kızdırdım: "Tarihin hangi safhasında siz hep varsınız? Biz hep varız." Tarihin bütün safhalarında Türkler var, onlar yok.

Hulki Cevizoğlu- Siz, bakın çok önemli bir şey, yani hakikaten ciddî gazetecilik yapan yazı işleri müdürleri için manşet olacak bir söz söylüyorsunuz; "Hain kontenjanımız var, yüzde 10 civarındadır" diyorsunuz. Yani, Aziz Nesin'in olay yaratan açıklamaları gibi çok daha ciddî bir şey söylüyorsunuz.

Yine Erol Manisalı'nın sizle yaptığı görüşmelerden hazırladığı "Attilâ İlhan'la Bin Saat" isimli kitapta da "kaç vatan haini var" bölümü var, orada şu sözler var, okumak istiyorum Sayın Öztürk de hattayken.

"İşte yeniden Tanzimat zihniyeti, yeniden mandacılık. Üstelik bu hainlerin içinde kendisine solcu diyenler var. Hadi şeriatçıları, bölücüleri, liberalleri anlıyorum, ama bu namussuzlar kendine solcu deyip Türkiye'yi pazarlayanlar. Al birini vur ötekine. Bak, bazı televizyon kanallarında her hafta hep birlikte boy gösteriyorlar, söylediklerini alt alta yaz oku, ihanet belgesi çıkar."

Bu sözler size mi ait?

Attilâ İlhan- Evet.

87

Hulki Cevizoğlu- Öyle bir evet dediniz ki, hakikaten çok ufak, sakın, küçük bir şeyden söz ediyormuş izlenimine kapıldık. Ama bir hain kontenjanından söz ediyorsunuz, yarın, öbürsü gün yine bazı kalemlerin hedefinde olabilirsiniz. Kendisi gibi düşünmeyenleri...

Attilâ İlhan- Yazmıyorlar, hayır.

Hulki Cevizoğlu- Onu da mı yazmazlar?

Attilâ İlhan- Hayır yazmazlar.

Hulki Cevizoğlu- E, o zaman rahat konuşursunuz.

Attilâ İlhan- Yazmıyorlar.

Hulki Cevizoğlu- Peki Sayın Öztürk, çok teşekkür ediyoruz.

Attilâ İlhan- Çok teşekkür ederiz efendim.

Prof.Dr.Yaşar Nuri Öztürk- Teşekkür ediyoruz, iyi sabahlar.

Hulki Cevizoğlu- İyi geceler, iyi sabahlar, sağ olun.

Toparlayalım isterseniz, bitirelim diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Lütfen.

"KIBRIS'TA TOPRAK VEREMEYİZ"

Hulki Cevizoğlu- Çok soru var, çok bağlanmak isteyen var, ama ben kısa kısa cevaplar olursa birkaç tane daha fazla soru sormuş olabilirim.

Kıbrıs'taki gelişmeler Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti açısından, "toprak verebiliriz" açıklamasına ne diyorsunuz?

Attilâ İlhan- Başından itibaren Kıbrıs meselesinde ben radikalim.

Hulki Cevizoğlu- Verelim mi?

Attilâ İlhan- Hayır, hiçbir şey veremeyiz.

Hulki Cevizoğlu- Savaşalım mı?

Attilâ İlhan- Biz kimseye hiçbir şey veremeyiz, Türkler bir yere girdiler mi çıkmazlar.

Hulki Cevizoğlu- Ama "çıkalım" görüşmeleri var, Annan Planları var. Annan Planı'nda yüzde şu kadarlık yer, işte Kıbrıs'ın ucunda en verimli yer...

Attilâ İlhan- Bu pazarlıkların hepsi hikâyedir. Ben bunun için iki kelimeyle bir şey söyleyeyim.

Şimdi, eğer imparatorlukların eskiden sahip olduğu topraklarda bir öncelik hakkı varsa Türkiye'nin Kıbrıs'ta da, Irak'ta da, Suriye'de de bütün Orta Doğu'da öncelik hakkı vardır.

Bunu İngiltere de, Fransa da, Rusya da hepsi bilmelidir.

Hulki Cevizoğlu-Hakkı vardır ama gücü var mıdır?

Attilâ İlhan- Şimdi bir dakika. Bunun için güç gerekmiyor. Çünkü Fransa ve İtalya, eski sömürgelerinde ufacık bir hâdise oldu mu hemen müdahale ediyorlar, onlara kimse bir şey demiyor, ama biz Kıbrıs'a çıktığımız zaman ortalık birbirine giriyor.

Hulkî Cevizoğlu- Evet, işte güç meselesi.

Attilâ İlhan- İşte burada bir haksızlık, çok açık bir haksızlık var. Bizim gücümüz onlardan az değil ki, biz Kıbrıs'ı olduğu gibi alabiliriz.

Hulki Cevizoğlu- Kıbrıs'la ilgili Prof. Baskın Oran'ın bir makalesi yayınlandı Radikal'de, 3 Şubat 2004 Salı tarihinde. Diyor ki Prof. Baskın Oran, "Olmayan Kıbrıs verilemez." Niye verilemezmiş? "Kıbrıs'ta ver kurtul mümkün değil, olmayan şey verilmez. Türkiye'nin elinde Kıbrıs yok ki versin. Kimileri var sanıyor, sanmak istiyor; o kadar. Kendini aldatmanın artık bitmesi gerekir. Kıbrıs 1878'te fiilen, 1923'te hukuken elimizden çıktı. KKTC'yi daha Pakistan'a bile tanıtamadık" diyor. Yani olmayan bir şey verilemez diyor Baskın Oran.

Attilâ İlhan- Şimdi o ayrı bir şey. Yani, politik olarak meselenin tartışılması, hukukî olarak meselesinin tartışılması ayrı bir mesele. Orada varız veya yoğuz, ama fiilen Türkiye orada bir şey gerçekleştirmiş durumdadır. Gerçekleştirdiği bu durumda eğer bir öncelik hakkı varsa buna kimse müdahale edemez. Halbuki herkes müdahale ediyor ve buna izin veriyoruz.

Hulki Cevizoğlu- Peki.

Amerika'nın Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde askerî üs istemesini nasıl karşılıyorsunuz?

Attilâ İlhan- O zaten onların gönüllerinde hanidir yatıyor. Avrupalılar da aynı sebepten Kıbrıs meselesine burunlarını soktular. Orada İngiltere'nin üssü var, Türklerin üssü var, onların yok. Onlar da oradan girmek istiyorlar. Çünkü bütün mesele şimdi buraya gelip dayandı. Yani Orta Doğu. ve Avrasya petroleri meselesi, bu dava büyük mesele ve bu meselenin üzerinde çok ilginç bir şekilde Avrupa'yla Amerika da ihtilâf halindeler birbirleriyle, rekabet

halindeler; onlar da var o işin içinde.

Hulki Cevizoğlu- İnsan hakları ve demokrasi kavramlarının Sovyetler Birliği'ni çökerten Glasnost ve Prestroika kavramları vardı, onlar gibi bir tuzak mı? Çünkü birçok yazınızda, insan hakları ve demokrasi kavramlarının tuzak olarak kullanıldığını söylüyorsunuz.

Attilâ İlhan- Demokrasinin kendisini kullanıyor Amerika tuzak olarak. Yani, demokrasiyi öyle bir şekilde kullanıyor ki, medyayı,

89

gazeteleri, televizyonları ve siyasi partileri ele geçiriyorlar. Birçok toplum örgütüne, sivil toplum kuruluşlarına imkân sağlıyor ve birçok üniversite vesaireyi destekliyor. Bunları destekleyince onların hepsi onun fikirlerini savunuyorlar ve demokratik olarak memleket satılıyor. Netice böyle bir şey çıkıyor.

Hulki Cevizoğlu- E, o zaman karşı görüş iktidara gelse, bunu yapanlardan hukuken hesap sorulacak mı, yoksa bu işte....

Attilâ İlhan- Normal olarak yalnız hukukî değil cezaî olarak da hesap sormak lâzım; çünkü ihanet var ortada, memleketine ihanet ediyorsun netice itibarıyla. Yani, şimdi Yugoslavya'da yapılanları iyice inceleyip okuduğun zaman görüyorsun ki resmen oyuna getirmişler Yugoslavlar'ı ve Yugoslavlar, nitekim gösteriyorlar şimdi, hâlâ liderlerine bağlılıklarını teşhir ediyorlar, dünyaya gösteriyorlar. Çünkü oyuna getirmişler, Yugoslavlar oyuna gelmiş.

Hulki Cevizoğlu- Uyandılar şimdi.

Attilâ İlhan- Şimdi uyandılar, birdenbire gördüler.

Şimdi Rusya'da da aynı şeyi görüyorsun. Pravda'nın son çıkan sayılarının birinde orak çekiçli bayrak vardı ve üstünde ne diyordu? "Nostalji." Niye oraya geliyorlar? Çünkü eski hâlleri daha iyiymiş adamların, meydana çıkıyor.

Hulki Cevizoğlu- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin bir adlî kapitülâsyon olduğunu mu savunuyorsunuz?

Attilâ İlhan- Şimdi o manada Avrupa insan Hakları Mahkemesi'nin nasıl çalıştığına bağlı. Fikir olarak yanlış bir şey değil O, ama bizim aleyhimize...

Hulki Cevizoğlu- Bize nasıl, başkalarına nasıl?

Attilâ İlhan- İşte bütün mesele burada yani. Tek başına kavramları alıp onları değerlendirmek başka bir şey, çalışmasına göre değerlendirmek.

Hulki Cevizoğlu- Biliyoruz çalışma sistemini, o sisteme göre.

Attilâ İlhan- Ne yaptıkları malûm; o zaman nasıl söyleyebilirsin ki iyi bir şey yapıyor diye.

Hulki Cevizoğlu- Peki bir örnek verelim. Kıbrıs'ta Rum kadın Loizudu'ya diye ödenen bir tazminat var, bunun nasıl değerlendiriyorsunuz?

Attilâ İlhan- Şimdi kardeşim, eğer bir tazminat istemeye kalkarsak Balkanlar'dan işin sonu nereye varır? Eğer biz bunu istemeye kalksak Balkanlar'dan, tazminat istemeye kalksak hangisi verebilir?

Hulki Cevizoğlu- Ne tazminatı isteyeceğiz?

Attilâ İlhan- Bizim de orada birçok şeylerimizi yıktılar, dağıttılar, perişan ettiler.

Hulki Cevizoğlu- Nereye kadar gidecek, hangi tarihe kadar gidecek üstelik bu davalar diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Onun için, biz yaptığımız zaman olmaz, "Ooo, olmaz o" reddederler, ama onlar takır takır bunu böyle kabul ettirirler.

Hulki Cevizoğlu- Ama Ermenilerin soykırım iddialarıyla yakın zamanda...

Attilâ İlhan- Şimdi başka bir şey yapıyorlar, onu da haber alıyorum. Anadolu'da kazma, tarihi kazma, arkeoloji kazma diye kiliseleri çıkarıyorlar meydana. Sonra o kiliselerden orada Ermeniler'in oturduğu, Rumlar'ın oturduğu vesaire çıkacak ve onlar da sonradan taleplerde bulunacaklar.

Hulki Cevizoğlu- Yani bir yerde altımızı kazıyorlar.

Attilâ İlhan- Tabii canım, bunu hazırlıyorlar.

ATTİLÂ İLHAN: "BATI DİYE BİRŞEY YOK"

Hulki Cevizoğlu- Peki, Batı'yı çok konuştuk, Batı diye bir şey yok diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Yok.

Hulki Cevizoğlu- "Fransa Fransa'dır, İngiltere İngiltere'dir, Almanya Almanya'dır, Batı diye bir kavram yok, biz bunu kafamızda icat ettik" diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Doğru. Doğrudan doğruya biz bunu kafamızda icat etmişiz...

Hulki Cevizoğlu- Hayalî bir kavram mı Batı?

Attilâ İlhan- Biz Türkler Batı diye, âdeta cennet gibi bir ülke, herkesin haklı ve herkesin temiz, herkesin iyi olduğu bir ülke düşünüyoruz. Orada insanlar birbirleriyle geçiniyorlar, her şey de müşterek. Hiç öyle bir şey yok. Birbirlerine hakaret eder dururlar. Fransızlar için Belçikalı ahmaktır, ata sözleri var. Gene bize iyi davranmışlar, "Türk gibi kuvvetli" diyorlar, "Belçikalı gibi ahmak" diye sözleri var. "Polonyalı gibi cigara içeriyor" derler, böyle hakaret dolu...

Hulki Cevizoğlu- Yani birleşmiş, kaynaşmış bir Batı diye kavram yok.

Attilâ İlhan-Böyle bir şey...

Hulki Cevizoğlu- Ama Türkiye'de varmış gibi gösteriliyor.

91

Attilâ İlhan- Zannediliyor. Fransız resmi başka, İtalyan resmi başka, Alman müziği başka, İspanyol müziği başka. Birbiriyle kafiyen uyuşamıyorlar. Uyuşamazlar da, çünkü oralarda millet oluşmuş.

Hulki Cevizoğlu- Ama bizi uyuşturmaya çalışıyorlar.

Attilâ İlhan- Bize diyorlar ki bizim gibi oiun, ama her biri kendisi gibi olmanı istiyor. Yani bakın, bizdeki kültür merkezlerine gidin, İtalyanca okuyanlar İtalyan olmaya heveslenirler, Almanca okuyanlar Alman olmaya heveslenirler.

Hulki Cevizoğlu- Evet, bir de "light" bir soru var, emekli öğretmen Cengiz Alper'den, emekli fabrikatör -fabrikatörün emeklisi nasıl oluyorsa- emekli fabrikatör Mehmet Naci Dirik'ten; ikisi de diyor ki, Attilâ İlhan'ı kasketsiz görebilir miyiz?

Attilâ İlhan- Göremezler. Böyle bir şey yok, çünkü tanınmaz bir adam oluyorum.

Hulki Cevizoğlu- Artık burada sizin olduğunuzu biliyorlar. Siz bir kasketinizi çıkarmıyorsunuz, bir de şiir okumuyorsunuz.

Attilâ İlhan- Okumuyorum, hayır.

Hulki Cevizoğlu- Şiir de isteyenler var.

Attilâ İlhan- Şiirleri kaset olarak okudum, var.

Hulki Cevizoğlu- Kaseti alsınlar diyorsunuz.

Attilâ İlhan- Yani var zaten, satılıyor.

Hulki Cevizoğlu- Hayır, canlı yayında....

Attilâ İlhan- Ha, canlı yayında; öyle bir şey mümkün değil. Çünkü şiir, hele böyle, bu tür programlarda şiir okumanın hiçbir anlamı yok. Çünkü bu programlar başka bir amaçla yapılıyor ve başka esaslar üzerinde geçiyor.

Hulki Cevizoğlu- Evet.

Peki, son sözlerinizi alalım, gecenin üç buçuğu oldu, sabahın üç buçuğu oldu.

Attilâ İlhan- Aslında tabii bana bu işte en çok doktorum kızacak, bu kadar geç kaldığım için.

Hulki Cevizoğlu- Ama siz de Türkiye'ye doktorluk yapmış oldunuz, doktorunuz size kızmaz.

Attilâ İlhan- Aman aman, onlar büyük lâflar, öyle bir iddiam yok. Hatta şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Konuştuklarım hiçbir şekilde bir...

Hulki Cevizoğlu- Kimseyi bağlamaz...

Attilâ İlhan- Hayır, bir bilim adamının sözleri değildir. Ben bir bilim adamı değilim. Ben ne tarihçiyim, ne iktisatçiyim. Ben aslında toplumcu bir yazarım, edebiyatçiyim. Ve bunları, aslında edebî eserlerimi sağlam zeminlere oturtabilmek için çalışılırken öğrendim. Ama bazen öyle susuyorlar ki âlimlerimiz biz konuşmak zorunda kalıyoruz.

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkür ederim.

Bir öğüdünüz, tavsiyeniz var mı gençlere, bir de onu alalım.

Attilâ İlhan- Gençler ne yapacaklarını biliyorlar, çocuk konuştu.

Hulki Cevizoğlu- Çok teşekkür ediyorum değerli açıklamalarınız, katkılarınız için.

Attilâ İlhan- Ben teşekkür ediyorum.

Hulki Cevizoğlu- Değerli izleyiciler, çoğunuzun aşk şairi olarak tanıdığı Sayın Attilâ İlhan'ın "Türkiye aşkını" dinlediniz bu gece. Toplumcu bir yazar olduğunu söyledi; toplumcu bir düşünür, bu ülke için yüreği atan, kalbi çarpan bir toplumcu yazarın, Türkiye'nin başında bulunduğu ya da başına örülmek istenen çorapları deşifre eden açıklamalarını dinlediniz. Umuyorum tarihe ışık tutacak, tarihe kayıt olan önemli açıklamaları çoğunuz izlemiştir. Bize gelen, şu anda, yayın sırasında gelen mesajlardan öyle olduğu anlaşılıyor. Yayının tekrarını çok istiyorsunuz; ama tekrarı olmasa bile bu gece duyduklarınıza sahip çıkın, duyduklarınızı unutmamaya çalışın.

Hepinize iyi sabahlar diliyorum.

Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın efendim.